

ΑΜΥΝΑ ΣΤΗ ΔΙΑΒΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ

Τό σκηνικό τῶν αἰρέσεων καί παραθρησκείων ἔχει ἀπλωθῆ σέ χώρους ὄχι μόνο τῆς κοινωνικῆς ἀλλά καί τῆς πολιτικῆς, ἤδη δέ καί τῆς στρατιωτικῆς ζωῆς.

Ἡ ἰδεολογική ἐπίθεση πού ἀπ' ὅλες τίς μεριές στοχεύει στόν ὀλοσχερή ἔλεγχο καί ἀποχριστιανισμό τῆς ζωῆς μας καί εἰ δυνατόν τῆς ψυχῆς μας, πρέπει νά ἀντιμετωπίζεται ὄχι μόνο μέ **μαρτυρία** τῆς πίστεως μας μέχρι μαρτυρίου, ἀλλά καί μέ συγκεκριμένες καθημερινές ἀπαντήσεις ποιμαντικῆς διακονίας καί φροντίδας ὥστε νά μήν ἀπωλεσθῆ οὔτε ἕνας ἀδελφός ἐξ αἰτίας τῆς δικῆς μας ἀδρανεῖας. Αὐτές οἱ ἀπαντήσεις δέν συνιστοῦν ἰδεολογικοποίηση τῆς πίστεως, ἀλλά εἶναι, γιά ἐκείνους στούς ὁποίους ἐδόθη τό **χάρισμα-σταυρός** τῆς καλῆς αὐτῆς **ἀνησυχίας**, ἡ κατ' ἐξοχήν ἔμπρακτη τήρησις τῆς ἐντολῆς τῆς ἀγάπης.

Μέ ἠπιότητα παρουσιάζεται καί καταγγέλεται, στήν **Ἀνακοίνωση τοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου** Πρωτοβουλιῶν Γονέων, ἡ σατανιστική «ἠθική» τῆς «νέας τάξεως πραγμάτων», τοῦ στρατιωτικοῦ δηλαδή βραχίονος τῆς «νέας ἐποχῆς». Κάναμε μάλιστα προσπάθεια νά μεταφράσουμε τήν Ἀνακοίνωση στά ἀγγλικά, καί θά προσπαθήσουμε νά τήν ἀποστείλουμε σέ ὅποιον μᾶς τήν ζητήσει μέ ἐπιστολή ἢ μέ τηλεφώνημα, προκειμένου νά τήν διανεῖμι περαιτέρω, ἰδίως στό ἐξωτερικό.

Γενικώτερα, στά μμὲ ἀλλά καί μέσφ πολλῶν αἰρέσεων, καλλιεργεῖται μία ἀποκρυφιστική ἀντίληψη περὶ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Ἔτσι προωθοῦνται μαθήματα «ἐκπολιτισμοῦ» μας ἀπό τήν **ἰνδουιστική αἴρεση Μπράχμα Κουμάρις** μέ τήν συνεργασία τῶν γραφείων τοῦ ΟΗΕ στήν Ἀθήνα καί μέ δημάρχους πόλεων τῆς Ἑλλάδος, περιοδικά διαβρώνουν τήν νεολαία καί μέσα ἀπό σέξ καί βλάσφημες εἰκόνες τήν ἐθίζουν νά βάζει πάνω ἀπ' ὅλα τό θέλημα τοῦ ἀτόμου (περιοδικό Κλίκ), ἐνῶ συναυλίες ρόκ (τῶν Ρόλινγκ στόουνς) μέ τά ἀνάλογα περιοδικά σατανιστικῆς «αἰσθητικῆς» μουῦν τήν νεολαία μας στόν σατανισμό καί πολιτικούς μας στό σατανιστικό ἦθος τῆς πολιτικο-θρησκευτικῆς «νέας τάξης πραγμάτων».

Ἄλλα πάλι περιοδικά καί ἐφημερίδες, προωθοῦν τήν ἀλλοίωση τοῦ Ὁρθοδόξου φρονήματός μας, ὥστε ὄχι μόνο νά γίνουμε «Εὐρώπη» καί νά ἐνωθοῦμε μέ τόν παπισμό ὅπως «ἀφίνεται νά διαρρεύσει», ἀλλά καί γιά νά ἀφομοιωθοῦμε πρὸς ὅ,τι ἄλλο θρησκευτικό ἢ καί παραθρησκευτικό: Τό περιοδικό **«Θεός καί Θρησκεία»**, πού φαίνεται ὅτι χρηματοδοτεῖται ἀπό τοὺς ἴδιους ἀνθρώπους πού ἐκδίδουν τό περιοδικό

Κλίκ, ἀφοῦ ἐξασφάλισε, σέ μιά πρώτη φάση, τίς εὐλογίες πατριαρχῶν καί ἱεραρχῶν, προχωρεῖ ἀκάθεκτο καί δείχνει τό ἀληθινὸ πρόσωπό του, μετατρέπομενο σέ φόρουμ ψευδο-διαλόγου νεοπεσοχῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Ὁρθοδόξων χριστιανῶν, πού εἴτε συμπλέουν μέ τόν οἰκουμενισμό καί τήν νέα ἐποχή γιατί ὄντες «χλιαροί» ἀκολουθοῦν πρωτίστως τίς «καλές προθέσεις» τους καί τά διώματά τους καί ὄχι τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό καί τίς ἐντολές Του, εἴτε δέν ἀντελήφθησαν τήν παγίδα, εἴτε δέν θέλησαν νά ἀντιληφθοῦν τήν παγίδα φλεγόμενοι ὅπως εἶναι ἀπό θρᾶσος νά πρωτοστατήσουν στήν «ἀνανέωση» τῆς Ἐκκλησίας σύμφωνα μέ τίς δικές τους κατ' ἀνθρώπον ἀντιλήψεις.

Εἶδαμε ἀκόμη σέ ὀρθόδοξο ἐντυπο νά ἀναπαράγεται ὄχι μόνον ἡ προβολή τῆς **ὁμοιοπαθητικῆς** ὡς δῆθεν ἐπιστημονικῆς ἰατρικῆς, ἀλλά καί οἱ ὕβρεις, ὅτι ὅσοι ἐπισημαίνονται τόν κίνδυνο ἀλλοιώσεως τοῦ Ὁρθοδόξου φρονήματος ὅσων ἐμπλέκονται σέ τέτοιες θεραπευτικές μεθόδους, τό κάνουν δῆθεν ὡς ἄτομα φανατικά ἢ γιατί χρηματίστηκαν!!! Γι' αὐτό περιλαμβάνονται στόν ΔΙΑΛΟΓΟ τά σχετικά μέ τίς λεγόμενες **«ἀνορθόδοξες θεραπείες»** σημεῖα τῶν πορισμάτων τῆς Θ πανορθοδόξου συνδιασκέψεως ἐντεταλμένων γιά θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας.

Τελευταῖα, συζητεῖται στήν Ἑλλάδα **τό θέμα τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν**. Ἡ κυβέρνησις προώθησε σχετικό νομοσχέδιο στή Βουλὴ. Ἡ Ἐκκλησία ὄχι μόνον ἀνέθεσε τό θέμα πρὸς μελέτη, ἀλλά καί ὀργάνωσε εἰδικὴ ἡμερίδα ὅπου ἐξετέθησαν ἀνάγλυφα οἱ λόγοι γιά τοὺς ὁποίους τό μέτρο βρῖσκει ἀντίθετη τήν Ἐκκλησία. Ἀλλά ἀπό πού νά ἀρχίσει κανεῖς; Ἀπὸ τό ὅτι ὅταν καίγεται ὁ νεκρὸς ἢ μυρωδιά τοῦ καμένου ἀνθρωπίνου κρέατος θά διαχέται στήν ἀτμόσφαιρα καί θά εἰσπνέεται ἀπὸ ὅλους μας; Ἀπὸ τό ὅτι ἡ καύσις τοῦ σώματος σημαίνει ἔλλειψη σεβασμοῦ πρὸς τό ἀνθρώπινο πρόσωπο, ταύτιση τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἐνέργεια ἀναλώσιμη, ἄρνησις τῆς ἐλπίδος γιά ἀνάστασι σώμάτων ὑποσυνείδητα ἢ καί ἐνσυνείδητα, ἀποκρυφιστικὸ φρόνημα; Ἡ ἀπὸ τό ὅτι ἐγκλήματα - σκεφθεῖτε, τώρα πού γίνεται συχνώτερη ἡ ἀφαίρεσις καί μεταμόσχευσι ὀργάνων, τώρα πού καλοῦμεθα νά δηλώνουμε «δότες ὀργάνων» - θά μπορούν νά συγκαλύπτονται; Προτιμήσαμε, γιά τήν ὥρα, ἀπλῶς νά θίξουμε ἐδῶ αὐτό τό πρόβλημα ἀλλοιώσεως τοῦ πολιτιστικοῦ περιβάλλοντός μας, ἀφοῦ μέ τό πρόβλημα αὐτό ἀσχολοῦνται ἤδη ἄλλοι μέ ζῆλο.

Ἡ ὀργάνωση **AMWAY** καταγγέλεται διεθνῶς ὅτι χρησιμοποιεῖ παραθρησκευτικές μεθόδους γιὰ τὴν προώθηση πωλήσεων μὲ ἀποτέλεσμα ἀλλοίωση τῆς προσωπικότητας καὶ διαλύσεις οἰκογενειῶν. Πρόκειται, μαθαίνουμε, γιὰ μιὰ λατρεία πού καλλιιεργεῖ τὴν ἀκρόεστη ἐλπίδα γιὰ πολλά κέρδη, ἐλπίδα πού ὅμως διαψεύδεται στὴν συντριπτικὴ πλειονότητα τῶν περιπτώσεων. Λέγεται ὅτι στὴν Ἑλλάδα ἔχει διεισδύσει σὲ μεγάλο βαθμό.

Πολύ σημαντικὴ εἶναι ἡ ἐξέλιξη στό θέμα τῆς ἀντιμετώπισης τῶν αἰρέσεων ἀπὸ εἰδικούς πού συνήλθαν στό Παρίσι στίς 23 καὶ 24 Ἀπριλίου 1999. Στά πορίσματα τοῦ Συνεδρίου αὐτοῦ, διαφαίνεται κάτι πολὺ ἐλπιδοφόρο γιὰ ὅλη τὴν Εὐρώπη: **Οἱ σέκτες δὲν εἶναι θρησκείες.** Πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ πά-

ψει αὐτὸ τὸ παραμῦθι, πού προέρχεται ἀπὸ τίς ΗΠΑ καὶ πού παρουσιάζει ὡς θρησκείες κερδοσκοπικὲς ἐταιρεῖες, κατασκοπευτικὲς ὀργανώσεις, φορεῖς διαβρώσεως κοινωνιῶν, ἀνήθικα μάρκετινγκ, ἐξτρεμιστικὲς πολιτικὲς ὀργανώσεις, ὀργανώσεις ξεπλύματος βρώμικου χρήματος, ψυχο-τρομοκρατικὲς «ὑπηρεσίες». Τὸ Εὐρωκοινοβούλιο ἔχει τὸν λόγο, ἀλλὰ μήπως καὶ οἱ πολιτικοὶ τοῦ κάθε κράτους μέλους τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν Βαλκανικῶν Χωρῶν ἔχουν κάτι νὰ ποῦν καὶ κυρίως νὰ κάνουν; Ἐν τῷ «ἄθεο» Γαλλικῷ κράτει ἐπιδεινύεται τέτοιος ζήλος, στίς Ὁρθόδοξες Χριστιανικὲς χώρες πρέπει νὰ περάσει ὡς αὐτονόητη ἡ διάκριση ὅτι ἄλλο ἢ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἄλλο ἢ ἐντιμὴ χριστιανικὴ ὁμολογία καὶ ἡ ἐντιμὴ θρησκεία καὶ ἄλλο ἢ αἵρεση-σέκτα.

ΑΙΡΕΣΕΙΣ-ΣΕΚΤΕΣ

Ἡ ἐργασία μας συνεχίζεται παρὰ τίς δυσχέρειες πού ἀντιμετωπίζουμε. Ὅταν τὸ 1995 στὴν Ἀλίαρτο τῆς Βοιωτίας κατὰ τὴν Ζ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη ἐντεταλμένων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων, καταρτίσθηκε **κατάλογος νεοφανῶν αἰρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων**, προηγηθήκαμε τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία κατήρησε παρόμοιο κατάλογο ἕναν χρόνο περίπου ἀργότερα. Κρίσιμα στοιχεῖα, παρέσχε ἀρχικὰ στὴν **Γαλλικὴ Βουλὴ** ἡ εἰδικὴ ἐπὶ τῶν σεκτῶν Ὑπηρεσία τῆς Αστυνομίας.

Ἡ ἀντίδραση τῶν αἰρέσεων ἦταν ἐντονὴ. Στὴν Γαλλία, προέβησαν κυρίως ὅτι παραδιαζόταν ἡ «θρησκευτικὴ ἐλευθερία» τους. Γιὰ τὴν Γαλλία ὅμως τὸ θέμα τῶν σεκτῶν ἦταν καὶ εἶναι θέμα Δημοσίας Τάξεως καὶ ἀρμοδιότητα τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας. Στὴν Ἑλλάδα οἱ αἰρέσεις προέβησαν ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ μισαλλοδοξία τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἰδίως τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου. Ἐδῶ μάλιστα εἶχαμε τὴν ἐξῆς ἰδιαιτερότητα: αἰρετικοὶ δήλωναν ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ καὶ πηγαίνανε σὲ μητροπολίτες, διαμαρτυρόμενοι ὅτι οἱ ἐπὶ τῶν αἰρέσεων ὑπεύθυνοι τῆς Ἐκκλησίας μας τοὺς «ἔθιγαν στὴν τιμὴ καὶ στὴν ὑπόληψή τους». Οἱ κρατικοὶ ἀρμόδιοι θεωροῦσαν ἐδῶ τὸ πρόβλημα «θρησκευτικόν», παρὰ τίς ἐπανειλημμένες κρούσεις τοῦ κώδωνος κινδύνου ἀπὸ ἀρμοδίους Ἐκκλησιαστικὸς φορεῖς ὅτι τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι μόνο θρησκευτικόν, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἐθνικὸ καὶ κοινωνικόν.

Ἐπὶ πλέον ὅσοι ἐνημερώνουν γιὰ τίς νεοφανεῖς αἰρέσεις καὶ τὴν παραθρησκεία εἶναι ἐκτεθειμένοι σὲ τρομοκρατία μηνύσεων ἐκ μέρους ὀρισμένων ἀπὸ αὐτές, τῶν πλέον ἐπικινδύνων, πού ἀνοίγουν τὸν δρόμο καὶ γιὰ τίς ἄλλες. Τὴν δουλειὰ τῆς ἀπειλῆς

μας μὲ ἀγωγή, τὴν ἔκανε ἡ **U-MAN HELLAS-SYΜΒΟΥΛΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**, σχετιζομένη μὲ τὴν **U-MAN International**, ὄργανο διεισδύσεως τῆς **Σαηντόλοτζυ** στὴν οἰκονομία. Ἡ **U-MAN HELLAS** ἐγκατέλειψε μὲν τὴν ἀγωγή της μετὰ τὴν κοίμησι τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, ἀλλὰ σύμφωνα μὲ πληροφορίες μας ἐξακολουθεῖ νὰ δραστηριοποιεῖται προωθώντας τίς «μεθόδους» τοῦ Χάμπαρντ σὲ ἀνύποπτους ἐπιχειρηματίες.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ ἴδια ἡ Σαηντόλοτζυ πού θεωρητικὰ ἔχει κλείσει μὲ ἀπόφαση τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, ἐξακολουθεῖ νὰ δραστηριοποιεῖται ὄχι μόνο προσηλυτίζοντας ἰδίως νέους, ἀλλὰ καὶ ἄρχισε δράση στὸν χώρο τῶν ἐπιχειρήσεων. Προσφέρει ἡ ἴδια συμβουλές σὲ ἐπιχειρήσεις σύμφωνα μὲ τίς **«μεθόδους τοῦ Ρόν Χάμπαρντ»**.

Σὲ ἀντίθεση πρὸς τίς ἄλλες χώρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, στὴν Ἑλλάδα καὶ στίς ἄλλες Ὁρθόδοξες χώρες δὲν γίνεται ἐκ μέρους τοῦ ἐπίσημου κράτους ἐνημέρωση τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κόσμου γιὰ τὸ ποιόν καὶ τοὺς στόχους τῶν «μεθόδων» αὐτῶν σύμφωνα μὲ τὴν ὑπάρχουσα στὸ ἐξωτερικὸ ἐμπειρία: Οἱ μέθοδοι αὐτές σκοπὸ ἔχουν τὴν ἀποπομπὴ τῶν ἐργαζομένων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν παρουσιάζουν πιθανότητες νὰ δεχθοῦν νὰ γίνουν «σαηντολόγοι». Ἀντίθετα, προωθοῦνται οἱ πλέον εὐάλωτοι στὴν πονηρία, αὐτοὶ πού ἀποδέχονται τὴν ἀδίστακτὴ καὶ ἀντίστροφη «ἠθικὴ» τοῦ Χάμπαρντ μαζί μὲ τὸν ἔλεγχο τῆς προσωπικότητάς τους ἀπὸ τὴν ὀργάνωση τῆς Σαηντόλοτζυ. Ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι τελικὰ τὰ ἄτομα αὐτὰ κυριαρχοῦν καὶ ὁ ἐπιχειρηματίας βρίσκει τὴν ἐπιχειρήσή του εἶτε ἐνταγμένη στὸ δίκτυο ἐπιχειρήσεων τῆς σαηντό-

λοτζυ, είτε χρεωκοπεϊ, αφού κίνητρο τών συμβουλών μανάτζμεντ κλπ είναι τά κέρδη και ή αύξηση ισχύος τής Σαηντόλοτζυ (σχετικά βλ. ένδεικτικῶς, τό διβλίο τών Νορντχάουζεν και Μπίλλερμπεκ: 'Η Σαηντόλοτζυ έπελαύνει, Βερολίνο 1993).

Τό 1998 τό **Ιταλικό Ύπουργείο Έσωτερικῶν** στό όποιο ανήκουν και άρμοδιότητες τοῦ Ύπουργείου Δημοσίας Τάξεως, σέ έκθεσή του δημοσιοποίησε και αυτό από τήν πλευρά του έναν λεπτομερέστατο κατάλογο αίρετικῶν οργανώσεων μέ τήν ιδεολογία τους και τήν δραστηριότητά τους. Ταυτόχρονα, σέ όλη τήν Εὐρώπη δημοσιογραφικές έρευνες και κατώτερες κρατικές υπηρεσίες καλύπτουν τό όποιο κενό στήν ένημέρωση τοῦ κοινού περί συγκεκριμένων ομάδων.

Όπως φαίνεται, όμως, οι αίρέσεις, κατάφεραν νά αποτρέψουν τήν κατάρτιση ενός καταλόγου τους από τήν **Γερμανική Βουλή**, ή όποια έκρινε ότι μάλλον δέν είχε κανένα νόημα νά έλθει σέ άπ'ευθείας αντιπαράθεση μέ τήν Βουλή τών ΗΠΑ, όπου εν τῷ μεταξύ ή Σαηντόλοτζυ είχε αποκτήσει πολλές προσβάσεις. Άλλά στήν Γερμανία τήν σχετική ένημέρωση τοῦ κοινού τήν κάνουν τά κατ' ιδίαν κρατίδια μέ εκθέσεις στίς όποιες γίνεται αναφορά σέ μία προς μία αίρετική οργανωση. Η ένημέρωση στήν Γερμανία είναι αποκεντρωμένη και γίνεται μέ στελέχωση τόσο τής Λουθηρανικής Έκκλησίας όσο και τής Ρωμαιοκαθολικής μέ πλῆθος μονίμων ειδικῶν έντεταλμένων επί κοσμοθεωριακῶν θεμάτων πού θρίσκονται σέ επίσης μόνιμη συνεργασία, επίσημη ή άνεπίσημη, μέ κρατικούς άρμοδίους. Έτσι, προστατεύονται οι πολίτες και οι Άρχές μέ έγκαιρη ένημέρωση, μέ ανταλλαγή πληροφοριῶν και επιχειρημάτων, μέ αλληλο-ύποστήριξη σέ περίπτωση επιθέσεως εκ μέρους τών νεοφανῶν αίρέσεων μέ τρομοκρατία μηνύσεων και άγωγῶν.

Έδῶ πρέπει νά αναφερθεϊ ένα σημαντικό και πολύ πρόσφατο γεγονός τό όποιο προσδιορίζει αποφασιστικά τήν **άντιμετώπιση τών προβλημάτων τά όποια απορρέουν από τίς σέκτες**. Στίς 23 και 24 Άπριλίου στό μεγάλο τής Γαλλικής Έθνοσυνέλευσης στό Παρίσι, πραγματοποιήθηκε **Πανευρωπαϊκό Συνέδριο** για τό καιτό αυτό θέμα μέ τήν συμμετοχή 17 και πλέον κρατῶν και εκεί είχαμε τήν δυνατότητα νά διαπιστώσουμε ότι τήν έναρξη και τό πέρας τής διασκέψεως έκανε Γάλλος Ύπουργός και Κυβερνητικοί εκπρόσωποι οι όποιοι και συμμετέχουν στήν ήδη συγκροτηθεϊσα μέ Προεδρικό Διάταγμα Διύπουργική Άποστολή για τόν άγῶνα έναντι τών αίρέσεων. Έντονη στό συνέδριο αυτό ήταν και ή παρουσία Εὐρωβουλευτῶν.

Σ'αυτό τό σημείο αξίζει νά τονισθεϊ ότι στήν Γαλλία ή ευαισθητοποίηση επάνω σ'αυτό τό θέμα είχε σαν αποτέλεσμα τήν πλήρη συνεργασία Κράτους μέ Πρωτοβουλίες Γονέων όπως είναι ή Έθνική Ένωση Σω-

ματείων για τήν Προστασία τής Οικογένειας και τοῦ Άτόμου (UNADFI) και μέ ανεξάρτητους φορείς όπως είναι τό Κέντρο έναντιόν τοῦ Διανοητικοῦ Χειρισμοῦ (Centre Contre la Manipulation Mentale - CCMM) προκειμένου οι κρατικές υπηρεσίες νά συντονισθουν μέ πρόσωπα και φορείς πού γνωρίζουν τά πολλά και συγκεκριμένα προβλήματα τά όποια δημιουργεϊ ή δράση τών νεοφανῶν αίρέσεων. Ήδη έχουν ληφθεϊ και νομοθετικά μέτρα για τήν αντιμετώπισή τους. Παρά τούς φόβους όμως για τήν διάβρωση εξ αιτίας τών πολλῶν χρημάτων και τών ύψηλῶν προσβάσεων πού διαθέτουν οι νεοφανεϊς αίρέσεις, τόσο ό κοινωνικός ιστός όσο και ό πολιτικός κόσμος, καθώς και τό ίδιο τό Γαλλικό κράτος, αντιδρῶν στήν διάλυσή και ύπόσκαφή τους από τίς αίρέσεις-σέκτες.

Ήδη πλέον, τό **ζήτημα τών αίρέσεων-σεκτῶν δρομολογήθηκε προς τά όργανα τής Εὐρωπαϊκῆς Ένώσεως ως ένα πρόβλημα γενικότερης διαβρώσεως**, ως ένα πρόβλημα ανθρωπίνων δικαιωμάτων τών θυμάτων τών σεκτῶν, ως ένα πρόβλημα κοινωνικό και ως ένα πρόβλημα πολιτικοῦ έξτρεμισμοῦ μέ πρόσχημα τήν θρησκεία. Μετά τίς Εὐρω-εκλογές αναμένεται ότι ή επίδραση τοῦ λόμπυ τών αίρέσεων στό Στρασοῦργο θά είναι περιορισμένη, αφού στήν Εὐρώπη όλοι γνωρίζουν σέ ποιούς και πῶς χρησιμεύουν οι σέκτες.

Τά Κοινοβούλια τών Όρθόδοξων χωρῶν, και δή τής Ελλάδος, είναι ευκαιρία νά συμβάλουν αποφασιστικά πλέον στήν εξέταση τοῦ θέματος τών νεοφανῶν αίρετικῶν ομάδων και κινήσεων από ειδικές επιτροπές, στήν άμυνα έναντι τοῦ αποχριστιανισμοῦ τής Εὐρώπης, ολέθριου για όλους μας, τόν όποιο επιδιώκουν οι αίρέσεις-σέκτες, άκόμη και οι κατ' όνομα χριστιανικές. Διαμορφώνεται μία **Εὐρωπαϊκή αντίληψη** περί διαστολής μεταξύ θρησκείας και αίρέσεως-σέκτας, περί σχέσεως Έκκλησίας και κράτους και μή σχέσεως παραθρησκείας και κράτους. Δέν πρέπει οι Όρθόδοξοι Χριστιανοί νά είμαστε άπόντες από αὐτήν τήν κοσμογονική μεταβολή στα πνευματικά θεμέλια τής πολιτικῆς και οικονομικῆς ζωῆς τής Εὐρώπης. Δέν πρέπει οι Όρθόδοξες χώρες και δή ή Ελλάδα νά είναι αποῦσες, δέν πρέπει ή Όρθόδοξη Έκκλησία νά μήν άκουσθεϊ, πρέπει νά συμμετάσχουμε στόν διάλογο αὐτόν μέ κείμενα αρχῶν και μέ κείμενα συγκεκριμένων νομοθετικῶν μέτρων, κείμενα διαπνεόμενα από τήν ακρίβεια τοῦ Όρθόδοξου χριστιανικοῦ φρονήματος. Από τόν διάλογο αὐτόν εξαρτάται ή Εὐρωπαϊκή αντίληψη περί τοῦ λεγομένου πλουραλισμοῦ, περί τών όρίων του και τοῦ περιοχομένου του, καθώς και ή αντίληψη για τό τί είναι Εὐρώπη και τί όχι, ποιά είναι ή ταυτότητά της και ποιά τά σύνορά της.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΤΟΥ ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ
ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ «ΗΘΙΚΗ» ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ»

Θλιβόμεθα βαθύτατα από τά τελευταία γεγονότα εις τήν Γιουγκοσλαβία. Ἡ θλίψις μας ὡς Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἀναφέρεται ἐξ ἴσου εις πάντα ὑποφέροντα, ὁμόδοξον ἢ ἑτερόδοξον ἢ ἀλλόθρησκον.

Καί ἡ συνείδησίς μας ὑποφέρει ἀπό τήν συναίσθησιν τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας ὅπως ἀντισταθῆ εἰς τόν πειρασμόν τῆς δυνάμεως καί κυριαρχίας, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἀρχαιότερος καί μόνος ἀληθῆς ἐχθρός ὁλοκλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὁ Διάβολος, ἐπιτυγχάνει τόν ἠθικόν ἐκτροχιασμόν τῆς ἀνθρωπίνης βουλήσεως καί τά ἀνθρωποκτόνα σχέδιά του.

Ὁ πατήρ Πορφύριος Πέριτς, ἀρχιμ. στό Νόδισαντ, ὁμιλεῖ σέ προηγούμενη Ὁρθόδοξη Συνδιάσκεψη ἐπί τῶν αἱρέσεων

Δέν δυνάμεθα καί δέν πρέπει νά ἀποσιωπήσωμεν ὅμως, τά βαθύτερα αἷτια τοιούτων καταστάσεων. Αὐτά τά ὁποῖα βλέπομεν σήμερον, ἔχουν τās πνευματικές καί ιστορικές ρίζας των:

1. Ἡ Εὐρώπη ὁλόκληρος, ἀπό τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ἀλλ' ἰδίως ἀπό τῆς δεκαετίας τοῦ '70 μέχρι σήμερον, ὅπως καί αἱ ΗΠΑ παλαιόθεν, διαβιβρώσκονται πνευματικῶς ὄχι μόνον

ἀπό τās αἱρέσεις τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καί σατανισμοῦ τῆς «Νέας Ἐποχῆς», ἀλλά καί ἀπό τās λεγομένας «χριστιανικές» αἱρέσεις. Πρόκειται πράγματι δι' αἱρέσεις πλεονεξίας, αὐτοδικαιώσεως, φαρισαϊκῆς ἢ καί ἐωσφορικῆς ἐπάρσεως, αἱρέσεις ἀλαθῆτου τοῦ ἀνθρώπου, αἱρέσεις μὴ ἐχούσας οἰανδήποτε διάθεσιν ἐπιστροφῆς των εἰς τήν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐνότητα εἰς τό ἐν Σῶμα Του, τήν Ἐκκλησίαν.

2. Αἱ αἱρέσεις τῆς Νέας Ἐποχῆς, εἰς τό ἔδαφος συγχύσεως τό ὁποῖον καλλιεργοῦν αἱ λεγόμενα «χριστιανικά» αἱρέσεις καί τά ΜΜΕ, προωθοῦν συντόμως, ἐπιμόμως καί παντοιοτρόπως τήν ἀπόρριψιν τῆς διακρίσεως μεταξύ καλοῦ καί κακοῦ. Εἰς τήν θέσιν αὐτῆς, τοποθετοῦν ἐννοίας ὅπως ἁρμονίαν, γαλήνην, ἀφοσίωσιν (=ὑποταγήν), κ.ο.κ., αἱ ὁποῖαι καθίστανται βάσεις ἀτομικῆς, ἐθνικῆς καί διεθνούς συμπεριφορᾶς «πέραν τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ», κατὰ τό θέλημα τοῦ ἰσχυροτέρου.

Αἱ ἀντιλήψεις καί πρακτικά ἀντιστρόφου «ἠθικῆς» πολλῶν νεοφανῶν αἱρέσεων ἐξοικονομοῦν τόν μέσον ἄνθρωπον καί δῆ τούς ἡγέτας πού ἐξ ὀρισμοῦ θέλουν νά σκέπτονται «ρεαλιστικῶς», εἰς ἠθικῶς ἀντιστρόφους συμπεριφορᾶς καί εἰς καθημερινᾶς δολιότητος ἢ σκληρότητος «γιά ἄγιους σκοπούς» ἢ «διότι δέν γινόταν διαφορετικά».

3. Ἀπό αὐτήν τήν βαθυτάτην διαβρωτικῆν δρᾶσιν, ἐν συνδυασμῷ πρός τήν ἀνατροφήν ὁλοκλήρων γενεῶν μέ πρότυπον τόν ἄθεον ψευδο-ἐπιστημονικόν ὕλισμόν, προέκυψε μία κατάστασις ἀντιστρόφου «ἠθικῆς»:

Ἄγνοεῖται ἡ ιστορική ταυτότης λαῶν καί μετατρέπεται εἰς θέμα προπαγάνδας καί ψεύδους.

Ὁργιάζει παγκοσμίως ἡ παραπληροφόρησις καί τό ψεῦδος. Ἀντιστρέφεται ἡ περί τῆς ἠθικῆς ἢ καί τῆς πραγματικότητος ἀντίληψις τῶν ἐν πνευματικῇ συγχύσει τελούντων ἰθυόντων.

Τό αίτιον μετατρέπεται εύχερῶς καί ἄνευ ἀντιρρήσεων εἰς αἰτιατόν καί ἐνδεχόμενα ἐγκλήματα δικαιολογῶν ἄμεσον τήν καταστολήν μέ ὅμοια μὲν ἀλλ' ἀληθῆ ἐγκλήματα: Οἱ βομβαρδισμοί εἰς τό Κοσσυφοπέδιον προκαλοῦν κύματα προσφύγων καί παραλλήλως ἐκδιώξεις ἀλβανοφώνων ἀπό τὰς σερβικὰς δυνάμεις εἰς τήν ἰδίαν περιοχήν, ἐνῶ ἡ ἕκ τινων ἐνδείξεων ὑποτιθεμένη καί «ἐν δυνάμει» «ἐθνοκάθαρσις» τῶν ἐν Κοσσυφοπεδίῳ Ἀλβανῶν παρά τῶν Σέρβων μέ ἀναπόδεικτες μαζικῆς δολοφονίας Ἀλβανῶν, ἀναγορεύεται εἰς ἠθικόν αίτιον τῶν... βομβαρδισμῶν τῆς Σερβίας ἀλλά καί τοῦ Κοσσυφοπεδίου! Καί πίπτουν αἱ βόμβαι προκειμένου νά προστατευθοῦν οἱ Ἀλβανοί τοῦ Κοσσυφοπεδίου καί διά νά μήν καταστοῦν πρόσφυγε!

Διά τήν δέ προβαλλομένην ἀφορμήν αὐτοῦ τοῦ ἀκηρύκτου πολέμου, τήν ἄρνησιν τῶν Σέρβων νά ἀποδεχθοῦν κείμενον εἰρήνης ἐκ τῶν διαπραγματεύσεων εἰς Rambouillet, μανθάνωμεν ἀπό ἀξιόπιστα χεῖλη φιλο-Νατοϊκῶν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἡ μὲν Γιουγκοσλαβία ὑπέγραψε προταθέν κείμενον συμφωνίας εἰς τό Rambouillet, ἐν συνεχείᾳ ὅμως συνετάγη ἕτερον κείμενον ἐρήμην τῆς, διά τοῦ ὁποίου ἀπητήθη, οὐσιαστικῶς, ἡ ὀριστικὴ ἀπόσχισις τοῦ Κοσσυφοπεδίου μέ ἄμεσον κατοχήν του ἀπό τό NATO.

Ἐμάθαμεν ἀκόμη, ὅτι τό ἕτερον τοῦτο κείμενον ἐκρατήθη ἀπόρητον ἀπό τήν κοινήν γνώμην τῶν ἐπιτιθεμένων χωρῶν καί παρουσιάζεται ὡς ἀθῶον κείμενον τό ὁποῖον ἠρνήθησαν οἱ Σέρβοι ἀδικαιολογητῶς. Τόσον, ὥστε νά μήν διερωτᾶται ὁ μέσος Ἀμερικανός ἢ Εὐρωπαῖος μήπως ἡ ἑξαπόλυσις τῶν βομβαρδισμῶν εἶναι παράνομος καί ἀνήθικος, ὅπως ὄντως εἶναι.

Τοιαύτη παραπληροφόρησις διά τά αίτια πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, προκειμένου νά δικαιολογηθῆ ἐπίθεσις ἄνευ κηρύξεως πολέμου, θυμίζει ἄλλους καιρούς καί ἄλλα, ὀλοκληρωτικά καθεστῶτα, πεποισθῶτα ἐπί τήν πρόσκαιρον αὐτῶν ἰσχύν.

4. Ὅλα καί ὅλοι, θεσμοί, ἀρχές, τό δίκαιον, ἄλλοι ἡγέτες, καλοῦνται πλέον νά ὑπηρετήσουν τὰς βουλὰς τοῦ «δοκοῦντος ἄρχειν τῶν ἐθνῶν» πού δέν ἀνέχεται οὐδεμίαν δύναμιν ἰκανήν, ἔστω καί κατά διάνοιαν, νά τοῦ ἀρνηθῆ ἀπόλυτον ὑποταγήν.

Ὁ «ἅγιος» σκοπός τοῦ ἰσχυροτέρου δικαιολογεῖ τήν ἐπιβολήν ἀκόμη καί τοῦ νόμου τῆς σιωπῆς. Ἡ μόνη ἐπιτρεπτή «ἀλήθεια» εἶναι τό ψευδές κοσμοεἶδωλον αὐτοδικαιώσεως τοῦ ἰδίου τοῦ ἰσχυροτέρου. Ὅποιος παραβῆ τόν νόμον τῆς σιωπῆς, πρέπει νά φιωθῆ ἐκμηδενιζόμενος ἠθικῶς ἢ καί καί ὑλικῶς. Τά ἀντίθετα ἐπιχειρήματα ἐκ τῆς ἀληθείας, ἐκ τῆς δικαιοσύνης καί ἐκ τῆς λογικῆς, ἀντιμετωπίζονται ὡς ἐμπόδια τά ὁποῖα ὁ ἰσχυρότερος δικαιούται νά παρακάμψῃ ἢ καί νά κάμψῃ διά τῆς βίας.

Οἱ πάσης τάσεως «ὀρθολογισταί» καί «ρεαλισταί», ἰδίως οἱ λεγόμενοι «διανοοῦμενοι», στεροῦνται βαθυτέρας πνευματικῆς στηρίξεως καί ἀργά ἢ γρήγορα καταλήγουν νά χειροκροτοῦν ἐν ἐνόχῳ σιωπῇ τόν ἰσχυρότερον.

Ἡ παρά τῆς κοινωνίας ὅμως, ἄμεσος ἢ ἔμμεσος ἀποδοχή τοῦ νόμου τῆς σιωπῆς, ἐπιτρέπει τήν ὀλοκληρωτικὴν μαζικὴν χειραγώγησιν, ὅποτε ἀκυροῦται ἡ ἠθικὴ εὐθύνη τῶν ἡγετῶν ἐνώπιον τῆς ἰδίας αὐτῶν κοινωνίας καί διάπλατος ἀνοίγει ὁ δρόμος τῶν πλέον φρικτῶν πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἐπιλογῶν των, ὅπως συμβαίνει σήμερον.

5. Πρόκειται διά τήν λεγομένην «σατανιστικὴν ἠθικὴν», γνωστὴν εἰς τοὺς ἀσχολουμένους μέ τὰς παρὰ νόμους καί ἀνηθικούς πρακτικὰς τῶν ἄνω ὀργανώσεων.

Κατὰ τήν ἀντίστροφον ταύτην «ἠθικὴν», «ὁ σκοπός ἀγιάζει τὰ μέσα», «οἱ ἀδύνατοι πρέπει νά ὑπηρετοῦν», δέν ἐπιτρέπεται ἔλεος διά τόν ἀνίσχυρον, ἡ ἀγάπη καί ἐπομένως ἡ εἰρήνη, τίθενται «κάτω ἀπό τό θέλημα» τοῦ ἰσχυροτέρου καί συνεπῶς ἡ «ἀγάπη» ταυτίζεται μέ τήν ἐκούσιον ὑποδοῦλωσιν τοῦ ἀδυνά-

του καί ἡ «εἰρήνη» μέ τήν ἐκ φόβου καί τρόμου ὑποταγήν.

Ἐνώπιον τοιαύτης «ἠθικῆς», βεβαίως, τό δίκαιον δέν ἔχει πλέον καμίαν σημασίαν. Οὔτε τό διεθνές, οὔτε τό ἐσωτερικόν. Ὅλα δύνανται νά παρακαμφθοῦν!

6. Δέν ἐπεζήτησαν τοιαύτην νεκρικήν «εἰρήνην» καί τοιαύτην τοῦ ἰσχυροτέρου «δικαιοσύνην» οἱ ταλαιπωρημένοι λαοί τῆς Εὐρώπης καί τῶν ΗΠΑ, ὅταν ἡ ἀνθρωπότης ἐξήρχετο τῆς λαίλαπος τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου. Καί ἐπολέμησαν πολλοί λαοί κατά τόν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον διά τήν ἐλευθερίαν καί τήν ἀλήθειαν. Ὅχι διά νά ζήσουν μεταπολεμικῶς ἐντός τοῦ ψεύδους τῶν ἐκατέρωθεν προπαγανδῶν καί ἐντός τῆς σημερινῆς ἠθικῆς ἀντιστροφῆς.

Ἀληθῶς, παρά τήν χρῆσιν προπαγάνδας, κατά ἣ καί μετά τόν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον, παρά τήν ἔμφασιν εἰς τήν δύναμιν τήν ὁποίαν προσδίδει ἡ ἐπιστημονική ἐξέλιξις, παρά τόν ὑπερτονισμόν τῆς οικονομικῆς διαστάσεως τῶν γεγονότων, οἱ ἡγέται τῆς Εὐρώπης καί τῶν ΗΠΑ εἶχον κατά βάσιν σαφῆ ἀντίληψιν τῆς ἱστορικῆς ταυτότητος τῶν λαῶν τῶν καί συναίσθησιν τῆς ἰδικῆς τῶν σοβαρῆς ἱστορικῆς εὐθύνης διά τό μέλλον τῶν καί διά τό μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος.

Καί τοῦτο ὀφείλετο εἰς τήν χριστιανικήν τῶν παιδείαν καί τήν κατά βάσιν χριστιανικήν ἐνατένισιν τῶν συνανθρώπων τῶν. Ἐκεῖ ὅμως ὅπου ἐξεδιώκετο ἡ χριστιανική διάστασις αὕτη, εὐρέθησαν οἱ ἡγέται τῶν λαῶν ὄχι μόνον κατώτεροι τῆς ἀληθοῦς ἱστορικῆς ταυτότητος τῶν λαῶν τῶν καί τῶν περιστάσεων ἀλλά καί ἔσφαλλον περὶ τὰς βαθυτέρας ἐκτιμήσεις τῶν, ὀδηγήσαντες τοὺς λαοὺς τῶν καί τὰ κράτη τῶν εἰς πνευματικὴν διαστροφήν, εἰς ὑλικὴν ἐξασθένειν ἢ καί εἰς ὀλοκληρωτικὴν καταστροφήν.

7. Σήμερον δυστυχῶς, ἡ περαιτέρω ἀπομάκρυνσις τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν

καί ἀπὸ τό Σῶμα Του τήν Ἐκκλησία, ἀδήγησε ἡγέτας εἰς τό νά ἐνεργοῦν ἄνευ ἰχνους συναισθήσεως τῆς ἐνότητος τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀλλά καί ἄνευ ἱστορικῆς ταυτίσεως τῶν μέ χριστιανικοῦς λαοὺς τοὺς ὁποίους φέρονται ὅτι ἐκπροσωποῦν.

Προσπαθοῦν νά κυριαρχήσουν ἀπολύτως διά τῆς ἐξαπολύσεως παρανόμων καί ἀνηθικῶν ἐπιθέσεων κατά τῶν ἀντιπάλων τῶν «προληπτικῶς». Τοῦτο, ἀπὸ θέσεως ἰσχύος, ἀκόμη καί μέ πυραύλους καί βόμβας, ἐνῶ οἱ ὅποιοι ὅμοιοι τῶν ἀπαντοῦν μέ ἐκφοβισμόν καί φόβους ἀθῶων.

Λημονοῦν πᾶσαν δέσμευσιν οὐχὶ μόνον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἀλλά καί ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου δικαίου καί «μὴ εἰδότες τί ποιοῦσιν» σταυρώνουν εἰς τό πρόσωπον τοῦ συνανθρώπου τῶν τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ὅσάκις ὅμως ἀπεκτήθη δύναμις κράτους μέ τόσον ἀνήθικα μέσα, ἡ πτώσις ὑπῆρξε ραγδαία, ἀπότημος καί ὀλοκληρωτικῶς καταστροφικὴ διά τόν ἐπαρθέντα «ἰσχυρόν».

8. Διαπιστώνομεν ὅτι ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου μέχρι σήμερον, οὐδέποτε ἐπεδείχθη τόση ἀδιαφορία διά τήν ἐν ἀληθείᾳ ἠθικὴν δικαιολόγησιν πράξεων. Καταλύεται τό Διεθνές Δίκαιον καί τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα τοῦ Σερβικοῦ καί τοῦ ἐν Κοσοφοπεδίῳ Ἀλβανικοῦ λαοῦ, προκειμένου νά ἐπιδειχθῇ ἡ δύναμις τῆς «νέας τάξεως πραγμάτων» καί ἡ «φιλανθρωπία» τῆς διά τήν ἐπιστροφήν τῶν Ἀλβανῶν προσφύγων, εἰς τήν ὑπαρξίν τῶν ὁποίων ἡ ἰδία τὰ μέγιστα συνετέλεσε.

9. Οὐδέποτε, εἰς τόν λεγόμενον Εὐρωπαϊκόν πολιτισμόν τῶν δύο τελευταίων αἰώνων, διενόηθη τις νά διαχωρήσῃ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα ἀπὸ τό δίκαιον. Διαχωρισμός τοῦ δικαίου (ἐσωτερικοῦ ἢ διεθνοῦς) ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, Ἀλβανῶν καί Σέρβων, εἶναι πρᾶγμα ἀδιανόητον καί ἀφύσικον. Ὅπως ἀδιανόητον καί ἀφύσικον εἶναι τό προβαλλόμενον, ὅτι μερικά ἐγκλήματα σήμερον παρά τοῦ ἰσχυροτέρου, εὐρισκομένου κατά τήν ἰδίαν αὐτοῦ κρίσιν «ἐν δικαίῳ», ἀποτρέπουν ἀπὸ χειροτέρας ἀδικίας ἢ ἐγκλήματα αὐτοῦ.

Παραγνωρίσατε τό διεθνές δίκαιον διά τόν «δίκαιον» σκοπόν τῆς προστασίας ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, καί δέν θά σταματήσετε πουθενά τόν κατήφορον μέχρι τήν περιέλευσιν τῆς ἀνθρωπότητος εἰς κατάστασιν ζούγκλας.

10. Ἡμεῖς, πιστεύομεν ὅτι ὁ Τριαδικός Θεός, «ὅς ἀγάπη ἐστίν», ἔπλασε τόν ἄνθρωπον «κατ' εἰκόνα» καί «καθ' ὁμοίωσιν». Διά τοῦτο δέν πιστεύομεν ὅτι

υπάρχουν έγκληματικοί άνθρωποι εκ φύσεως είτε εις τήν Σεργίαν είτε άλλαχου, άλλ' ότι τά έκλήματα τελούνται πάντα εκ προαιρέσεως, διά τούτο και άναζητούνται και πρέπει να άναζητούνται αι συγκεκριμέναι ειϋθυναί ενός έκάστου. Τούτο όμως, μετ' άμεροληψίας, μετά νηφαλιότητος και μετ' άδεκάστου άγάπης τής δικαιοσύνης, πάντα εις τά πλαίσια του δικαίου, διεθνούς τε και έσωτερικού, και όχι δι' έκφορās a priori καταδικαστικών κρίσεων, μηδέ διά τήν ικανοποίησιν πολιτικών επιδιώξεων, ως πράττεται από τās έκατέρωθεν προπαγάνδας.

11. Υπάρχει βεβαίως ήθική πόρωσις εις τās χώρας όπου μέχρι πρό τιнос εκυριάρχη ή άθεϊα και αι κατά των Όρθοδόξων Χριστιανών διώξεις. Διά τούτο και ή δυνατότης έφαρμογής σκληρών πολιτικών ψευδολύσεων. Άλλ' είναι έξ ίσου άληθές ότι υπάρχει μεγάλη πνευματική σύγχυσις, διάδρωσις και σκοτισμός νοός εις τās χώρας όπου άνθεϊ ή ευμάθεια, ο άτομοκεντρικός καταναλωτισμός, και ο δογματικός «πλουραλισμός» αίρέσεων, θρησκευτών και παραθρησκευτών.

Εις αυτήν τήν πνευματικήν διάδρωσιν των άξιών και ιδίως των συνειδήσεων, οφείλεται αναμφιδόλως ή παράλογος, σκληρόκαρδος και πνευματικώς έσκοτισμένη αντίληψις εις πολλαπλασιαστάς μηνυμάτων και ήγέτας, ιδίως ήγέτας τής σημερινής δυτικής Ευρώπης, ότι τά γεγονότα εις τήν Γιουγκοσλαβίαν συμβαίνουν κάπου «άλλου» και όχι εις τήν κοινήν ήμών επί γής πατρίδα.

12. Δέν αντιλαμβάνονται ότι μετά από όλίγα έτη έν άλλο στρατηγικό δόγμα ή όραμα του κ. Κοέν και τής κ. Όλ Μπράϊτ, ή κάποιου άλλου κυρίου Κοέν και κάποιας άλλης κυρίας Όλ Μπράϊτ, θά άπαιτήση τήν χορήγησιν αυτονόμου ή ανεξαρτήτου κρατικής υποστάσεως και εις άλλα κρατίδια, όπως π.χ. ενός φουνταμενταλιστικού μουσουλμανικού κρατιδίου εις τήν Νότιον Γαλλίαν ή εις τό Βερολίνο, με τήν υποστήριξιν του ΝΑΤΟ;

Άφου ταυτίζεται ή δημοκρατία με τήν ύπαρξιν θρησκευτικού και παραθρησκευτικού «πλουραλισμού» (βλ. υποστήριξιν από τήν κα Όλμπράϊτ τής όργανώσεως Σαφεντόλοτζυ), άφου τό ΝΑΤΟ ως εάν ήτο διεθνής γκάγκστερ που υποκρίνεται τόν διεθνή χωροφύλακα, επιτίθεται εις ανεξαρτήτους χώρας και εις λαούς που δέν τό προσεκάλεσαν, ποία έγγύησιν παρέχει ή άπλή συμμετοχή εις αυτό, έναντι κάποιου νέου άπιθανού όράματος του ισχυροτέρου περί «ειρήνης»;

13. Τό γεγονός ότι ή δυτική Ευρώπη σήμερα, διαδρώνεται περισσότερο από τήν χρήσιν ιδεών «λαϊκότητας», ψυχο-αίρέσεων και οικονομικο-αίρέσεων,

παραλλήλως προς τά ναρκωτικά και διαβρωτικές του κοινού συμφέροντος οικονομικές αντίληψεις και πρακτικές, διαφυλάσσεται δέ άκόμη από τās βόμβας, ένω εις τήν λοιπήν Ευρώπην τήν διάδρωσιν επιτελούν κυρίως, μαζί με τήν υλιστικήν άθεϊαν, τά ΜΜΕ, αι διαφημίσεις και ο άθέμιτος προσηλυτισμός υπό νεοφανών αίρέσεων, καταφέρονται δέ πλήγματα και διά βομβών, δέν σημαίνει ότι ή φύσις του κινδύνου διαφέρει. Πρόκειται διά τās αυτές πνευματικές αιτίαις που άλλιοιώνουν συνειδήσεις, αντιστρέφουν τήν ήθικήν εις τās συμπεριφοράς ήγετών και επιβάλλον τήν σατανιστικήν «ήθικήν» τής «νέας εποχής» ή άλλως λεγομένης «νέας τάξεως πραγμάτων».

Θά άπετέλει άπάνθρωπον πράξιν ή διακοπή των βομβαρδισμών κατά τό Πάσχα, έδήλωνε πρό όλίγων ημερών, εις μίαν χαρακτηριστικήν επίδειξιν φρονήματος αντιστρόφου «ήθικης», ο άρχηγός των Νατοϊκών δυνάμεων κ. Κλάρκ, διά τόν όποιον σκοπός του άκηρύκτου πολέμου τούτου είναι, ως έδήλωσε, ή «ταπείνωσις των Σέρβων». Ός εάν ο σεβασμός του πρόσφυγος του Κοσσυφοπεδίου ήτο ρατσιστικώς άνώτερος τής ζωής των τέκνων των Όρθοδόξων Χριστιανών μανάδων τής Σεργίας. Ημεϊς, ως Όρθόδοξοι Χριστιανοί, δέν κόπταμε τήν ανθρωπότητα εις άξιους του ζην και ευ ζην και εις άναξιους του ζην - ως πράττουν νεοφανείς αίρέσεις, ολοκληρωτικά πολιτικά παραθρησκείαι και ήθικώς πεπορωμένοι προσωπικότητες.

Ο Πατριάρχης τής Έκκλησίας τής Σεργίας Παύλος, διεκήρυξεν άλλωστε εις τό Πασχάλιον μήνυμά του τήν εύλογον άπορίαν, διατί αι επιτιθέμεναι δυνάμεις έσεβάσθησαν τό μωαμεθανικόν ραμαζάνι εις τόν πόλεμον του Κόλπου, ένω δέν έσεβάσθησαν τό Όρθόδοξον Χριστιανικόν Πάσχα εις τήν Γιουγκοσλαβίαν και έσυνέχισαν τούς άνηλεείς βομβαρδισμούς.

Μετά θλίψεως και όδύνης παρακολουθοϋμεν τήν καθημερινήν περαιτέρω πτώσιν του λεγομένου πολιτισμένου κόσμου, εις τήν βαρβαρότητα των έκτός διεθνούς δικαίου επιθέσεων, αι όποια τυγχάνουν από πνευματικήν άποψιν σατανιστικής «ήθικης» και έμπνεύσεως. Παρακαλοϋμεν τόν Κύριον ήμών Ιησού Χριστόν, να φεισθή πάντων ήμών, καιτοι άναξίων του έλέους του διά τά πολλά ήμών άμαρτήματα και διά τήν σκληροκαρδίαν μας και να μάς έλεήσει παρέχων μετάνοιαν άληθή εις άπαντας.

Περισσότερος δέ άπ' ότι διά τά θύματα, πρέπει να θρηνώμεν διά τούς άληθείς ενόχους τής υποθέσεως αυτής, διότι όταν αναστηθώμεν κατά τήν Δευτέραν Παρουσίαν του Κυρίου, δέν θά μπορη να ύπαρχη έλεος διά τούς μη ποιήσαντας έλεος.

Πάσχα σωτηρίου έτους 1999 μετά Χριστόν

ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΜΑΣ ΑΞΙΩΝ

υπό π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου (†)

Σέ ἄλλες χώρες τῆς Εὐρώπης ἡ ἄδεια γιά κτιριακές ἐγκαταστάσεις τῶν ποικίλων ομάδων πού χαρακτηρίζονται ὡς «αἰρέσεις» δέν εἶναι αὐτονόητη. Οἱ κοινότητες τῆς περιοχῆς ἔχουν οὐσιαστικό λόγο, ὅταν κινδυνεύει τό πολιτιστικό περιβάλλον. Ἐχουμε περιπτώσεις ομάδων, πού γι' αὐτό τό λόγο δέν πῆραν ἄδεια ἀνοικοδομήσεως, ἐπειδή οἱ κοινότητες τῆς περιοχῆς ἐξεδήλωσαν τήν ἀντίθεσή τους.

Στή χώρα μας τό πολιτιστικό περιβάλλον προσδιορίζεται καί ἀπό τήν Ὁρθοδοξία. Συνεπῶς ἡ Ἐκκλησία ἔχει οὐσιαστικό λόγο καί κατά ἓνα τρόπο ἐκπροσωπεῖ τό λαό. Οἱ πολιτιστικές ἀξίες προστεύονται ἀπό τό Ἑλληνικό Σύνταγμα. Ὅταν λοιπόν εἶναι σίγουρο πῶς ἀπειλοῦνται, ἡ Πολιτεία ὀφείλει νά λάβει ὅλα ἐκεῖνα τά νόμιμα μέτρα γιά νά μὴν ἐκθέσει σέ κίνδυνο αὐτές τίς ἀξίες. Ἰδιαίτερα σέ περιοχές πού δέν ὑπάρχουν ὅπαδοί μιᾶς αἰρέσεως καί ζητεῖται ἄδεια γιά τήν ἴδρυση προσηλυτιστικῶν κέντρων μέ τή μορφή εὐκτηριῶν οἰκῶν γιά τούς προπαγανδιστές μιᾶς ἐπικίνδυνης ομάδας, πού μετακομίζουν εἰδικά σ' αὐτή τήν περιοχή, γιά νά ἀλλοιώσουν τήν πνευματική καί πολιτιστική ταυτότητά της.

Τό σύστημα συνεργασίας ἀνάμεσα στήν Πολιτεία καί στήν Ἐκκλησία, σέ μιά χώρα πού ἡ συντριπτική πλειοψηφία τῶν Πολιτῶν εἶναι Ὁρθόδοξοι ἀπαιτεῖ κάποια πράγματα, πού ἴσως δέν εἶναι δυνατά σέ μιά ἄλλη χώρα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητας, ὅπου ἡ θρησκευτική πολυμορφία εἶναι δεδομένη καί ὅπου οἱ θρησκευτικοί φανατισμοί καί οἱ θρησκευτικοί πόλεμοι τοῦ παρελθόντος ἐπέβαλαν μιά ἄλλη νομοθετική ρύθμιση καί διαφορετικές σχέσεις ἀνάμεσα στήν Ἐκκλησία καί στήν Πολιτεία.

Σ' αὐτές τίς χώρες ἡ λεγόμενη «οὐδετερότητα» τῆς Πολιτείας σέ θρησκευτικά ζητήματα δέν θεοπίστηχε παρά μόνο γιά νά ρυθμίσει τήν εἰρηνική συμβίωση ἀνάμεσα στούς καθολικούς καί στούς προτεστάντες. Δέν εἶχε ὑπόψη της τή σημερινή κατάσταση, κατά τήν ὅποια διάφορες ομάδες μέ θρησκευτικό προ-

σωπεῖο ἢ μέ δόλια μέσα, ἀποκρύπτοντας τήν πραγματική τους ταυτότητα, θά ἐπεδίδοντο στό συστηματικό ἔργο παγιδεύσεως ἀνυπόπτων πολιτῶν ἢ τῆς βιαίας ἐπεμβάσεως στή θρησκευτική τους συνείδηση.

Σέ κάθε περίπτωση δέν μπορεῖ κανεῖς νά ἀπατήσει ἀπό τή χώρα μας νά ἀρνηθεῖ ἢ νά ἀφήσει ἀπροστάτευτες τίς πνευματικές καί πολιτιστικές τῆς ἀξίες καί νά ἀλλοτριώσει πνευματικά καί πολιτιστικά τούς πολίτες της, ἐπειδή οἱ ἄλλες χώρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος ἐμφανίζουν μιά ἄλλη ταυτό-

Ὁ π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος, Διδάκτωρ Θεολογίας καί Φιλοσοφίας, διετέλεσε ἐπί 20 καί πλέον ἔτη Γραμματέας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν αἰρέσεων

τητα ἢ πνευματική καί πολιτιστική φυσιογνωμία. Αὐτό ἄλλωστε θά ἦταν ἀντίθετο μέ τίς συμβάσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος καί πέρα ἀπό κάθε αἴσθησι ἀνθρωπιᾶς. Θά ἦταν μιά ἀπαίτηση γιά ἓνα ὀλοκληρωτικό «ξερρίζωμα» δικό μας γιά χάρη μιᾶς πνευματικῆς καί πολιτιστικῆς μαζοποίησης, γιά χάρη τῆς δημιουργίας μιᾶς Εὐρώπης πού θά ἐταυτίζετο μέ ἓνα τέρας. Μιά τέτοια, ὅμως ἐνωμένη Εὐρώπη θά ἦταν πολύ φτωχή καί κανένας συμπολίτης μας δέν θά τήν ἐπιθυμοῦσε ἂν τοῦ ἔλεγαν ἐκ τῶν προτέρων μέ εἰλικρίνεια ὅτι αὐτή εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ μέλλοντός μας μέσα σ' αὐτήν.

Ἴσως στίς ἄλλες χώρες νά εἶναι ἀπαραίτητη διαφορετική νομοθετική ρύθμιση τοῦ πράγματος καί ἡ ἱστορία δείχνει αὐτή τήν ἀναγκαιότητα. Ἀλλά ἡ δική μας ἱστορία ἀποδεικνύει πῶς οἱ θρησκευτικές μειονότητες δέν ἔχουν λόγο νά φοβούνται. Ἀντίθετα, ἐμεῖς, ἡ πλειοψηφία, ὅπως μᾶς διδάξε ἡ ἱστορία, ἔχουμε κάθε λόγο νά προστατευθοῦμε ἀπό τίς ξένες προπαγάνδες, οἱ ὁποῖες δέν σέβονται τό δικό μας δικαίωμα νά πιστεύουμε καί νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τή δική μας προαίρεση καί μεθοδεύουν μέ δόλιο τρόπο τήν ἀλλοίωση τοῦ περιεχομένου τῆς θρησκευτικῆς μας συνείδησης καί τῆς πνευματικῆς καί πολιτιστικῆς μας ταυτότητας. Πῶς μπορεῖ κανεῖς νά ἐκφράσει γνώμη γιά τούς νόμους τοῦ 1938 χωρίς νά ἐξετάσει τούς λόγους πού ὀδήγησαν σ' αὐτούς τούς νόμους; Τό γεγονός ὅτι διατηρήθηκαν

οί νόμοι αυτοί σημαίνει πώς και ύστερα από τη δικτατορία του Μεταξά ύφισταντο αυτοί οι λόγοι. Πρέπει συνεπώς να γίνει μία συστηματική και επιστημονική έρευνα αναφορικά μ' εκείνους τους λόγους¹. Μόνο έτσι η ελληνική νομοθεσία και η ελληνική δικαιοσύνη θα κριθεί δίκαια. Διαφορετικά θα αντιστραφούν τά πράγματα και οι κατηγορούμενοι θα γίνουν κατηγοροί και τότε οι κατηγοροί θα εμφανιστούν ως τά «μεγάλα θύματα» τής «μυσαλλοδοξίας» εκείνων που είναι αναγκασμένοι να άμυνθούν για να προστατέψουν τήν πνευματική και πολιτιστική τους ταυτότητα.

Ο Έλληνας καθηγητής Φαίδων Βεγλερής, συνήγορος τής εταιρείας «Σκοπιά» στο Στρασβούργο, είπε στο ευρωπαϊκό δικαστήριο στις 25.11.1992: «Διερωτώμαι γιατί αυτός ο νόμος (του προσηλυτισμού) θέλει πάντα να υποθέτει ότι ο Όρθόδοξος είναι άφελής και ήλιθιος». Και η «Σκοπιά» δημοσίευσε αυτή τή θέση στο περιοδικό της, που κυκλοφορεί σε 112 γλώσσες και σε 16.400.000 αντίτυπα (Σκοπιά 1.9.1993 σ. 30). Βέβαια ο πελάτης έχει πά-

1. Σημ. Διαλόγου: Είναι οι νόμοι διά τών όποιων άπαγορεύεται ο άνήθικος προσηλυτισμός και άπαιτείται άδεια για τήν ίδρυση ναού.

να δίκαιο, άκόμη κι άν διεπράξε τρομακτικά έγκλήματα ή κι άν είναι πράγματι δημόσιος κίνδυνος².

Άλλά μέ τή ίδια λογική, αυτός που έξαπατάται και πέφτει θύμα νοθευμένων τροφίμων θά πρέπει σίγουρα να είναι ήλιθιος! Δέν ξέρει ο κ. καθηγητής πώς ο νόμος εκείνος ύπονοει μεθοδεύσεις έξαπάτησης! Σήμερα ή άπάτη έχει έξελιχθεί σε όλόκληρη επιστήμη. Και άν ύποθέσουμε πώς ο κ. καθηγητής είναι ειλικρινής - και δέν έχουμε λόγο να ύποστηρίζουμε τό αντίθετο - τότε αυτή ή θέση του άποδεικνύει πώς και ο ίδιος έξαπατήθηκε. Πιστεύω πώς στο βιβλίο μου «Η λατρεία τής Σκοπιάς» τό πράγμα άποδεικνύεται μέ επιχειρήματα, βάση τών ίδιων τών άθηνικών πηγών. Άλλωστε και τό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, έμμεσα άνεγνώρισε ότι οι παραπάνω νόμοι δέν αντίκεινται στο άρθρο 9 τής Συμβάσεως τής Ρώμης για τά ανθρώπινα δικαιώματα και κακώς έχει ύποστηριχθεί τό αντίθετο.

2. Έν τῷ μεταξύ, ο καθηγητής Βεγλερής άπεδίωσε και εύχόμεθα ο Κύριος να τόν συγχωρήσει και να τόν αναπαύσει. Οι αίρέσεις όμως, στρατολόγησαν ήδη άλλους καθηγητές δημοσίου δικαίου σε Πανεπιστήμια τής Ελλάδας, και έτσι τό σχόλιο του π. Αντωνίου Άλεβιζοπούλου, ότι «ο πελάτης έχει πάντα δίκιο», διατηρεί τήν επικαιρότητά του.

Νέα Έποχή και Οικουμενισμός

Η Ι Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη έντεταλμένων Ορθοδόξων Έκκλησιών και Ίερῶν Μητροπόλεων, που έγινε στην Άλιάρτο Βοιωτίας, άσχολήθηκε μέ τήν «Πρόκληση από τήν λεγομένη Νέα Έποχή». Πολλοί σύνεδροι, ιδίως από όλες σχεδόν τίς χώρες τής Άνατολικής Ευρώπης, έξέφρασαν τήν άνησυχία τους για τήν σύνδεση του Οικουμενισμού μέ τή Νέα Έποχή. Κατέθεσαν δέ και κείμενο, όρισμένοι σύνεδροι, στο όποιο αναφέρονται τά έξής:

«Συγκριτιστικές άπόψεις, ένα από τά χαρακτηριστικά γνωρίσματα τής Νέας Έποχής, έχουν εισχωρήσει από τήν Νέα Έποχή στην Οικουμενική Κίνηση, σε μερικούς αντιπροσώπους τής Όρθοδόξου Έκκλησίας. Π.χ. οι ιδέες ότι όλοι οι δρόμοι οδηγούν στον Θεό και όλες οι πνευματικές πρακτικές είναι έξ ίσου καλές και γι' αυτό τό λόγο πρέπει να τίς σεβόμαστε και δέν πρέπει να τίς συγκρίνουμε ούτε να τούς άσκοψμε κριτική. Μιά άλλη άποψη, είναι ότι ό,τιδήποτε είναι καινούργιο είναι καλό και όλα τά παλαιά πρέπει να αλλάξουν σύμφωνα μέ τά καινούργια.

Τέτοια είναι π.χ. ή Χαρισματική Άναγέννηση (Charismatic Revival) ή όποία έπεμβαίνει στους κύκλους τής Νέας Έποχής και στις Προτεσταντικές και Καθολικές Έκκλησίες και μέ τόν ίδιο τρόπο κινείται και ως προς τήν Όρθοδοξία.

Όμοίως, τέτοιου είδους Νεοεποχήτικη συγκριτιστική γνώμη άποκαλύπτεται, π.χ., σε μεγάλες Οικουμενικές συγκεντρώσεις όπου χριστιανικές προσευχές λέγονται ταυτόχρονα μέ μάντρας, ενώ τελούνται ινδουϊστικές θυσίες και σαμανιστικοί χωροί, παρ' όλον ότι αυτά άπαγορεύονται ξεκάθαρα από τήν Άγία Γραφή.

Κατ' αυτόν τόν τρόπο, στο όνομα τής άνοχής και σύμφωνα μέ τήν άποψη ότι όλοι οι δρόμοι έξ ίσου οδηγούν στον Θεό, πολλοί άνωτεροι άρχηγοί τής Οικουμενικής Κινήσεως επιλέγουν να συνεργαστούν μέ τίς άποκρυφιστικές ομάδες, όπως ο διαδόχτος Μητροπολίτης από τίς Ίνδιες Mar Paulus Gregorius, ένας από τούς προέδρους του παγκοσμίου Συμβουλίου Έκκλησιών, ο όποιος ήτο επίσης και πρόεδρος του Διεθνούς Θρησκευτικού Ίδρύματος του Μούν.

Έτσι λοιπόν, άντιστρόφως, πολλές άποκρυφιστικές οργανώσεις και αντιπρόσωποί τους διεισδύουν στην Οικουμενική Κίνηση και κατ' αυτόν τόν τρόπο έχουν λόγο στις αποφάσεις μεγάλων Οικουμενικών σωμάτων».

Η ΑΡΧΑΙΟΛΑΤΡΕΙΑ ΩΣ ΑΤΡΑΠΟΣ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ»

(Δ)

του πρωτοπρεσβυτέρου Κυριακού Τσουρού
Δ/ρος Θεολογίας Γραμματέως της Συνοδικής Επιτροπής επί των αιρέσεων

Στάση των νεοειδωλολατρικών ομάδων έναντι του Χριστιανισμού γενικῶς καί τῆς Ὁρθοδοξίας ειδικώτερα

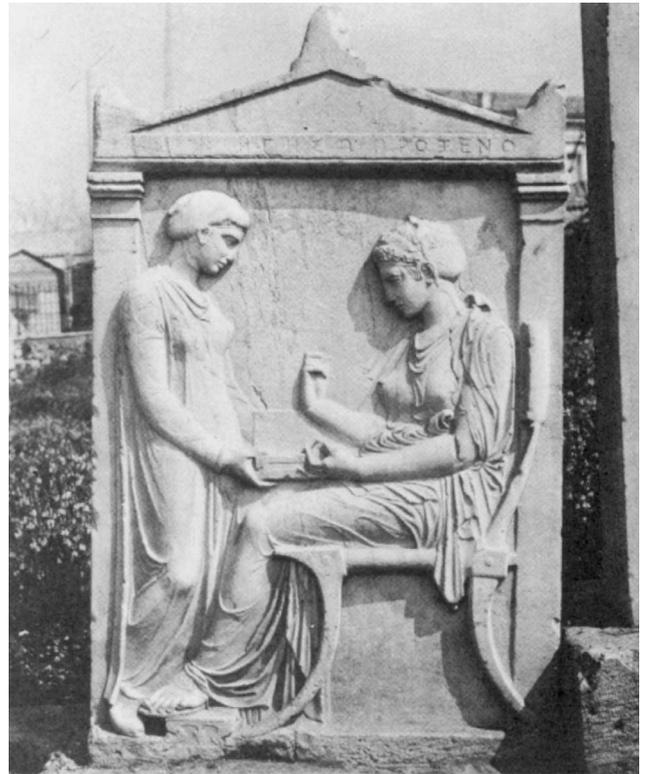
Ἡ στάση τῶν νεοειδωλολατρικῶν ομάδων ἔναντι τοῦ Χριστιανισμοῦ γενικῶς καί τῆς Ὁρθοδοξίας ειδικώτερα εἶναι ἀπό ὑπόυλος παραπλανητική μέχρι ἐντόνως ἐχθρική καί πολεμική. Ὑπάρχει καί ἡ ἀπίστευτη θέση τῆς προσπαθείας συμβιβασμοῦ τοῦ Χριστιανισμοῦ καί Νεοειδωλολατρίας μέ πρῶτο στάδιο τήν ἀποκοπή τῆς Π. Διαθήκης ἀπό τά Ἱερά Κείμενα τοῦ Χριστιανισμοῦ καί τόν ἀστήρικτο χαρακτηρισμό τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς «Ἕλληνα». Ἦδη στό προηγούμενο τεύχος ἀναφερθήκαμε ἀκροθιγῶς στά θέματα αὐτά. Ἐδῶ θά ἐπεκταθοῦμε σέ μερικά χαρακτηριστικά ἀποσπάσματα.

Ἡ ἐκκίνηση γίνεται ἀπό μιᾶ ἐπαναλαμβανόμενη δῆθεν διαπίστωση γιά τήν «πολύπλευρη ἐξαθλίωση ἢ μᾶλλον καθολική ἐξαχρείωση, τῆς σύγχρονης ἑλλληνικῆς (βυζαντινορωμαϊκῆς) κοινωνίας» (Διπτετές, τ. 13/1995, σελ.3), ἡ ὁποία ἀποδίδεται στήν «αὐθαίρετη κι ἀνιστόριτη ἐπιλογή... τοῦ ἐθνικά ἀλλότριου, μεσαιωνικοῦ, δουλοπρεποῦς, δεισιδαμονικοῦ χριστιανοκρατικοῦ καί πάνω ἀπ' ὅλα διεφθαρομένου βυζαντινοῦ ἥθους» (αὐτόθι).

Καί ἄλλου διαβάζουμε: «Ζοῦμε σέ μιᾶ ἐποχή μαζικῆς ἠθικῆς ἀλλοτρίωσης» (αὐτόθι, σελ. 4). Δηλαδή τό ξεκίνημα γίνεται μέ τόν ἴδιο γνωστό τρόπο ὄλων τῶν παραθρησκευτικῶν καί παραχριστιανικῶν ομάδων, οἱ ὁποῖες μετά ἀπό μιᾶ τέτοια «διαπίστωση», προσφέρουν τήν «μόνη καί σωτήρια» λύση τοῦ προβλήματος (Πρῶτ. καί Δαυλός τ.154/1994, κύριο ἄρθρο, καί ἐπιστολή πρὸς οἰκονομικό Ταχυδρόμο 21.3.96, σελ. 108 καί Ἑλληνική Ἀγωγή, φυλ. 4/Δεκέμβριος 1996).

Ἡ ἐπιθετική καί ἐχθρική στάση ἔναντι τοῦ Χριστιανισμοῦ φαίνεται μέσα ἀπό τοὺς βαρεῖς χαρακτηρισμούς καί τίς ὕβρεις πού συναντᾶ κανεὶς γιά τήν Ἐκκλησία καί τοὺς Χριστιανούς μέσα στά νεοειδωλολατρικά ἔντυπα. Συχνή εἶναι ἡ ἀναφορά στοὺς

διωγμούς τῶν ἀρχαίων εἰδωλολατρῶν ἀπό μέρος τῶν χριστιανῶν, σέ καταστροφές ναῶν καί βιβλιοθηκῶν, στήν κατάργηση τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων ἀπό τόν Μ. Θεοδόσιο μέ συνοσταλγικές ἀναφορές στήν «μορφή τοῦ Μύστη, Φιλοσόφου Ἡγέτη Ἑλλληνα Ἰουλιανοῦ» (Ἑλληνική Φλόγα, τ.5, σελ.20) κλπ.

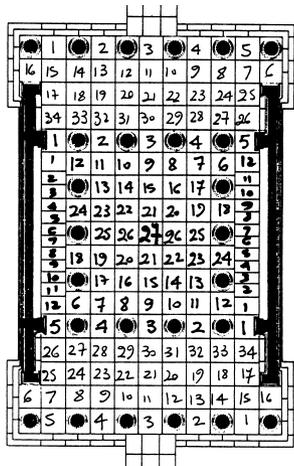

Ἀντίθετα πρὸς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας πού πίστευαν στήν συνέχιση τῆς προσωπικῆς ζωῆς μετά θάνατον στόν Ἄδη, πολλοί «Ἕλληνες» νεοειδωλόλατρες πιστεύουν σέ πολλαπλές μετεμψυχώσεις γιά τήν ἀνάπτυξη «ἀνωτέρας συνειδήσεως» (Πάνθεον 3, 1999), προφανῶς γιά νά προσαρμόσουν τίς δοξασίες τους στόν ἀποκρυφισμό τῆς «Νέας Ἐποχῆς» στήν ὁποία πράγματι ἀνήκουν.

Σέ ἐπιστολή στήν Ἐλευθεροτυπία (13.12.87) χαρακτηρίζονται οἱ Χριστιανοί «παραμυθολόγοι τοῦ

άποσυντεθέντος άπαισίου βυζαντινισμού...» (Λ. Γούσιος). Σέ έπιστολή «ιερέως τής θεάς Δήμητρος» οί ιερείς χαρακτηρίζονται ώς «στυγεροί Πρωτο-γενίτσαροι ρασοφόροι» (Έπιστολή πρós Μητροπολίτη Ήλείας Γερμανόν 20 Τρυγητοῦ 1992 μ.Α.Τ., Πρβλ. Διπετές τ.13/1995, σελ.15).

Άλλοῦ οί Άγιοι Πατέρες τής Έκκλησίας χαρακτηρίζονται ώς «οί έξ άνατολών ύαινες» (Μεγαρικός Τύπος 24.9.199 , 'Ο σφαγμένος Έλληνισμός Β') καί

Τήν αριθμολογία μέ τήν άρχαιολατρική άρχιτεκτονική προσπάθει νά συμβιδάσει άρθογράφος τοῦ αντιχριστιανικοῦ περιοδικοῦ «Δαυλός» (τ. 209 / Μάιος 1999, σ. 13183). Στο ίδιο τεῦχος, γιά πολλοστή φορά, τό περιοδικό καταγγέλει τόν άνθελληνισμό τών ορθοδόξων χριστιανῶν (!!!) καί δημοσιεύει συνέντευξη τοῦ «φιλέλληνα πρέσβου» τών ΗΠΑ Ν. Βερνς.

ύδρίζονται ώς «έγκληματίες - χλιαστές», «άγια ρεμάλια» καί «μελανειμονοῦντες» (μέ μαῦρα ράσα) καί «τά φαιά φέροντες» (Μεγ. Τύπος 17.9.1995, σελ. 4, 'Ο σφαγμένος Έλληνισμός). Κι άκόμη χαρακτηρίζονται ώς «κοπρόψυχοι» (Μεγαρ. Τύπος 8.10.95, 'Ο σφαγμένος Έλληνισμός Γ').

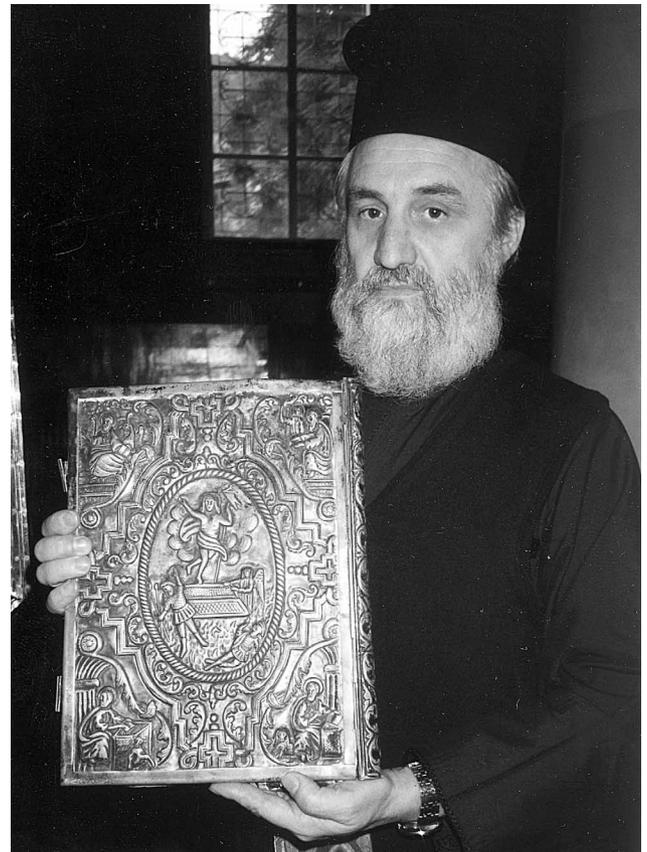
Γενικά ό Χριστιανισμός χαρακτηρίζεται ώς «ή θανατική ποινή κατά τής Έλλάδος» (Μεγ. Τύπος 17.9.95, Παυλισμός - Χριστιανισμός) ή τό «σάβανο τοῦ Έλληνισμού» (Έπιστολή στόν Β. Ραφαηλίδη, Έθνος 30.4.87). Πάνω σέ ταχυδρομικό φάκελλο προερχόμενο άπό τήν Βόννη τής Γερμανίας είχε επικοληθῆ αυτοκόλλητο μέ τίς φράσεις: «92 μ.Χ. οί Χριστιανοί σδύνουν άπό τό χάρτη τόν Άρχαιοελληνικό Πολιτισμό, 16 αιώνες μετά... ΑΜΟΡΦΩΣΙΑ ΚΑΙ ΣΚΟΤΑΔΙ ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΑ ΕΛΘΩ!».

Άκόμη ή Έκκλησία χαρακτηρίζεται ώς «άδίστακτη πολιτική καί οικονομική συντεχνία» καί ότι «βαρύνεται καιρία μέ τήν κατηγορία τής σκόπιμης δολοφονίας τοῦ άρχαίου Έλληνικοῦ» (Έλληνική Φλόγα, τ.1/1994, σελ. 6)

Στό νεοειδωλολατρικό περιοδικό «Διίπετες» οί έξ αποκαλύψεως θρησκείες παριστάνονται μέ ένα χοίρο

καί δίπλα ύπάρχει σάν τίτλος ή φράση: «Πάνω στοῦς ίδιους δόθρους μέ τά ίδια πάντοτε κόπρανα».

Έντονος πολεμική γίνεται ιδιαίτερα κατά τής Π. Διαθήκης, ή όποία θεωρεΐται βιβλίό έθρικό πρós τόν Έλληνισμό (μεταξύ τών έπιστρατευομένων χωρίων τό Ζαχ. Θ...). Μέχρι καί «Άνοικτή έπιστολή πρós τήν Ήερά Σύνοδο τής Έκκλησίας τής Έλλάδος» έχει συνταχθῆ (Δαυλός τ. 137, κύριο άρθρο), μέ τήν όποία ζητοῦν: «ιδιάζουσα θέση τής Έκκλησίας τής Έλλάδος», έναντι τής Π. Διαθήκης καί διατυπώνουν τό αίτημα: «Υπάρχει έθνική ανάγκη μιās αὐτονόητης, αὐτόλογης καί αὐτοδίκαιης άποφάσεως τής Έκκλησίας τής Έλλάδος, ή όποία νά αποκηρύσσει καί νά

Χριστός Άνέστη! «ιουδαίους μέν σάνδαλον, έλλησι δέ μωρία»

άποβάλλη άπό τά ιερά κείμενα τās θρησκείας τοῦ Έλληνισμού είτε όλόκληρο τό 'σῶμα' τών βιβλίων τής Παλαιάς Διαθήκης είτε τουλάχιστον τά μέρη έκείνα πού κατάφωρα στρέφονται κατά τοῦ Έθνους μας, τής ιστορίας μας, τών Έλλήνων ονομαστικῶς καί τοῦ Έλληνικοῦ μας Πνεύματος καί Πολιτισμοῦ».

Άλλοιῶς, σημειώνουν «άν δέν ύπάρξει ή προτεινόμενη έδώ 'κάθαρση' θά πρέπει νά αφαιρεθῆ ή δεύτερη λέξη άπό τήν έπωνυμία Έκκλησία τής Έλλάδος».

Βεβαίως είναι έμφανής ό στόχος αὐτῆς τής άπατήσεως:

Ἐποκοπή τοῦ ἀληθινοῦ Μεσσία Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπό τούς προφήτες Του, ὥστε νά «καταντήση» κι Αὐτός ἕνας ἀπό τούς πολλούς «μεσσίες» ἀφοῦ δέν θά ἔχει πλέον τό μοναδικό αὐτό χαρακτηριστικό τῶν ἀναρίθμητων προφητειῶν περί τῆς ἐπί γῆς παρουσίας Του.

Στό ἴδιο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ γίνεται ἀπόπειρα ταυτίσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κοσμολογίας μέ τήν περί δημιουργίας τοῦ κόσμου διήγηση τῆς Π. Διαθήκης (Εὐ. Μπεξῆς: Ἑλληνική κοσμολογία καί Π. Διαθήκη, Δαυλός τ.137/93 σελ. 7949 ἐξ. καί Δαυλός τ.166/95 σελ. 9917 ἐξ.)

Πρός ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τους οἱ νεοειδωλολάτρεις - ἀρχαιολάτρεις διατυπώνουν καί σχετικές «Προτάσεις πρὸς τήν Πολιτική ἡγεσία τοῦ τόπου ἀπό χριστιανούς καί ἀρχαιοελληνιστές» (!!!) (Διακήρυξη 22-23 Ἰουνίου 1996, μέ τήν εὐκαιρία εἰδωλολατρικῆς συναντήσεως στό Λιτόχωρο Πιερίας). Ἐκεῖ μεταξύ τῶν ἄλλων, διαβάζομε:

«...2) Τό κράτος νά μὴν ἰδρῦει οὔτε νά συντηρεῖ θεολογικές σχολές ὁποιοδήποτε δόγματος.

3) Νά μὴν διδάσκεται στά δημόσια σχολεῖα μάθημα θρησκευτικῶν.

4) Νά μὴν γίνονται οὔτε πρωϊνὴ προσευχὴ οὔτε ἄλλες θρησκευτικὲς τελετὲς σέ σχολεῖα καί στρατόπεδα...

10) Νά ἐπιτραπεῖ ἡ καύση μετὰ θάνατον γιά ὅσους τό ἐπιθυμῶν.

11) Νά μὴν ἀναγράφεται θρησκευμα στήν ἀστυνομική ταυτότητα.

12) Νά μὴν μεταδίδονται θρησκευτικὲς τελετὲς ἀπό τά κρατικά μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης...

14) Νά μὴν ὑπάρχουν θρησκευτικὲς ἀργίες

15) Νά ἀλλάξει ἡ σημαία ὥστε νά μὴν φέρει κανένα θρησκευτικό σύμβολο.

Μέ τούς τρόπους αὐτούς εὐελπιστοῦν ὅτι θά ἀλλοιωθῇ ὁ χριστιανικός χαρακτήρας τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νά μπορέσουν νά εἰσορμήσουν στήν συνέχεια νέες ιδέες, γιά τήν ἐπιστροφή «στοὺς προγονικούς θεούς».

Ἀλήθεια τί σύμπτωση! Πολλά ἀπ' αὐτά τά αἰτήματα - προτάσεις ἀκούγονται καί ἀπό ἕνα σωρὸ ἄλλες πλευρὲς. Τά προβάλλουν καί τά κινήματα τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Σέ μερικά σημεῖα τους ταυτίζονται μέ ἀνθελληνικὲς θέσεις ξενοκίνητων ὁμάδων καί ἀσφαλῶς στοχεύουν στήν «παγκοσμιοποίηση» πού εἶναι τό ὄραμα τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Στό ἐπόμενο τεῦχος θά ἀναφερθοῦμε λεπτομερῶς ἀκόμη στοὺς τρόπους δραστηριότητος τῶν ὁμάδων αὐτῶν.

Ἄνησυχεῖ ἡ κυρία Ὡλ Μπράιτ - Ἡ ἀπόλυτη ἀπαίτηση τοῦ νέου ὀλοκληρωτισμοῦ

Ἡ κυρία Ὡλ-Μπράιτ, ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ, σέ συνάντηση πού εἶχε παλαιότερα μέ τόν Γερμανό ὑπουργό ἐξωτερικῶν κ. Κίνκελ, εἶχε ἀπορρίψει τούς ἰσχυρισμούς τῆς σαηντόλοτς ὅτι ἡ Γερμανία διώκει τά μέλη τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς ὅπως τούς Ἑβραίους ἐπὶ Χίτλερ. Χαρακτήρισε τούς ἰσχυρισμούς αὐτούς ὡς ἱστορικῶς ἀνακριβεῖς καί ἐντελῶς ἀηδεῖς (distasteful). Ὡστόσο, ἐξέφρασε ἀνησυχία γιά τήν μεταχείριση τῆς «ἐκκλησίας» τῆς σαηντόλοτς ἀπὸ τήν Γερμανία. Ἀπορεῖ κανεὶς: Πιά τό ἐνδεχόμενο τῆς μετατροπῆς τῆς Ἀγίας Σοφίας σέ τζαμί ἀπὸ ἰσλαμιστὲς φονταμενταλιστὲς, ἡ Ἀμερικανικὴ κυβέρνηση εἶχε δηλώσει ὅτι δέν ἀναμεινύεται γιὰ εἶναι «θρησκευτικό ζήτημα». Ἀναμεινύεται ὅμως ὑπὲρ τῆς σαηντόλοτς ἐν ὀνόματι τῆς «θρησκευτικῆς ἐλευθερίας», παρὰ τό ὅτι τά ἀνώτατα γερμανικά δικαστήρια τήν θεωροῦν ὡς κερδοσκοπικὴ ὀργάνωση καί ὀρισμένοι εἰδικοί μελετητὲς ὡς κατασκοπευτικὴ ὀργάνωση.

Ἄρα γε γιά τήν Ἀμερικανικὴ Πρωτοβουλία Γονέων, στήν ὁποία μετέχει καί κορυφαῖο στέλεχος τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητος τῶν ΗΠΑ, καί γιά τήν ὁποία ἡ σαηντόλοτς εἶναι μιά καταστροφικὴ λατρεία «cult», δέν ἔτυχε νά ἀκούση ἡ κυρία Ὡλ-Μπράιτ;

Σύμφωνα μάλιστα μέ πληροφορία μας ἀπὸ τήν Ρωσία πού τήν κρίνουμε ἀπόλυτα ἀξιόπιστη, ἡ ἄνω κυρία κατὰ προηγούμενὴ τῆς ἐπίσκεψις στήν Μόσχα, προσέφερε στὸν Πατριάρχη Μόσχας κλάδο ἐλαίας «καὶ ὅ,τι θέλεις ἀπὸ μένα», μέ ἕνα μόνο «μικρό» ἀντάλλαγμα: «ἀρκεῖ νά μὴν ἀντιπαρατίθεται ἡ Ἐκκλησία σὺς ἀμερικανικὲς θρησκευτικὲς κινήσεις».

Μία σοβαρώτατη παραβίαση τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ὀρθοδόξων χριστιανικῶν λαῶν, συνίσταται ἀκριβῶς σέ τοῦτο, νά καλύπτεται ἡ δράση παραθρησκευτικῶν κινήσεων, ὅπως ἡ Σκοπιά ἢ «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» ἢ ἀκόμα καί σατανιστικῶν ὅπως ἡ θεοσοφία ἢ ἡ σαηντόλοτς, πού προσηλυτίζουν τούς ὀρθοδόξους χριστιανούς ἀθέμιτα καί πολλές φορές μέ τεράστια ὀικονομικά μέσα, μέ πολιτικὴ ὑποστήριξη ἀπὸ τό ἐξωτερικό.

ΤΟ ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΚΟ ΟΡΑΜΑ (ΕΦΙΑΛΤΗΣ) ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ» (Δ')

του Μοναχού ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΒΛΙΑΓΚΟΦΤΗ
Πτυχ. Θεολογίας, Πτυχ. Φιλοσοφίας

Γιά να διαδώσουν τις απόψεις των αυτές οι κήρυκες της ψευδεπίγραφης Ν.Ε. - πού είναι πολύ παλιά, αφού στην πραγματικότητα πρόκειται για την αναβίωση με νέα μορφή του αρχαίου έσφορικού ψέμματος της αυτοθεώσεως - προτείνουν και την έκδοση Νέας Βίβλου. Ο Robert Müller μάλιστα εισηγείται τη σχετική πρωτοβουλία να έχει ο Ο.Η.Ε. για να αποδείξει ότι είναι ένας «μοντέρνος βιβλικός οργανισμός».

Μην ξεχνούμε ότι ήδη αυτό τό έκανε, για να προβάλλει τον εαυτό του ως μεσσία της Ν.Ε., ο Κορεάτης ψευδομεσσίας Σάν Μούνγκ Μούν. Μάλιστα τό πρώτο αντίτυπο αυτής της «Παγκόσμιας Άγιας Γραφής» επεδόθη στον Μούν από Έλληνα όμοτιμο καθηγητή Θεολογικής Σχολής στο πλαίσιο πανηγυρικής τελετής πριν από μερικά χρόνια.

Τί θά Περιέχει ή «Βίβλος της Νέας Έποχής»;

Οι ήγέτες της Νέας Έποχής συμφωνούν στην μορφή και την σύνθεσή της. Η Lola Davis έχει γράψει ότι συμπεριλαμβανομένων όλων των Βίβλων, απ' όλες τις θρησκείες, υπάρχει και νέα γνώση πού προσφέρεται για να περιληφθεί στη Βίβλο της Νέας Έποχής.

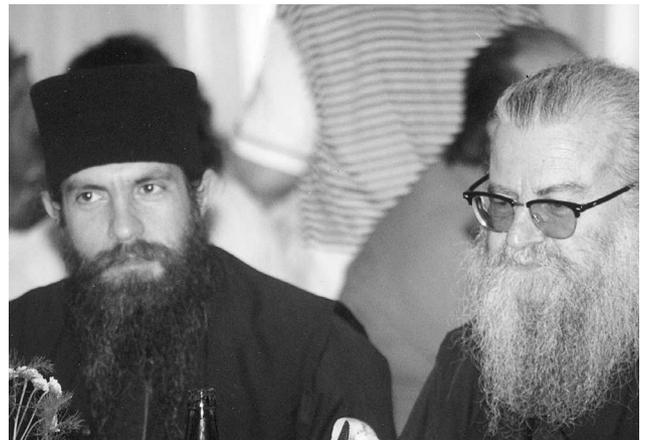
«Σ' αυτόν τον αιώνα, λέγει, υπάρχουν νέα δεδομένα πού πριν δέν προσφέρονταν. Άνάμεσα σ' αυτά είναι τά χειρόγραφα της Νεκρής Θάλασσας, οι τεράστιοι θησαυροί των Θρησκευτικών Γραφών, πού βρέθηκαν στην Ποτάλα του Θιβέτ, τά συγγράματα πού παραλήφθηκαν από την Βίβλο του τέταρτου αιώνα, τά γραπτά του Teilhart de Chardin και την καλά φυλαγμένη στό παρελθόν γνώση της Άρχαίας Σοφίας πού περιέχεται στα γραπτά του «Θιβετιανού» στα βιβλία της Alice Bailey, καθώς επίσης και τά γραπτά μυστικιστών διαφόρων θρησκειών, οι διδασκαλίες πού προσφέρουν οι Ροδοσταυρίτες και πολλά βιβλία πάνω στό Βουδισμό και τις Ίνδουιστικές φιλοσοφίες και πρακτικές...

Πιθανόν αρκετή από αυτή τη γνώση θά μπορούσε έπωφελώς να χρησιμοποιηθεί για την έναρμόνιση των μεγάλων θρησκειών με την Νέα Παγκόσμια Θρησκεία της Νέας Έποχής»!

Άς δούμε τώρα ποιά είναι ή τακτική για να επιτευχθεί ό στρατηγικός στόχος της εγκαθιδρύσεως της πανθησκείας.

Η σύγκρουση δέν θά πρέπει να είναι κατά μέτωπον, διότι έτσι «σκληραίνει ή στάση τους» λέγει χαρακτηριστικά ή Ferguson².

Η άλωση θά επιτευχθεί με τη σταδιακή άλλοίωση του φρονήματος, ή όποία συνίσταται κυρίως στό να πιστεύει κανείς ότι μπορεί συγχρόνως να άνήκει και στην Όρθόδοξη Έκκλησία και σε μιá όργάνωση

Ο π. Άρσένιος Βλιαγκόφτης και ό π. Άθανάσιος Δούσης

της Ν.Ε. Έτσι στόχος δέν είναι να άδειάσουν οι εκκλησίες, αλλά, ει δυνατόν, να γεμίσουν με άνθρώπους πού όμως θά έχουν άλλοιωμένο φρόνημα.

Γι' αυτό και όλες σχεδόν οι όργανώσεις της Ν.Ε. δρουν με προσωπεία στοχεύοντας στη διάβρωση και στη σύγχυση.

Στό πλαίσιο της δόλιας αυτής τακτικής προβάλλεται ή ανάγκη του διαλόγου όλων με όλους, με σκοπό την άμβλυνση των δογματικών διαφορών (δογματικός μινιμαλισμός) εν όνόματι μιās νεφελώδους αγάπης κενής περιεχομένου. Όσαν να ύστερούντο αγάπης οι όμολογητές και οι μάρτυρες της πίστεώς μας. Γράφει σχετικά ό μακαριστός π. Άντώνιος Άλεβιζόπουλος: Οι Άγιοι Μάρτυρες της Έκκλησίας μας προτίμησαν να χύσουν τό αίμα τους, παρά να άποδώσουν όποιαδήποτε τιμή ή άναγνώριση σε άλλους θε-

1. Βλ. Lola Davis: «Towards a World Religion for the New Age», σ. 25

2. Βλ. Texte Marrs ένθ. άνωτ. σ. 201.

ούς. Θά ἀρκοῦσε μιά ἀπλή ὑπόκλιση γιά νά τούς γλυτώσει ἀπό τό μαρτύριο! Ὅμως σήμερα βρῖσκονται Χριστιανοί (στό «Κοινοβούλιο τῶν θρησκείων τοῦ κόσμου», Σικάγο, 1993, ἢ στήν Ἀσίζη τό 1986) πού «έορτάζουν μέ εὐλικρίνεια καί ἀμοιβαία ἐκτίμηση τήν πλούσια ποικιλία τοῦ θρησκευτικοῦ κόσμου»!³

Πολλά θά μπορούσε νά πει κανεῖς ἐν προκειμένῳ καί γιά τήν συμμετοχή τῶν Ὁρθοδόξων στό Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν, ἡ πανσπερμία τῶν προτεσταντικῶν ὁμολογιῶν τοῦ ὁποίου, δημιουργεῖ ἕνα τέτοιο πνευματικό κλίμα πού ἴσως εἶναι ὄριμον πλέον γιά μιά «ἡρωική ἔξοδο» τῶν Ὁρθοδόξων ἀπό αὐτό.

Αὐτό βέβαια θά ἀποφασισθεῖ ἀπό τίς ἴδιες τίς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες.

Ἄς σημειωθεῖ ὅτι μέσα στό Π.Σ.Ε. ὑπάρχουν ὁμάδες οἱ ὁποῖες οὔτε τό Τριαδικό δόγμα δέχονται, ἐνῶ ἄλλες ἔχουν καθιερώσει ἀκόμη καί εὐχές γιά γάμους ὁμοφυλοφίλων!

Ἐνα στοιχεῖο ἐπίσης τῆς τακτικῆς τῶν ὁμάδων τῆς Ν. Ἐ. καί μάλιστα τῶν λεγομένων νεοφανῶν αἰρέσεων, πού ἀποτελοῦν τόν σκληρό πυρήνα τῆς Ν.Ἐ., εἶναι καί ἡ προσπάθεια ἀπομονώσεως καί κατασκευαστικῆς τῶν ἐντεταλμένων ἐπί θεμάτων αἰρέσεων καί τοῦ ἔργου των. Ἀπειθύνονται στούς προϋσταμένους μας, παρουσιαζόμενοι ὡς καλοί Χριστιανοί (!), καί λένε ὅτι τάχα ἐμεῖς μέ τό φανατισμό μας ζημιώνουμε τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας (!). Ἐπίσης, γιά νά ἐξουδετερώσουν ὅποιον ἀσκει κριτική στήν ὀργάνωσή τους, τόν χαρακτηρίζουν ναζιστή (!). Τά ζήσαμε ὅλα αὐτά στήν περίπτωση τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεξίσοπούλου. Μέ τέτοια μέσα τόν πολέμησαν τό διαλυθέν πλέον Κ.Ε.Φ.Ε., τό ὁποῖο τώρα ἐμφανίζεται ὡς «Ἐκκλησία τῆς Σαηεντολογίας», καί ἄλλες παρόμοιες ὀργανώσεις.

Ἄς δοῦμε μέχρι ποιοῦ σημείου ἔχει προχωρήσει ἡ διάβρωση διεθνῶς. Γράφει σχετικῶς ἡ μάγισσα Miriam Starhawk, ἀναφερόμενη στήν Ἀμερική: «Ἡ διδασκαλία τοῦ τελετουργικοῦ καί τῆς ἱστορίας τῆς θρησκείας τῆς Θεᾶς σέ ἱερεῖς, λειτουργούς, καλόγριες καί Χριστιανούς καθοδηγητές ἦταν μιά νέα ἐμπειρία πού ἄξιζε ὅμως τόν κόπο. Βρῆκα τούς μαθητές, πολὺ δεκτικούς στίς καινούργιες ιδέες, πεινασμένους γιά νέες μορφές λατρείας καί πολὺ δημιουργικούς... Μέ μεγάλη μου χαρὰ ἀνακαλύπτω ὅτι ὑπάρχει ἕνα τόσο ἰσχυρό ρεῦμα μέσα στίς Χριστιανικές ἐκκλησίες πού βλέπει μέ συμπάθεια τό Εἰδωλολατρικό Πνεῦμα καί ἐπιθυμεῖ νά γνωρίσει τίς Διδασκαλίες τῆς Ἀρχαίας Θρησκείας».⁴

Καί ἡ Ruth Montgomery ὁμολογεῖ:

«Ὅταν ἔγραψα διστακτικά τό “Μία Ἀναζήτηση γιά τήν Ἀλήθεια” τό 1965 φοβόμουν τόν ἐξοστρακισμό μου ἀπό τήν θρησκευτική μου κοινότητα. Ἀντίθετα, κατακλύσθηκα ἀπό προσκλήσεις προτεσταντικῶν κληρικῶν γιά νά μιλήσω ἀπό τούς ἀμβωνές τους καί ἀπό τήν Καθολική Ἀκαδημία γιά νά μιλήσω στούς σπουδαστές της».⁵

Συμπεράσματα

Ἀπό ὅσα μέχρι στιγμῆς ἐξετέθησαν - μικρό δείγμα σέ σχέση μέ ὅσα θά μπορούσε κανεῖς νά προσκομίσει - ἔγινε πιστεύουμε φανερός ὁ δαιμονικός χαρακτήρας τῆς ἐπιδιωκομένης νεοεποχικῆς πανθησκείας.

Ἐγιναν ἐπίσης φανερές οἱ δόλιες μεθοδεύσεις τῆς Ν.Ἐ., ἡ ὁποία πρὸς ἄγρην ὁπαδῶν διά τῆς καλλιέργειας συγχύσεως, ἰσχυρίζεται δαιμονικά ὅτι ὅλες οἱ θρησκείες εἶναι νόμιμοι δρόμοι πού ὀδηγοῦν στόν ἴδιο σκοπό, δηλαδή στήν αὐτοθέωση, παράλληλα ὅμως ἀποκαλύπτει λιγότερο ἡχηρά τό πραγματικό της πιστεύω, ὅτι δηλαδή ὅποιος δέν ἀποδέχεται αὐτά τά δόγματά της δέν ἔχει θέση στήν Νέα Τάξη Πραγμάτων πού πονηρά μᾶς ἐτοιμάζει.

Τῆ στάση τῶν Χριστιανῶν ἐναντι τῶν νεοεποχικῶν παρασυναγωγῶν τύπου «Κοινοβουλίου τῶν θρησκείων τοῦ κόσμου» (Σικάγο 1893 καί 1993), τύπου Ἀσίζης 1986 καί ἄλλων παρομοίων, πού στό πλαίσιο τοῦ νεοεποχικοῦ δογματικοῦ πλουραλισμοῦ ἀπαιτοῦν διάλογο τῶν πάντων μέ τούς πάντες καί υἰοθέτηση τοῦ μοντέλου τους, κατηγορώντας σέ ἀντίθετη περίπτωση γιά φανατισμό καί μισαλλοδοξία, τῆ σωστή λοιπόν αὐτή στάση, περιγράφει στό βιβλίο του «Ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων» ὁ μακαριστός π. Ἀντωνίου Ἀλεξίσοπουλος μέ τά ἑξῆς λόγια:

«Παραθρησκευτικές ὀργανώσεις αὐτοῦ τοῦ τύπου παρομοιάστηκαν ἀπό ξένο ἐρευνητή (Gerd Meyer, Βερολίνο) μέ ὀργανώσεις τῆς μαφίας. Τί εἶδους «διάλογο» μπορεῖ νά κάνει κανεῖς μέ τέτοιες ὁμάδες; Ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας σ' αὐτές τίς περιπτώσεις δέν εἶναι ὁ «θρησκευτικός διάλογος», ἀλλά ἡ ἀποκάλυψη τοῦ ἀληθινοῦ προσώπου τῶν ὁμάδων αὐτῶν πίσω ἀπό τό ὅποιο προσωπεῖο.

Ὁ Χριστός προειδοποίησε τούς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας καί τούς κάλεσε νά προσέχουν τά πρόβια ἀπό ἐκείνους τούς «λύκους», πού ἔρχονται μέ ἔνδυμα προβάτου. Δέν μᾶς εἶπε νά κάνουμε μ' αὐτούς «διάλογο», ἀλλά νά ἀποκαλύψουμε τό ἀληθινό τους πρόσωπο, ὥστε ἐγκαιρα νά τούς ἀναγνωρίσουν οἱ ἄνθρωποι καί νά προφυλαχθοῦν ἀπό αὐτούς».⁶

3. Βλ. «Διάλογος» τ.1, σ.20

4. Βλ. Miriam Starhawk, Circle Network News, κατὰ παράθεσιν Texe Marrs ἐνθ. ἄνωτ. σ.200

5. Βλ. Texe Marrs ἐνθ. ἄνωτ. σ.215

6. Βλ. † π. Ἀντωνίου Ἀλεξίσοπουλου, «Ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων. Προβληματική καί Στρατηγική», σελ. 200-201

**ΟΜΑΔΕΣ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ
ΑΠΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ Ζ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ
ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ
ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ**

« . Η Ζ' Συνδιάσκεψη Έντεταλμένων Όρθοδόξων Εκκλησιών και Ίερών Μητροπόλεων για θέματα αίρέσεων και παραθρησκείας (Άλι-αρτος 20-26.9.1995) άσχολήθηκε με τις ποικίλες πνευματικές και κοσμοθεωριακές ομάδες και τάσεις καθώς και με τις νεοφανείς αίρέσεις και παραθρησκευτικές ομάδες.

Υπογραμμίστηκε για άλλη μιά φορά ότι ο θρησκευτικός χάρτης στον ευρύτερο ορθόδοξο χώρο άπειλείται όλο και περισσότερο με άλλοί-ωση. Οι γνωστές θρησκείες και οι ποικίλες άποκλίσεις τους δεν είναι πλέον κάτι τό άπόμακρο. Όλες οι παραλλαγές τους άναπτύσσουν έντο-νη προσηλυτιστική δραστηριότητα μεταξύ των Όρθοδόξων. Άκόμη και ο κίνδυνος του Ίσλάμ, ιδιαίτερα ιδέες του μυστικισμού των Σούφι, συ-νιστούν άπειλή τόσο για τους Δυτικούς όσο και για τους Όρθοδόξους της Άνατολής. Βουδιστές και Ίνδουιστές ποικίλων άποχρώσεων άπει-λούν νά μολύνουν τό πνευματικό και πολιτιστικό περιβάλλον των Όρθοδόξων χωρών. Έξάλλου, ιδέες και θρησκευτικές αντίληψεις ξένες προς την Όρθοδοξία άπειλούν με άλλοίωση την Όρθόδοξη πίστη και με διάβρωση τό Όρθόδοξο φρόνημα.

Ός εκ τούτου, ιδιαίτερος έκτιμήθηκε ή επίπονη και μακροχρόνια εργασία και έρευνα των ένασχολουμένων με τό σκηνικό των αίρέσεων και της παραθρησκείας και κρίθηκε άναγκαίο βάσει των ύπαρχόντων στοιχείων και μαρτυριών νά καταρτιστεί κατάλογος πού περιλαμβάνει ομάδες και τάσεις πού θεωρήθηκαν άσυμβίβαστες με την Όρθόδοξη πίστη.

Ο κατάλογος αυτός καταρτίστηκε και εγκρίθηκε όμόφωνα σέ ειδική συνεδρία υπό την προεδρία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηρών και Λεβαδείας κ. Ίερωνύμου από την Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη της Άλιάρτου. Δεν ύποδηλώνει κανέναν συσχετισμό των ομάδων αυτών, πού είναι μεταξύ τους, ως επί τό πλείστον, έντελώς άσχετες· δεν εκφράζει σούδεμία κοινωνική ή άλλη μείωση των μελών τους· δεν ύποδηλώ-νει μισαλλοδοξία ή διακρίσεις. Άντίθετα, άποτελεί καρπό ποιμαντικής φροντίδας για κάθε πολίτη, ό όποιος θά θελήσει νά ένταχθεί σέ μιά από τις ομάδες αυτές, ώστε ή έπιλογή του νά είναι συνειδητή και έλεύθερη. Άποδεικνύει, άκόμη, την άγάπη και την στοργή των ποιμένων της Εκκλησίας, πού συνήλθαν στην Άλιάρτο, προς τους άδελφούς εκείνους, οι όποιοι έντάχθηκαν σ' αυτές τις ομάδες, χωρίς νά έχουν την πρόθεση νά εγκαταλείψουν ή νά νοθεύσουν τό περιεχόμενο της πίστεώς τους και τό Όρθόδοξο φρόνημά τους. Εάν οι νεοφανείς αίρέσεις και παραθρησκευτικές ομάδες άπεκάλυπταν τό άληθινό τους πρόσωπο και δεν έμφανίζονταν με ποικίλα προσώπεια και με τόν ισχυρισμό ότι συμ-βιάζονται άπόλυτα με την Όρθόδοξη πίστη, ή όλη αυτή έρευνητική εργασία θά ήταν περιττή.

Ο κατάλογος αυτός ύποβάλλεται και προς τις κατά τόπους Εκκλησίες προς έννημέρωση, έχει δέ ως εξής:

1. Aarti (Babaji)	38. Association for Better Living and Education (Σαηεντόλοτζυ - Ρωσία)
2. A W R (Μούν)	39. Astral
3. Agari - Centre Scopelos	40. Astrolinea
4. Άγγελιοφόροι του Φωτός	41. Άστρολογία
5. Άγιουρβέντα (γκουρού Μαχαρίσι)	42. Astrologia Nova
6. Agni Yoga Society	43. Athena Karma Vajradhara Ling and Oracle 'Sangwa Rikma' (βουδιστές)
7. Advanced Organization Saint Hill for Europe and Africa (Σαηεντόλοτζυ)	44. Ahmadiya
8. Άδελφότης Έσοαίαν	45. Babaji Center
9. Άδελφότης Μύριαμ	46. Bawa Muhaiyadden Fellowship
10. Άδελφότης του Σταυρού και Άστεριου Brotherhood of the Cross and Star- (Κύπρος)	47. Bada Ram Dass
11. Άδελφότητα του Κρόνου - Orlo Saturni	48. Βιβλιοπωλείο Έσωτερισμού Κάριμα
12. Άδελφότητα του Λευκού Χιτώνα (Osho Rajneesh)	49. W M C (Μούν - Παγκόσμια Συνέδρια Μέσων Ένημέρωσης)
13. Άδελφότητα του Ram	50. Body Control Center (Νέα Έποχή)
14. Aeroterra Retreats	51. World Institut of Scientology Enterprise - WISE (Παγκόσμιο Ίνστιτούτο Έπιχειρήσεων)
15. Άθηναίων Έταιρεία για την Έπιστήμη και την Άνάπτυξη του Άνθρώπου	52. «Vitality» Ένεργειακές-Έναλλακτικές Θεραπείες
16. Αιώνιος Ήνίοχος	53. Vipassana Meditation
17. Academy for Fortune Science (Babaji)	54. World Mission (Παιδιά του Θεού)
18. Άκαδημία Έσωτερικών Μελετών	55. Brahma Kumaris
19. Άκαδημία Ράτζ Γιόγκα (Μαχαράτζι)	56. Βρετανικό Κέντρο Άυτοσυγκέντρωσης ΡΑΪ ΑΝΑΝΑΔΑ
20. Aquarious SA	57. Bubications Organizations (Σαηεντόλοτζυ)
21. Aldebaran	58. White Eagle Lodge
22. Alkaest	59. Γαλλο-Άμερικανικό Ίνστιτούτο Μεταφυσικής (Άκαδημία Έ-σωτεριστικών Μελετών)
23. Άμερικανική Διεθνής Έταιρεία Ρέιμ	60. Γιαμαγκίσι Άγροτική ΕΠΕ
24. AMORC (Ροδόσταυροι)	61. Γκόν-Πό Τσάι (βουδιστές)
25. Άνάινα Μάργκα	62. Γνωστική Άποστολική Ροδόσταυρική Εκκλησία
26. Άνθρωπιστικό Κέντρο Άμεσης Έπικοινωνίας (Silo)	63. Γνωστικός Σύλλογος Άνθρωπολογικών και Έπιστημονικών Μελετών
27. Άνθρωπιστικό Κίνημα (Silo)	64. Διάυλος
28. Άνθρωποσοφία (του Rudolf Steiner)	65. Golden Flower Tai Chi Association
29. Άνωτάτη Έποχή Πρόβλέψεων Σωμάτων ό Πύθιος Άπόλλων (Πίτ Παπαδάτος)	66. Διεθνής Άστρο-βιορυθμικό Κέντρο ΟΜ ΕΠΕ
30. Auroville International (Άουροβί)	67. Διεθνής Κέντρο Έσωτερικού Χριστιανισμού (Δώριζας)
31. Applied Scholastics (Σαηεντόλοτζυ)	68. Διεθνής Κολλέγιο Έσωτερικών Σπουδών
32. Άποστολή Θείου Φωτός (Μαχαράτζι)	69. Διεθνής Ένωση για την Συνείδηση του Κρίσινα (ISKCON)
33. Agica Institut Inc	70. Διεθνής Έταιρεία Διαλογισμού (γκουρού Μαχαρίσι)
34. Άριθμολογία	71. Διεθνής Έταιρεία Reiki
35. Arcana Center ΕΠΕ	72. Διεθνής Κύκλος Πολιτιστικών και Πνευματικών Έρευνών (CIRCES)
36. Άρχαία Ροδόσταυρική Άδελφότητα	
37. Association Zen international	

73. Διεθνής Σύλλογος Προστασίας του Περιβάλλοντος της Ελλάδος (δουδιστές)
74. Διεθνής Σχολή του Χρυσού Ροδοσταύρου
75. ΔΙΟΔΟΣ Κέντρο Πολιτισμού και Αναζήτησης
76. Έγώ Είμι - Κίνηση (I am)
77. Ecclesia Gnostica Apostolica Universalis
78. Εκκλησία της Σαηντόλοτζυ (Scientology Church)
79. Εκκλησία της Σατανιστικής απελευθέρωσης
80. Εκκλησία της Σατανιστικής Αδελφότητας
81. Εκκλησία του Σατανά
82. Εκκλησία της τελευταίας Διαθήκης (Bessarion) - (Tserkon Poslednego Zaveta) - Ρωσία
83. Ελληνική Βουδιστική Έταιρεία
84. Ελληνική Έταιρεία Έρευνας Μεταφυσικής Επιστήμης, Φιλοσοφίας
85. Ελληνική Οργάνωση Γυναίκων για την Παγκόσμια Ειρήνη (Μούν)
86. Ελληνική Πυθαγόρεια Φιλοσοφική Έταιρεία
87. Ελληνική Ραελική Έταιρεία
88. Ελληνική Φλόγα
89. Ελληνικό Κέντρο για την Προώθηση της Τεχνολογίας Μαχαρίσι του Ένοποιημένου Πεδίου (Μαχαρίσι)
90. Ελληνικό Κέντρο Έσωτερικού Χριστιανισμού (Δώριζας)
91. Ελληνικό Ειδύλιον (Σελανίτικα Αιγίου)
92. Ελληνικός Σύλλογος Γιόγκα
93. Ελληνικός Φιλοσοφικός Σύλλογος (γκουρού Μαχαράτζι)
94. Ελληνοϊνδικός Φιλοσοφικός Σύνδεσμος (γκουρού Σά Μπάμμα)
95. Ένανθρωπότητα Πνευματικό Ήνυχαστήριο (Ακρογάλι Αδίας, Χάρι Βακά)
96. Ένωση Γιόγκα Ήλιανθος
97. Ένωση Ελλήνων Έσωτερικών
98. Ένωση Έρευνητών Μεταφυσικών Φαινομένων με Μέντιουμ «Ο Άγιος Νεκτάριος»
99. Ένωτική Εκκλησία (του Μούν)
100. Έξαισιος Τρόπος - Πολιτιστικός Σύλλογος (Emin Approach)
101. Extra Sensory Perception Society
102. Έπαναστατική Σχολή Υπερβατικής Σοφίας
103. Επιστήμη της Πνευματικότητας (Sawan - Kirpal publications)
104. Έπιταγή του Black Ram
105. Έπιτροπή Ρούμι Ελλάδος (Τάκις Άλεξίου)
106. Έργαστήριο Έλευθέρων Σπουδών Αστρολογίας Ράιτ
107. Έργο Διάσωσης του Ίηρου Χριστού (G.Wittek)
108. Έρημικό Τάγμα Χρυσής Αύγης
109. Έσοσική Αδελφότητα
110. Έταιρεία Αρχαιοελληνικών Μελετών «Διπετές»
111. Έταιρεία Αρχαιολογικών Μελετών «Διπετές»
112. Έταιρεία Έσωτερικών Μελετών «Ο ΩΡΟΣ - Μονάδα ύπηρεσίας καλής θέλησης»
113. Έταιρεία Παγκόσμιος Ένοποίησης (του Μούν)
114. Έταιρεία «ΠΝΟΗ : Νέοι Τρόποι Ζωής»
115. Έταιρεία Φιλοσοφικών Μελετών Άλίκη Μπέιλη
116. Έταιρεία Ψυχικών Έρευνών (Α.Τανάγρα)
117. «ΗΛΙΟΝ ΦΩΣ» (του Παναγιώτη Τουλιάτου)
118. Ηλιοχόος (Τσαγκαράδα Πηλίου, Κύπρος)
119. Η Οικογένεια (Παιδιά του Θεού)
120. Η Όμάδα (Παιδιά του Θεού)
121. Θεοσοφική Έταιρεία
122. Θιβετανικό Κέντρο Αυτόσυγκέντρωσης
123. Θιβετανικό Κέντρο «Καρούνα» (στο Μόλυδο Λέσβου)
124. Θιβετανικός Βουδισμός Κουζάνα-Ντορόζ
125. I am -Bridge to Freedom
126. Ίαμβλικος- Κίνηση Δημιουργικής Σκέψης
127. Ίδρυμα για την Διατήρηση της Μαχαρίνα Παράδοσης (δουδιστές)
128. Ίδρυμα Γκουρτζιέφ
129. Ίδρυμα Έντγκαρ Κέυση
130. Ίδρυμα Roerich (Fond Rerikha) - Ρωσία
131. Ίεραποστολική Έργασία (Παιδιά του Θεού)
132. ICUS (Μούν-Διεθνής Συνδιάσκεψη για την Ένότητα των Έπιστημών)
133. Illium Center of light
134. Insight
135. International Association of Scientologists (Σαηντόλοτζυ)
136. Ίνστιτούτο Ανθρωπολογικών Έρευνών Πυθαγόρας (Νέα Ακρόπολη)
137. Ίνστιτούτο Διαθηροκευτικής Εκπαίδευσης (Μούν)
138. Ίνστιτούτο Έναλλακτικών Σπουδών (Institut Voor Alternatieve)
139. Ίνστιτούτο Έξέλιξης του Ανθρώπου
140. Ίνστιτούτο Έρευνας για Διεύρυνση της Συνείδησης (H. J. Ament)
141. Ίνστιτούτο Έρευνών των Ανθρωπίνων Δυνατοτήτων (EMIN Formed)
142. Ίνστιτούτο Έφηρμοσμένης Επιστήμης Βιοεργητικής - Πανεπιστήμιο Κρίγια Γιόγκα
143. Ίνστιτούτο Μελετών για τον Άνθρωπο
144. Ίνστιτούτο Μερκούριο (Νέα Ακρόπολη)
145. Ίνστιτούτο Παραδοσιακής Αστρολογίας
146. Ίνστιτούτο Παραψυχολογίας Αθηνών (Γ. Βουλούζου)
147. Ίνστιτούτο Σπουδών Μαχαρίνα (δουδιστές)
148. Ίνστιτούτο Φιλοσοφίας Διανοητών Ελλάδος (Σαηντόλοτζυ)
149. IOWC (Μούν-Διεθνής Σταυροφορία για Ένοποιημένο Κόσμο)
150. Ίππότες του Χρυσού Λωτού
151. IRF (Μούν-Διεθνές Ίδρυμα Θρησκειών)
152. IRFWP (Μούν-Διαθηροκευτική Όμοσπονδία για την Παγκόσμια Ειρήνη)
153. ISC(Μούν-Διεθνές Συμβούλιο Ασφαλείας)
154. Ishi To-Ken
155. I Help (Σαηντόλοτζυ)
156. Καθολική Γνωστική Εκκλησία
157. Καλλιτεχνικό Έργαστήριο (Νέα Ακρόπολη)
158. Karma Berchen Ling (Όρεινή Κορινθία-Κέντρο Θιβετανικών Σπουδών)
159. Karma Drubcin Cho Khorling (δουδιστές)
160. Karma Rick Drol Ling
161. CARP (του Μούν, Collegiate Association for the Research of Principles)
162. Karuna (Μόλυδος Λέσβου)
163. CAUSA International (Μούν)
164. «Καφέ Σχολείο» (του Κώστα Φωτεινού)
165. CWR (Μούν-Συμβούλιο για τις Θρησκείες του Κόσμου)
166. Κέντρο Aeroterra
167. Κέντρο Ανάντα Μάργκα
168. Κέντρο Ανθρωπιστικής και Νεοραϊκής Ψυχολογίας-Ψυχοθεραπείας
169. Κέντρο «Άρμονική Ζωή»
170. Κέντρο Αστρολογικών Έρευνών Ελλάδος
171. Κέντρο Aum - Πνευματικό Κέντρο Aum (Κέντρο OM, Κέντρο Έσωτερικής Αναζήτησης Aum-γκουρού Sri Chinmoy)
172. Κέντρο για την Άρμονική Ανάπτυξη του Ανθρώπου «3Α»
173. Κέντρο για Χαλάρωση και Συνείδηση (γκουρού Ραζνίς)
174. Κέντρο Γιόγκα Αθηνών (του γκουρού Σατυανάντα)
175. Κέντρο Γιόγκα Λωτός
176. Κέντρο Γκουρτζιέφ - Οϊσπένσκι
177. Κέντρο Γνωστικής Ανθρωπολογίας
178. Κέντρο Διαισθητικής Πρακτικής και Σωματικής Ανάπλασης (Ανάντα Μάργκα)
179. Κέντρο Διαλογισμού του Όσοο
180. Κέντρο Διάσπασης
181. Κέντρο Δύναμης της Σκέψης
182. Κέντρο Έλευθέρων Φιλοσοφικών Έρευνών-Μελετών (Κ.Ε.Φ.Ε.Μ.)
183. Κέντρο Έπιστημονικής Αστρολογίας (Έργαστήριο Έλευθέρων Σπουδών Αστρολογίας-Ράιτ Κέντρο Αθηνών, International School of Astrology AFA Affiliate)
184. Κέντρο Έπιστημονικής Έρευνας των Πνευματικών Φαινομένων, Η Χρυσή Άτραπός
185. Κέντρο Έρευνών Μεταφυσικών Φαινομένων
186. Κέντρο Έσωτερικών Θεωρήσεων «Ένδον» (Κρήτη)
187. Κέντρο Έφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ελλάδος-ΚΕΦΕ (Σαηντόλοτζυ)
188. Κέντρο Ζωής και Έμπνευσης
189. Κέντρο της Θεοτόκου (Bogorodischny Tsentr) - Ρωσία

190. Κέντρο Θιβετιανής Φιλοσοφίας και Διαλογισμού (βουδιστές)
191. Κέντρο Θιβετιανού Διαλογισμού
192. Κέντρο Θιβετιανικών Σπουδών και Διαλογισμού (Karma Drub Cho Khor Ling)
193. Κέντρο Καργουόπα (βουδιστές)
194. Κέντρο Κοινωνικής Προνοίας (του γκουρού Σατυανάντα)
195. Κέντρο Μάντριραμ
196. Κέντρο Μεταφυσικής Ένημέρωσης
197. Κέντρο Μεταφυσικής Ossiris-Isis (Κέντρο Παραψυχολογίας-Μεταφυσικής «Osirisiss»)
198. Κέντρο Μεταφυσικών Έρευνών «Γενικός και Χριστιανικός Έσωτερισμός»
199. Κέντρο Νυίμαπα (βουδιστές)
200. Κέντρο Παραψυχολογικών Έρευνών ΔΕΚ ΕΠΕ
201. Κέντρο Ποίησης και Σοφίας
202. Κέντρο Σαχάτζα Γιόγκα
203. Κέντρο Σωματικής και Πνευματικής Άσκησης Θεραπευτικό ΤΑΟ (Greek Healing Tao Center)
204. Κέντρο Σωματικής, Συναισθηματικής, Πνευματικής Έναρμόνισης « Τό Μήλον τής Έριδος»
205. Κέντρο Σπουδών Γνωστικής Ανθρωπολογίας
206. Κέντρο Τρίχρονης Απομόνωσης - Κάριμα Ρίν Ντρολ Λίνγκ (βουδιστές) (Κέντρο Πρακτικής Φιλοσοφίας και Ψυχολογίας)
207. Κέντρο Ψυχικών Έρευνών
208. Κέντρο Ψυχολογίας και Μεταφυσικής
209. Centuries Soft Ware (άστρολογικά προγράμματα)
210. Κίνηση Δημιουργικής Σκέψης (Ιάμβλιχος)
211. Κίνηση Πνευματικής Αναγέννησης (του γκουρού Μαχαρίσι)
212. Κίνηση Unity
213. Κιρπάλ Λάιτ Σάτσανγκ (ή Φιλοσοφικός Σύνδεσμος)
214. Kirpal Ruhani Satsang
215. Citizens Commission on Human Rights Groups (Σαηντόλοτζυ)
216. Club (Παιδιά του Θεού)
217. Κοινότης Drogchen (βουδιστές)
218. Κοινότητα τής κοινής Πίστωσης - Ρωσία
219. Κοινότητα Χριστιανών (Ανθρωποσοφία)
220. Κοινωνία του Porfiriy Ivanov (Obschestvo Porfiria Ivanova) - Ρωσία
221. Κόμμα του Φυσικού Νόμου (γκουρού Μαχαρίσι)
222. Κορίτσια του ΠΡΑΟΥΤ (Girls' PROUT)
223. Cosmic Patterns
224. Criminon (Σαηντόλοτζυ)
225. Quartus (New Age)
226. Κύκλοι Έρευνας τής Αλήθειας
227. Κύκλος «Ελιφάς Λεβί»
228. Κύκλος Μελέτης Ραμακρίανα-Βεδάντα
229. Κύκλος του Δράκοντα
230. Κύκλος των Ένδων - Έρευνήτες τής Αλήθειας (Στυλιανός Άττεσλής - Κύπρος)
231. Κυρίαρχο Μητρικό Τάγμα του Ναού
232. Christian Children's Mission (Παιδιά του Θεού)
233. Λευκή Αδελφότης (Yusmalos) (Beloje Bratstvo) - Ρωσία
234. Little Aagle Ballet (Μούν)
235. Life Eternal Trust
236. Λόγος (του Μούν)
237. Locus 7
238. Lucis Trust
239. «Μάλλικα» Κέντρο Διαλογισμού του Osho (Osho Rajneesh)
240. Μασονία-Τεκτονισμός (διάφοροι τύποι, στοές, τάγματα, σχολές)
241. Μαύρος Οιώνός (The Black Omen)
242. Μεγάλη Έθνική Εκκλησία των Ελλήνων
243. Μεταφυσική Αδελφότης Πνευματικής Τελειώσεως (Γ. Βασιλείου)
244. Μεταφυσική Ακαδημία τής Αιτίας και του Αποτελέσματος
245. Μονοπάτι τής Ευτυχίας (Ανάιτα Μάργκα)
246. Μπακτιβεντάντα ΕΠΕ (Χάρε Κρίσνα)
247. Μπαχά-Θρησκεία
248. Μυθολογικό Κέντρο «Τρισίλον» (Agni Yoga Society)
249. Μυρινούντα (Αρμονική Ζωή)
250. Ναός του Ήλιου
251. Ναός του Σέτ-Temple of Set
252. Narconon (Σαηντόλοτζυ - Ρωσίας)
253. Νέα Αζρόπολη
254. «Νέα Έποχή»
255. Νέας Ανθρωπότητας Κέντρο (του Χάρε Βακάλ)
256. Νέας Ανθρωπότητας Όμιλος (του Χάρε Βακάλ)
257. New Era Publications International (Μούν-Νέα Οικουμενική Έταιρεία Έρευνής) (Σαηντόλοτζυ - Μόσχα)
258. Νεο-ανθρωπιστικό Κέντρο (Ανάιτα Μάργκα)
259. Νέος Όμιλος Έξυπρητητών του Κόσμου
260. Νεο-παγανιστικές ομάδες (Russian Cosmism) (Neo-yazychestvo, Russkii Kosmism) - Ρωσία
261. Νιτοίρεν Σόσου
262. Ντό-Ναγκ Ζούνγκ-Τζούγκ Λίνγκ (βουδιστές)
263. Οι Κύριοι των Δακτυλιδιών (Gospodari Prstenova) - Σεργία
264. Οικογένεια (του Μω)
265. Οικογένεια Αγάπης (του Μω)
266. Οικουμενική Εκκλησία (του Μούν)
267. Οικουμενική Ζωή (τής G. Wittek)
268. Οικουμενική και Θριαμβεύουσα Εκκλησία
269. Οικουμενική Ρωσική Μαριανική Ορθόδοξη Καθολική Εκκλησία - (The Ecumenical Russian Marian Orthodox - Catholic Church) - Ρωσία
270. Όμάδα Έσωτερικών Μελετών του Τάγματος των Ίπποτων του Ναού
271. Όμάδα Διαδίδας Ένεργειών
272. Όμάδες Έσωτερικής Έργασίας (Άτζακα)
273. Όμακόιο Αθηνών
274. Όμας Σατουανάντα
275. Όμιλος Βιολογίας-Ένεργειας Γιόγκα
276. Όμιλος Έξυπρητητών
277. Όμιλος Έργατών Έσωτερισμού ΦΑΕΘΩΝ
278. Όμιλος Έρευνών, Μελετών και προσασίας του Άνθρώπου και του Περιβάλλοντος (Γαία Αειφόρος)
279. Όμιλος Μελετών
280. Όμιλος «Πυθαγόρας Πλάτων»
281. Όμιλος Υψηλείας
282. Όμοσπονδία Μεταφυσικών Σωματείων Ελλάδος
283. Όμοσπονδία των Γυναικών για την Παγκόσμια Ειρήνη (Μούν)
284. Omoto Kyo
285. Όντολογικές Προπονήσεις (Hannes School)
286. Orden Fiat Lux (Uriella Bert Schinger)
287. Ορθόδοξη Σατανιστική Εκκλησία του τυπικού (Nethilum Rite)
288. OSC (Μούν - σταυροφορία για τον έναν κόσμο)
289. Office of Special Affairs (Σαηντόλοτζυ)
290. Ουράνιο Τόξο (έκδόσεις βιβλίων του Osho Rajneesh)
291. Παγκόσμια Καλή Θέληση
292. Παγκόσμια Λευκή Αδελφότητα (Αιθανόφ)
293. Παγκόσμια Συνεργασία για έναν Καλύτερο Κόσμο (Brahma Kumaris)
294. Παγκόσμιο Πνευματικό Κέντρο ΟΛΥΜΠΙΟΣ
295. Παγκόσμιο Πνευματικό Πανεπιστήμιο Brahma Kumaris
296. Παιδιά του Θεού (του Μω)
297. Πανελλήνια Ένωση Γνωστικών Σπουδών για την Έρευνα του Άνθρώπου
298. Πανελλήνια Έπαγγελματική Έταιρεία Ψυχικών Έρευνών και Αστρολογίας
299. Πανελλήνια Έταιρεία Προγεννητικής Αγωγής
300. Πανελλήνιο Επιστημονικό Κέντρο Μεταφυσικής, Πνευματισμού και Αστρολογίας
301. Πανελλήνιο Κέντρο Γνωστικών Σπουδών
302. Πανελλήνιο Κέντρο Διαλογισμού (Brahma Kumaris)
303. Πανελλήνιος Σύνδεσμος για καλύτερη Ζωή και Εκπαίδευση
304. Πανελλήνιο Σωματείο Ψυχικών Έρευνών και Τηλεπάθειας «Άπω Ανατολή»
305. Πανεπιστήμιο MIU (γκουρού Μαχαρίσι)
306. Παραψυχολογικοκοινωνιολογική Έταιρεία
307. Πνευματικό Κέντρο Αρμονική Ζωή
308. Πνευματικό Κέντρο Brahma Kumaris
309. Πνευματικό Κέντρο «Μήλον τής Έριδος»

310. Πνευματικός Όμιλος Ἀθηνῶν «Τό θείο φῶς»
311. Πνευματιστικός Όμιλος Ἀθηνῶν
312. ΠΝΟΗ-Νέοι Τρόποι Ζωῆς
313. Πολιτιστικός καί Καλλιτεχνικός Σύλλογος Mokiti Okada
314. Πολιτιστικός καί Φιλοσοφικός Όργανισμός Νέα Ἀκρόπολις
315. Πρακτική Φιλοσοφία (Κύπρος)
316. Πρόσκληση γιά Ζωή
317. Proutist Universal (Ἀνάτα Μάργκα)
318. «Ράμνος» Όμιλος Ἐσωτερικῆς Ἀναγνώρισης καί Ὑπηρεσίας
319. Ράντα Σουάμι Σάντσανγκ Μπέας Ἑλλάδος
320. Renaissance Universale (Ἀνάτα Μάργκα)
321. Religious Technology Center (Σαηεντόλοτζυ)
322. Risho-Kosei-Kai
323. Ροδοσταυρική Ἐταιρεία
324. Ροδοσταυρικό Τάγμα AMORC
325. Ρουχανί Σάτζαγκ Γιόγκα
326. RYS (Μοῦν-Θρησκευτική ὑπηρεσία νεότητος)
327. Saint Germain Foundation (Ἐγώ Εἰμί-Κίνηση)
328. Sagitarius-Κέντρο Νοητικῆς καί Σωματικῆς Ἐξάσκησης
329. Σαρακήνιων Ἴδρυμα Συμπάραστασης
330. Σαρακήνιο Φιλανθρωπικό Ἴδρυμα
331. Satyananda Yoga Center
332. Σατυανάντασαρμ Ἑλλάδος
333. Σάττα Σά Μπάμπα-Κίνηση
334. Self-Realization Fellowship (SRF-τοῦ γκουρού Παραμαχάνσα Γιόγκανάντα)
335. Σεμινάρια Ἐφαρμοσμένης Ψυχολογίας «Κυβερνητική τοῦ Νοῦ» (Κύπρος)
336. Σεμινάρια Νοῦς καί Σῶμα
337. Σεμινάριο «τά τρία σημεῖα» (Δώρα Μορφίτου, Κύπρος)
338. Σεμινάριο τῆς Ἀποκάλυψης (Κύπρος)
339. Σηνανάι Σοσούρ
340. Sidha Yoga (Muktananda)
341. Silva Mind Control
342. Scientology Missions (Ἀθήνα, Κολωνός, Σόφια - Harghita, Ρουμανίας - Briask, Kagalyn, Μόσχα - St. Peterlurg, Tver, Volgograd, Ρωσίας - Harkov Οὐκρανίας - Κορε, Σλοβενίας)
343. Soka Gakkai (βουδιστική αἵρεση)
344. Σοροπτιμίστριες
345. Σουλεϊμάν Μορσέντ (Συρία)
346. Σουμπούντ (Subud)
347. Σουφανία (Χαρισματική - Δαμασκός, Συρία)
348. Sri Vaisnava Society
349. Στέκι τῆς Γειτονιάς (Silo)
350. Success Dynamics-Ἡ Δυναμική τῆς Ἐπιτυχίας (Α. Καλογήρου)
351. Σύλλογος Ἀποφοίτων Ἐλέγγου τοῦ Νοῦ
352. Σύλλογος Γνωστικῆς Ἀνθρωπολογίας καί Ἐπιστήμης
353. Σύλλογος Ἐπιστημονικῆς Μελέτης Φιλοσοφικῶν καί Μεταφυσικῶν Θεμάτων (Radha Suami)
354. Σύλλογος Θεβητανικῶν Μελετῶν (Karma Drub Gin Chor Ling) (βουδιστές)
355. Σύλλογος Προσκυνητῶν Ἀκτίστου Φωτός «Ἅγιος Πατάπιος» (Όμακόειον)
356. Σύλλογος Σρί Οὐρομπίντο
357. Συμβουλευτικό Κέντρο Ἔρις (Γ. Βασιλείου)
358. Summit Council of World Peace (Μοῦν - συμβούλιο κορυφῆς γιά τήν παγκόσμια εἰρήνη)
359. Συνομοσπονδία Μεταφυσικῶν Σωματείων
360. Συνομοσπονδία Μεταφυσικῶν Σωματείων καί Σωματείων Φυσικῆς Ὑγιεινῆς «Ἀθήναιον»
361. Share International Foundation (Ἑλληνικό περιοδικό: Ἡ ἀνάδυση)
362. Σχολεῖα Βάλντορφ (Ἀνθρωποσοφία)
363. Σχολή Ἀρκέην
364. Σχολή Ζέν-Σιατσού (γκουρού Ραζνίς)
365. Σχολή Νέας Ἐσωτερικῆς Σοφίας (Χάρης Βακάλ)
366. Σχολή Tai-Chi
367. Σχολή Φιλοσοφίας τοῦ ὄντος
368. Σωματεῖο γιά τήν Προϋπόθεση τοῦ Φυσικοῦ καί Ἀνώδυνου Τοκετοῦ (γκουρού Ραζνίς)
369. Τάγμα Ἁγίου Γεωργίου
370. Τάγμα Ἁγίου Ἰωάννου
371. Τάγμα Ἀργυροῦ Ἀστέρρα
372. Τάγμα Ἐκλεκτῶν Ἱερέων τοῦ Σύμπαντος
373. Τάγμα Ἐρμού τοῦ Τριμεγίστου
374. Τάγμα Κριναιετῶν Ἑνωική Ἐταιρεία
375. Τάγμα Ρωμακρίονα
376. Τάγμα τῆς Κίρκης, τοῦ Αἵματος τοῦ Σκύλου
377. Τάγμα τῆς Νεκροκεφαλῆς καί τῶν Ὄστων
378. Τάγμα τοῦ Ἁγίου Δισκοπότηρου
379. Τάγμα τοῦ Κρίνου καί τοῦ Ἄετος (τρεις διαφορετικές ὁμάδες μέ τό ἴδιο ὄνομα)
380. Τάγμα τοῦ Κρόνου-Ordo Saturni
381. Τάγμα τοῦ Λευκοῦ Κρίνου
382. Τάγμα τοῦ Ναοῦ
383. Τάγμα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀνατολῆς (ΟΤΟ)
384. Τάγμα τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἡλίου-Temple of the Sun
385. Τάγμα τῶν Πτωχῶν Ἰσποτῶν τοῦ Χριστοῦ
386. Τάγμα τῶν Σούφι στή Δύση
387. Τάγμα Thelema
388. Τάγμα Χρυσοῦ Ρόδου
389. Τά θεμέλια γιά Ἀνώτερη Πνευματική Μάθηση (ἐσώτερη ἀδελφότητα τῶν Ἀναληφθέντων Δασκάλων τῆς Σοφίας, Κόρινθος)
390. Ταο Τε Ρυ (γκουρού Ραζνίς)
391. Tara Center
392. Τό Δέντρο (Κέντρο Ἀσκήσης γιά τήν ἐναρμόνιση Σώματος, Νοῦ καί Ψυχῆς)
393. Τό 20λεπτο Μυστικό (Φάνης Θεοφανίδης, Κύπρος)
394. Τό Ἐνσόφιο τῆς Ἐνανθρωπότητος (τοῦ Χάρη Βακάλ)
395. Τό Κίνημα (Silo)
396. Tong il Company (Μοῦν-Ἐταιρεία Ἐνωσης τῆς Οἰκονομίας)
397. Τό Φιλοσοφικόν (τοῦ Θεοφάνη, Κύπρος)
398. The Way International
399. The Way for Happiness Foundation (Σαηεντόλοτζυ - Ρωσίας)
400. The International Cultural Foundation (Mun)
401. The Rosicrucian Fellowship
402. U-Man International- (Scientology)
403. U-Man Hellas-Σύμβουλοι Παραγωγικότητας (Scientology)
404. United Human Organisation ber (H.J.Ament)
405. Ὑπερβατικός Διαλογισμός (γκουρού Μαχαρίαι)
406. Family Service (Παιδιά τοῦ Θεοῦ)
407. Φαράχ-Κέντρο Τεχνῶν (Δ. Πιτιανούδη)
408. Fellowship of friends
409. Φίλοι τοῦ Ὄσο
410. Φιλοσοφική Ὁμάδα Σά Μπάμπα
411. Φιλοσοφικό καί Μυθολογικό Κέντρο Ἑλλάδος (Α. Ἀσημακόπουλου)
412. Φιλοσοφικό Κέντρο Ἀθηνά (Σαηεντόλοτζυ)
413. Φιλοσοφικό Κέντρο Νέα Ἀκρόπολις
414. Four P. Society
415. Freedom Magazine Offices (Σαηεντόλοτζυ)
416. Φυσιοθεραπευτικό Κέντρο Πρωτοποριακῆς Ἐρευνας Σέραπης ἢ Κέντρο Σέραπης (Νέα Ἀκρόπολις)
417. Haven's Magic (Παιδιά τοῦ Θεοῦ)
418. Haidakhandi Spiritual Unity Center
419. Haidakhan Samaj
420. Haven's Love (Παιδιά τοῦ Θεοῦ)
421. Χριστιανική Ἐπιστήμη (Christian Science)
422. Χρυσός τοῦ Ἡλίου
423. Ψυχολογική Σχολή τῆς Ράτζα Γιόγκα (Όμακόειο)

Ἐπίσης, ἡ Συνδιάσκεψη ἀπεφάσισε ὁμόφωνα νά παρακαλέσει τήν Ἱερά Σύνοδο νά ἐπανεξετάσει τήν περίπτωση τῆς «Ἀριστείας Α.Ε.», δεδομένου ὅτι τά σεμινάρια τῆς ἐταιρείας αὐτῆς θεμελιώνονται στή λεγόμενη «θετική σκέψη», ἡ ὁποία ὡς γνωστόν εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη...».

Σημείωση: Ὁ παραπάνω κατάλογος ἀποτελεῖ ἀπόσπασμα τοῦ βιβλίου «Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μέ τήν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδοση: Ζ' Πανορθόδοξο Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων διά θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας (Ἀλιάρτος Βοιωτίας - 20-26/9/1995).

Η ΤΑΞΗ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

της Άννας Μπουρδάκου

Ἡ ἔταιρεία τῶν «μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά» παρασκεύασε μία νέα τροφή γιά τά πολλά πρόβάτά της.

Ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Ρόδερφοδ, πού τήν χαρακτηρίζουν οἱ πολλές ἀλλαγές, κάθε «μάρτυρας» γνωρίζει καλά, ὅτι θά τρέφεται θεοκρατικά ἀπό τόν «πιστό καί φρόνιμο δούλο», τό κανάλι τοῦ Θεοῦ. Μελετοῦσε τίς ἐκδόσεις τῆς ἔταιρείας καί δεχόταν δίχως ἀντίρρηση, πρᾶγμα πού κάνει μέχρι σήμερα, ὅ,τι τοῦ προσφέρει ἡ Σκοπιά. Ἔτσι γνώριζε καί προσδοκοῦσε ὅτι «εἷς κόσμος ἀπό Ἐδέμ ἕως κατακλυσμοῦ, ὅς ἀπώλετο εἰς τό τέλος τοῦ κατακλυσμοῦ, εἰς νέα ἤρχισεν καί αὐτός θά τελειώσῃ. Αὕτη εἶναι ἡ περίοδος ἀπό κατακλυσμοῦ ἕως τῆς ἐλεύσεως τῆς βασιλείας τοῦ Μεσοῖου. Ἡ δέ βασιλεία θά σημειώσῃ τήν ἀρχή ἑνός νέου κόσμου ἢ τάξης πραγμάτων. Ὁ δεῦτερος κόσμος τελείωσεν τό 1914, ἡ νέα τάξις εἰσέρχεται ὅπως καταλάβει τήν θέσιν του. Ὅλα ταῦτα θέλουσι λάβει χώρα πρό τῆς παρελεύσεως τῆς **παρούσης** γενεᾶς καί ὡς ἐκ τούτου ὑπάρχουν ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ζώντων **σήμερον** ἐπί τῆς γῆς οἵτινες θά ἴδωσι ταῦτα ἐκπληρούμενα (-1920. Ἐκατομμύρια ζώντων ἤδη οὐδέποτε θά ἀποθάνωσι σελ. 10-11).

Ἔτσι, τό 1920 οἱ ὀπαδοί τῆς Σκοπιάς πληροφοροῦνται ὅτι ἑκατομμύρια πού ζοῦν τώρα δέν πρόκειται νά πεθάνουν πρό τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ἐρχομοῦ τῆς νέας τάξεως πραγμάτων, δηλαδή τήν ἔλευση τῆς βασιλείας τοῦ μεσοῖου. Ἡ «ἐνημέρωση» συνεχίζεται σταθερά:

-1948. «Ἔστω ὁ Θεός ἀληθής» σελ. 258: «Γραφική προφητεία δείχνει ὅτι ἡ ἐπιστροφή τῶν προφητῶν ὡς δικαίων ἀρχόντων τῆς γῆς θά γίνει στό ἄμεσο προσεχές μέλλον σ' αὕτη τήν δική μας γενεά».

-1958. «Ἀπολεσθέντα Παράδεισο» σελ. 205: Πολλοί εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ζοῦν ἀπό τό ἔτος 1914 καί οἱ ὅποιοι θά ζοῦν ἀκόμη, ὅταν θά εἶναι καιρός ν' ἀρχίσῃ ὁ Ἄρμαγεδδώνας».

-1968. «Ἡ ἀλήθεια πού ὀδηγεῖ στήν αἰώνια ζωή», σελ. 94: «Ματθ. ΚΔ' 34, ποιά γενεά ἐννοοῦσε; Ὁ Ἰησοῦς ἀναφέρθηκε ἀκριβῶς σέ ἄτομα πού θά ἔβλεπαν «πάντα ταῦτα», εἶναι τά γεγονότα πού ἔλαβαν χώρα ἀπό τό ἔτος 1914 καί ἐκεῖνα πού θά συμβοῦν ἀκόμη ὡς τό τέλος τοῦ πονηροῦ συστήματος. Ἄνθρωποι πού γεννήθηκαν ἔστω καί πενήντα χρόνια **πρίν** δέν θά μποροῦσαν νά ἰδοῦν «πάντα ταῦτα». Αὐτοί ἦλθαν ἐπί σκηπῆς, ἀφοῦ τά προειπώμενα γεγονότα ἦσαν ἤδη ἐν προόδῳ. Ἄλλ' ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού

ζοῦν ἀκόμη καί οἱ ὅποιοι ἦσαν **ἀρκετά ἐνήλικοι** ὥστε νά ἐνθυμοῦνται τά γεγονότα ἐκεῖνα. Αὕτη ἡ γενεά εἶναι **τώρα** ἀρκετά προχωρημένη στά χρόνια».

Ἐδῶ μᾶς λέει ἡ Σκοπιά ὅτι τό 1968, οἱ ἄνθρωποι τῶν 50 ἐτῶν, οἱ γεννημένοι τό 1918, δέν θά ἰδοῦν τά γεγονότα διότι εἶναι νέοι.

-1973. «Ἀληθινή εἰρήνη» σελ. 88: «Αὐτοί πού ἐνθυμοῦνται τά γεγονότα τοῦ 1914 εἶναι ἀρκετά ἡλικιωμένοι τώρα. Πολλοί ἀπ' αὐτούς ἔχουν ἤδη πεθάνει. Ἄλλ' ὁ Ἰησοῦς μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι ἐντός τῆς γενεᾶς ταύτης, πρίν πεθάνουν ὅλοι, θά ἔλθῃ ἡ καταστροφή τοῦ πονηροῦ συστήματος».

Τί παρατηροῦμε; Ὁ Ἰησοῦς μᾶς διαβεβαιώνει... τό «κανάλι» ὁμιλεῖ ἐν ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ...

-1982. «Μπορεῖτε νά ζητε γιά πάντα...» σελ. 154: «Ποιά γενεά ἐννοοῦσε ὁ Χριστός; Ἐννοοῦσε τήν γενιά τῶν ἀνθρώπων πού θά ζοῦσαν τό 1914. Οἱ ἄνθρωποι πού ἀπομένουν ἀκόμη ἀπό ἐκεῖνη τή γενιά εἶναι πολύ ἡλικιωμένοι. Ὡστόσο **ὀρισμένοι** ἀπό αὐτούς θά εἶναι ἀκόμη ζωντανοί γιά νά δοῦν τό τέλος τοῦ πονηροῦ αὐτοῦ συστήματος».

Ἀρχίζουν νά ἐμφανίζονται τά πρῶτα σημάδια τῆς παρακμῆς τῆς γενιᾶς, διότι ἀπό τά ἑκατομμύρια **ἤδη** ζώντων τοῦ 1920 **τώρα** ἐγιναν **ὀρισμένοι**.

-1984. «Ἐπιδίωξη» σελ. 184-185: «Εἶναι τόσο κοντά στόν Ἄρμαγεδδώνα, ὥστε ἄνθρωποι πού ζοῦσαν τό 1914 καί οἱ ὅποιοι εἶναι ἀρκετά προχωρημένοι στά χρόνια **τώρα**, δέν θά παρέλθουν **ὅλοι** ἀπό τήν σκηπῆ πρίν συμβοῦν τά συγκινητικά γεγονότα πού χαρακτηρίζουν τήν διεκδίκηση τῆς κυριαρχίας τοῦ Ἰεχωβά».

-1993. «Ποῖος εἶναι ὁ σκοπός τῆς ζωῆς» σελ. 28: «Ὁ Ἰησοῦς εἶπε σχετικά μέ τήν ἀρχήν τῶν βασανιστικῶν πόνων ἀπό τό 1914 καί μετά: «Αὕτη ἡ γενιά δέν πρόκειται νά παρέλθῃ. Ἐπομένως ὅλα τά χαρακτηριστικά τῶν τελευταίων ἡμερῶν πρέπει νά λάβουν χώρα μέσα στή διάρκεια μιᾶς γενιᾶς τῆς γενιᾶς τοῦ 1914. **Μερικοί ἄνθρωποι** λοιπόν πού ἦταν ζωντανοί τό 1914 θά ἐξακολουθήσουν νά εἶναι ζωντανοί ὅταν τελειώσῃ αὐτό τό σύστημα. Αὕτη ἡ γενιά ἀνθρώπων εἶναι τώρα πολύ προχωρημένης ἡλικίας κάτι πού ὑποδεικνύει ὅτι δέν ἀπομένει πολὺς καιρός ὥσπου ὁ Θεός νά θέσῃ τέρμα σέ αὐτό τό παρόν σύστημα πραγμάτων».

Σέ ὅλες λοιπόν τίς ἐκδόσεις ὁ «πιστός καί φρόνιμος δούλος» ὡς «προφήτης» τοῦ Θεοῦ ἐφιστοῦσε

τήν προσοχή στους «μάρτυρες του Ίεχωβά» στο σύντομο, στο άμεσο, στο απειλητικό τέλος, τόν φοβερό και καταστρεπτικό Ἀρμαγεδδώνα, **τώρα** σ' αυτή τή γενιά του 1914.

Ὅμως ὁ χρόνος κυλάει, ἡ γενιά παρέρχεται καί ὁ «δοῦλος» πιέζεται ασφυκτικά. Ἦδη μέ τήν «ἐκλαμψη» φωτός πού ἐδέχθει τό 1995, μᾶς λέει ὅτι: «ἡ γενιά πού μᾶς διαβεβαίωσε ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν ἦταν τοῦ 1914 ἀλλά κάθε πονηρή καί μοιχαλίδα γενεά πού πάντοτε ὑπῆρχε καί θά ὑπάρχει». Δέν ἄλλαξε ὅμως τήν ἐγκατάσταση τοῦ «πιστοῦ καί φρόνιμου δούλου» τό 1918, ἀφοῦ τότε ἦλθε ὁ Ἰεχωβά μέ τόν Ἰησοῦ στόν ναό του καί τόν καθάρισαν. Τοποθέτησαν τότε τόν «πιστό καί φρόνιμο δούλο» κύριο τῶν ὑπαρχόντων τους, γιά νά διανέμει τήν τροφή ἐν καιρῷ. Ἐπομένως τό «πιστόν ὑπόλοιπον», ἀκόμη καί ἐάν ὑπάρχει, εἶναι ἐλάχιστοι καί ἄνω τῶν 100 ἐτῶν ἕκαστος. Πολύ-γηρασμένο τό «κανάλι τοῦ Θεοῦ», χρειάζεται νέο αἷμα. Ἡ «Σκοπιά» τό γνωρίζει αὐτό πολύ καλά, ὅπως ξέρει ὅτι πρέπει οἱ ἐκδόσεις, «τροφή» τῶν ὀπαδῶν της καί ὄχι μόνον, νά συνεχίσουν ἀλλά καί νά ἀυξηθοῦν. Ἔτσι προβάλλει τώρα τήν «**τάξη τοῦ ἀρχηγοῦ**».

Ὁ «πολύς ὄχλος» τῶν «μαρτύρων τοῦ Ίεχωβά» ἀνῆκει, λένε, στήν Παλαιά Διαθήκη. Αὐτό τό γνωρίζει κάθε «πιστός μάρτυρας», ὅτι εἶναι Γαβαωνίτης, Ἰωαναδαβίτης, παιδί δούλου, δέν εἶναι παιδί τοῦ Θεοῦ, δέν εἶναι ἀναγεννημένο ἄτομο, δέν ἀνῆκει στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, οὔτε εἶναι κληρονόμος τῆς οὐρανίου βασιλείας. Ὅχι, αὐτά ἀνῆκουν στούς 144.000. Ὁ «πολύς ὄχλος» θά ζήσει στήν γῆ κάποτε, ἐάν καί ὅταν, θά τό κρίνουν πάλι οἱ 144.000, θά γίνουν «ἐγγόνια» τοῦ Θεοῦ, διότι θά τοῦς υἱοθετήσει παιδιά του ὁ Ἰησοῦς. Τώρα, λοιπόν, κάνει τήν ἐμφάνισή της ἡ τάξη τοῦ **ἀρχηγοῦ**, ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη, τόν «φυσικό» χῶρο τοῦ πολλοῦ ὄχλου! Ἡ ἐταιρία ἀνατρέχει στόν Ἰεζεκιήλ ΜΔ'3 καί μᾶς τήν παρουσιάζει στήν Σκοπιά τῆς 1-2-99 σελ.18: «Ἡ ἐκθεση διβλίου

Ἔτους τῶν «μαρτύρων τοῦ Ίεχωβά» γιά τό 1939 (στήν Ἀγγλική) ἀνέφερε: Οἱ χρισμένοι ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ πού βρίσκονται τώρα στή γῆ εἶναι λίγοι σέ ἀριθμό καί ὁ ἀριθμός τους **ποτέ** δέν θά γίνει μεγαλύτερος». Καί συνεχίζει στήν σελίδα 19: «Καθώς ὁ ἀριθμός τοῦ χρισμένου ὑπολοίπου στή γῆ, ἔχει μειωθεί, ἡ πνευματική ἐπίβλεψη ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν παγκόσμια ἔχει ἀνατεθεῖ σέ ὄρμους ἀδελφούς ἀπό τό μεγάλο πλῆθος καί καθώς οἱ τελευταῖοι ἠλικιωμένοι χρισμένοι μάρτυρες ὀλοκληρώνουν τήν ἐπίγεια πορεία τους, **ἄρχοντες σαρίμ** ἀπό τά **ἄλλα πρόβατα**, θά εἶναι καλά ἐκπαιδευμένοι γιά νά ἐκτελοῦν διαχειριστικά καθήκοντα ὡς ἡ **τάξη τοῦ ἀρχηγοῦ** στή γῆ». Ἔχει καί συνέχεια στήν Σκοπιά 1-3-99 σελ. 10: «Ἄν καί δέν ἀνῆκει στήν ἱερατική τάξη ὁ **ἀρχηγός**, εἶναι δραστήριος μέ ἐξέχοντα τρόπο στήν ἀγνή λατρεία. Μπαίνει καί θγαίνει ἀπό τήν ἐξωτερική αὐλή μαζί μέ τίς ἱερατικές φυλές, κάθετα στά προπύλαια τῆς Ἀνατολικῆς Πύλης καί προμηθεύει μερικές ἀπό τίς θυσίες πού προσφέρει ὁ λαός». Ἰεζεκιήλ ΜΔ'2,3.

Παρατηροῦμε λοιπόν ὅτι τό «Κυβερνῶν σῶμα», πρό τοῦ ἀδιεξόδου πού βρίσκεται μέ τοῦς «χρισμένους», ἀφοῦ ἀπό αὐτούς ἀποτελεῖται καί τό ἴδιο, εἰσάγει τήν τάξη τοῦ **ἀρχηγοῦ** ὡς διάδοχο κατάσταση, ἀναγκαστικά γιά τήν συνέχεια τῶν ἐκδόσεων - τροφή. Ὅμως ἀφοῦ ἡ τάξη τοῦ ἀρχηγοῦ δέν εἶναι ἱερατική δηλαδή δέν εἶναι «ἀγωγός τοῦ Θεοῦ», τί εἶδους τροφή θά δίνει; Ἐδῶ ὁ ἴδιος ὁ «δοῦλος» ἔχει προφητεύσει ψευδεῖς προφητείες στό παρελθόν πολλές, τί θά κάνει τώρα ὁ «ἀρχηγός»; Τί περιμένει τοῦς δυστυχεῖς «μάρτυρες»; Τά γνωστά: τρέξιμο, ἔργο-ἔργο στά σπίτια στούς δρόμους, μέ «ἀπόδοση» διβλία, διβλιάρια, γραφικές μελέτες, συμπλήρωση δελτίων μέ ὠρες ἀγροῦ κλπ. Καί ὅλα αὐτά γιατί; Διότι στό δρόμο τους βρέθηκε μιά Ἐταιρία πού ἀπό παιδιά τοῦ Θεοῦ ἐλεύθερα τοῦς κατάντησε σκλάβους καί δούλους «ἀμπελουργούς» καί «ξυλοκόπους».

Ἀριστερά, ὁ Μωάμεθ εἰκονίζεται ἀνερχόμενος στόν οὐρανό ἱππεύοντας τόν Μπουράκ, τό φανταστικό ἄλογο μέ κεφαλή ἀνθρώπου (μικρογραφία ἀπό ἀντίγραφο τοῦ «Χάμισα» τοῦ Νιζαμί, 1494-5 μ.Χ.), Βρετανικό Μουσεῖο, Λονδίνο.

Ἐπάνω, οἱ «ἄγιοι» τῆς Σκοπιάς (144.000) - Ὁ «πιστός καί φρόνιμος δούλος»

“Η ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΝ”

ΝΕΕΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΑ ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ: Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ¹ (B)

Άπό τόν Alexander Dvorkin, Δρ. Φιλ.
(Μετάφραση Καλλιόπη Γιαννίκου)

Στή Ρωσσία, έν άντιθέσει πρós τήν Όρθόδοξη Έκκλησία, ή μοντέρνα ειδωλολατρεία, άπολαμβάνει εύρειας ύποστήριξης έκ μέρους όλων τών κλάδων τής έξουσίας, σέ όλα τά επίπεδα, και έκ μέρους όλων τών πολιτικάν κομμάτων. Θά ήθελα νά αναφέρω μερικά γεγονότα προκειμένου νά διευκρινίσω τά όσα είπα:

Έπάνω σέ ένα τοίχο τού Ρωσσιου Κοινοβουλίου - τή Δούμα - βρίσκεται μόνιμα καρφωμένη ή σημαία τού (σημ. Μεταφρ: άποκρυφιστου) Roerich.

Οί Άνθρωποσοφικές σχολές τού Waldorf, χρηματοδοτούνται άπό τό Ρωσσιό Κράτος.

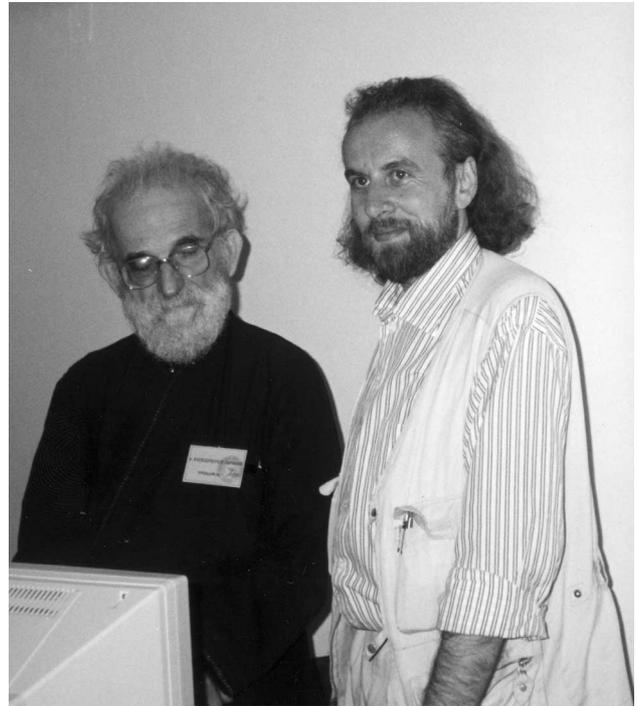
Ό κ. Oleg Lobov, πρώην γραμματέας τού Προεδρικού Συμβουλίου Άσφαλείας, είχε βοηθήσει γιά μεγάλο χρονικό διάστημα τόν περίφημο Aum Shinrikyo² και είχε ύποστηρίξει. Μετά τό ξεσπάσμα τού παγκοσμίου φήμης σκανδάλου τής “ρωσσιικής διασύνδεσης” μέ αυτήν τήν τρομοκρατική αίρεση, ό κ. Oleg Lobov όχι μόνον δέν εκδιώχθηκε, αλλά τού δόθηκε μία νέα σημαντική κυβερνητική θέση.

Ό πρώτος στή σειρά αναπληρωτής του, ό Vladimir Rubanov, κατά τή διάρκεια μιās επίσημης συνάντησης, ανακοίνωσε ότι, κατά τή γνώμη του στή «μετά-όρθόδοξη Ρωσσία», ή εθνική ιδεολογία πρέπει νά οικοδομηθεί επάνω στήν ιδεολογία τού «Ρωσσιου κοσμομου» (πρόκειται γιά ένα λαϊκό ειδωλολατρικό ψευδοφιλοσοφικό δόγμα). Όταν τόν ρώτησαν εάν έννουσε αυτό πού είχε πεί, ό Rubanov απάντησε: “Οί άνθρωποι οι όποιοι κατέχουν θέσεις σάν τή δική μου, δέν λένε ποτέ κάτι τό όποιο δέν τό έννοούν”.

Ό κ. Μπόρις Γιέλτσιν, κατά τήν διάρκεια τής τελευταίας προεδρικής του εκστρατείας, πριν άπό τήν

δημόσια όμιλία του μπροστά στήν κάμερα, πήρε εύλογία άπό μία διάσημη θεραπεύτρια και μάγισσα Juna.

Ό κομμουνιστής ήγέτης Gennady Iyuganov, στήν δημοσιευθείσα συνέντευξη, μίλησε γιά τήν πίστη του στήν συμπαντική διάνοια, είπε ότι ή Γή εισέρχεται στήν εποχή τού Ύδροχού και τήν είσοδο θά άκο-

Ό π. Αντώνιος Άλεβιζόπουλος και ό καθηγ. Άλέξανδρος Ντόβριν

λουθήσουν παγκόσμιες αλλαγές στόν πολιτισμό και παραδέχτηκε ότι ή κόρη του συντάσσει τακτικά τίς άστρολογικές της προβλέψεις γι'αυτόν.

Ό Vladimir Zhyrinovsky, ό ήγέτης τού Ψευδοπατριωτικου Έλεύθερου Δημοκρατικου Κόμματος, έχει στενές διασυνδέσεις μέ τήν έξτρεμιστική καταστροφική λατρεία “Κέντρο τής Θεοτόκου”. Τους δάνεισε ακόμη και τόν προσωπικό του δικηγόρο, όταν οι όπαδοί τού Κέντρου τής Θεοτόκου έμύνησαν ένα εκπρόσωπο τής Ρωσσιικής Όρθόδοξης Έκκλησίας.

1. Πρόκειται γιά τήν όμιλία τού καθηγητου Άλέξανδρου Ντόβριν στήν Γ Συνδιάσκεψη Έντεταλμένων Όρθόδοξων Έκκλησιών και Έρωάν Μητροπόλεων πού συνήλθε στήν Άλίαρτο τής Βοιωτίας άπό 16-21 Σεπτεμβρίου 1998. Άγγλικός τίτλος: «The shift of Paradigms» - New Religions movements of the 20th century and the christian civilization: a Russian example.

2. Ίαπωνική βουδιστική αίρεση, μέλη τής όποιας έβαλαν δηλητηριώδες άέριο στό μετρό τού Τόκιο, μέ άποτέλεσμα 12 θανάτους και 200 άσθενείς.

Ὁ Mikhail Teodorovich- ἓνας ἐκ τῶν κορυφαίων βοηθῶν τοῦ πρώην ἀντιπροέδρου Boris Nemtsov, εἶναι ἀπόφοιτος τοῦ Κολλεγίου τοῦ L.R.Hubbard καί συνειδητοποιημένος σαηντολόγος. Ἐνας ἄλλος βοηθός τοῦ κ. Nemtsov, ὁ Victor Aksiuichits, μολοντί ἀποκαλεῖ τὸν ἑαυτό του Ὁρθόδοξο, στήν πραγματικότητα συγγράφει ἀποκρυφιστικά βιβλία.

Ἀλλά φυσικά, ἡ πλέον πολὺ γνωστή καί περιδότητη περίπτωση εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ Sergey Kirienko, τώρα πρώην Πρωθυπουργοῦ τῆς Ρωσίας. Τό ἔτος 1995, ὅταν ὁ Kirienko, ἦταν Πρόεδρος Τραπεζῆς στήν πόλη Nizhny Novgorod, εἶχε παρακολουθήσει, ὅπως εἶχε λεχθεῖ, σεμινάρια σέ ἓνα κολλέγιο τοῦ R.Hubbard, καί στή συνέχεια εἶχε στείλει ἐκεῖ 15 ἀπό τοὺς ὑπαλλήλους του. Παρά τό γεγονός αὐτό καί παρά τό γεγονός ὅτι ὁ κ. Kirienko, δέν μπόρεσε ποτέ νά δώσει ἱκανοποιητικές ἐξηγήσεις γι' αὐτό τό ἐπεισόδιο τῆς βιογραφίας του, ἐξελέγη στήν δευτέρη πιό σπουδαία θέση μέσα στή χώρα. Ἡ πλειονότης τῶν ρωσικῶν μέσων μαζικῆς ἐνημέρωσης δέν ἔλαβαν ὑπ'ὄψιν τοὺς φερόμενους δεσμούς τοῦ κ. Kirienko μέ μία ἀπό τίς πλέον καταστροφικές λατρεῖες σάν κάτι τό ὁποῖο ἴσως νά τόν καθιστοῦσε ἀνίκανο γιά τή θέση αὐτή.

Ἐμφανίστηκαν λοιπόν, νέες εἰδωλολατρικές κινήσεις καί εἰδωλολατρικά πολιτικά κόμματα. Μερικές ἀπ'αὐτές τίς κινήσεις εἶναι ἀπροκάλυπτα εἰδωλολατρικές ἐνῶ ἄλλες μποροῦν καί χρησιμοποιοῦν Ὁρθόδοξα σύμβολα γιά λίγο ἀλλά πάντα ἐρμηνεύοντάς τα σύμφωνα μέ τόν ἀποκρυφισμό καί ἀναμιγνύοντάς τα μέ τά εἰδωλολατρικά σύμβολα. Συνήθως οἱ ὁμάδες αὐτές ἀνήκουν στήν ἄκρα ἀριστερά ἢ στήν ἄκρα δεξιά παράταξη τοῦ πολιτικοῦ φάσματος Ἄλλά πολλές ἀπό αὐτές τίς ὁμάδες διψοῦν γιά σεβασμό καί ἐλπίζουν ὅτι θά πετύχουν στίς ἐπόμενες κοινοβουλευτικές ἐκλογές. Προκειμένου νά ἐναρμονιστοῦν μέ τήν ἐποχή τῶν κομμιοῦτες καί νά προσελκύσουν κόσμο, πολλές ἀπό αὐτές ἐπιθυμοῦν νά κρύψουν τίς εἰδωλολατρικές τους ἐρμηνείες μέσα σέ ψευδο-ἐπιστημονικές ὁρολογίες.

Θά ἤθελα νά ἀναφέρω μία ἀπό αὐτές τίς ὁμάδες. Ὀνομάζεται Παγκόσμιο Ρωσικό Συμβούλιο καί εἶναι μία ὀργάνωση-ὀμπρέλλα ἡ ὁποία ἔχει ἰδρυθεῖ ἀπό μία πλειάδα ποικίλων λατρεῶν καί κινήσεων συμπεριλαμβανομένων: τῆς “Κοινωνικῆς Συνείδησης Krishna”, διαφόρων ταντρικῶν ὁμάδων καί ἑνός ἀριθμοῦ νέων θρησκευτικῶν κινήσεων καί εἰδωλολατρικῶν αἱρέσεων.

Ὅμως, τί κοινό μπορεῖ νά ὑπάρχει μεταξύ τῶν Ρωσικο-Ἐθνικιστικῶν ὁμάδων, τῶν ψευτο-ἰνδουιστικῶν λατρεῶν καί τῶν ἀποκρυφιστικῶν-να-

ζιστικῶν αἱρέσεων, οἱ ὁποῖες διακηρύσσουν ὅτι εἶναι ἐνωμένες μέ βάση τόν πατριωτισμό, τίς ἐθνικές ρίζες καί τόν σεβασμό πρὸς τήν ἰσχυρή ἐξουσία; Ἡ καλύτερη ἀπάντηση σ'αὐτήν τήν ἐρώτηση μοῦ δόθηκε ἀπό ἓναν ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς Ρωσικῆς κίνησης τοῦ Hare Krishna. Σέ μία κατ'ὄδιαν, συζήτηση μας μοῦ εἶπε κατά λέξη τό παρακάτω: “Γιατί μιλάτε γιά τόν Ρωσικό Ὁρθόδοξο Πολιτισμό; Ὅπως ὅλοι ξέρουμε ἡ Ρωσία ἐγινε χριστιανική μόλις χίλια χρόνια πρῖν. Πρῖν ὅμως ἀπό τόν Χριστιανισμό βασίλευε ἡ ἀπό πολλῶν ἑκατομμυρίων ἐτῶν βεδική παράδοση”.

Ἔτσι ὁ κύκλος ἔκλεισε. Ἀντί λοιπόν νά πραγματοποιηθεῖ ἡ ἀποτυχοῦσα ἔνωση τῶν διεθνιστῶν ὅλων τῶν χωρῶν, ἄρχισε νά κάνει τήν ἐμφάνισή της μία παγκόσμια ἔνωση ἐθνικιστῶν, ἡ ὁποία ἔθεσε τήν κοινή βάση γιά ὅλα αὐτά, δηλαδή κάποια μυθική “ἀρχαία Βεδική Γνώση”. Καί δέν εἶναι τόσο σημαντικό τό πῶς αὐτή ἡ κοινή βάση παρουσιάζεται ὡς Δρυϊδισμός ἢ ὡς Σαμανισμός, ἢ ὡς ἐκτέλεση τῶν ὁδηγῶν τῶν Mahatmas ἀπό τή Shambala, ἢ ὡς λατρεία τῆς θεᾶς Kali (θεᾶ τοῦ θανάτου), ἢ τοῦ ἀρχαίου Σλαβικοῦ θεοῦ Perun, ἢ ὡς λατρεία τοῦ Krishna μᾶς ἀνωμένου συμπαντικῆς διάνοιας, ἢ ὡς ἀπροκάλυπτος σατανισμός. Αὐτό πού εἶναι σημαντικό εἶναι ὅτι αὐτή ἡ «ἀρχαία βεδική γνώση», στηρίζεται πάντοτε ἐπάνω στήν ἀπόρριψη τῆς Χριστιανικῆς Παράδοξης (οἱ νεοειδωλόλατρες ὁπαδοί συνήθως τήν ἀποκαλοῦν Ἐβραϊομασσονικό Χριστιανισμό). Αὐτή εἶναι καί ἡ βάση γιά τή συγγένεια μεταξύ τῶν διαφόρων ἀποκρυφιστῶν καί νεοειδωλολατρῶν πού κυριαρχοῦν ἐπὶ τοῦ νοῦ τῆς νέας γενιάς.

Δέν εἶμαι προφήτης, ἀλλά μοῦ φαίνεται ὅτι ἡ νέα ἔνωση θά εἶναι πολὺ πιό δυνατή ἀπό τήν πρώτη καί ἡ νέα αὐτή φρικιαστική δύναμη ἡ ὁποία κτυπᾷ τόν Χριστιανισμό θά μποροῦσε νά κερδίσει πολὺ μεγαλύτερη ἐπιτυχία.

Δέν εἶναι ἀπλή σύμπτωση ὅτι οἱ Ρῶσοι κομμουνιστές, οἱ ὁποῖοι πάντοτε αἰσθάνονται πού βρῖσκεται ἡ δύναμις, ἔχουν ἀντιδράσει σέ χρόνο μηδέν σ'αὐτή τήν ἀλλαγὴ τῶν προτύπων καί υἰοθέτησαν ἤδη τήν νέα εἰδωλολατρική-ἐθνικιστική ρητορική. Στήν Μόσχα, δίπλα στό πρώην μουσεῖο Λένιν, ὑπάρχει ἓνα σημεῖο συνάντησης καί συζήτησης τῶν κομμουνιστῶν, τῶν νεο-ναζι καί τῶν νεο-ειδωλολατρῶν. Παλοῦν βιβλία μαζί, τά βιβλία τοῦ Λένιν καί τοῦ Roerich, τοῦ Χίτλερ καί τῆς Μπλαδάτσκι, τῆς Alice Bailey καί τοῦ Aleister Crowley, τοῦ Bhagwan Rajneesh καί τοῦ L R.Hubbard εἶναι τοποθετημένα μαζί, εἰρηνικά, ἐπάνω στους πάγκους τῶν βιβλίων. Καί ἐπίσης συνυπάρχουν μέ κομμάτια ὅπως “Ἐμπερδεύοντας ἀπό τόν Χριστιανισμό”, ἢ τό βιβλίον «Livores Mortis

the Nazarene Menace» δηλαδή (Κηλίδες θανατήλας από τήν άπειλή τών Ναζαρητών) (σημ. μεταφρ.: «Ναζαρηνοί» άποκαλούνται περιφρονητικά οί χριστιανοί).

Έτσι, δέν είναι τυχαίο ότι ή άπόλυτη πλειονότης τών ήγετών τών νέων λατρειών, είτε τοποθετοῦν τόν έαυτό τους στή θέση τοῦ Χριστοῦ, είτε άπροκάλυπτα άνακηρύσσουν έαυτούς εις Ἄντιχρίστους.

Εμείς δέν γνωρίζουμε εάν ή Νέα Παγκόσμια Τάξη θά άποδειχθεῖ ότι είναι τό βασίλειο τοῦ Ἄντιχριστου ή αν αυτή μόνον θά προετοιμάσει τόν έρχομό του. Ὁ Χριστός Σωτήρ ξεκάθαρα διευκρίνισε ότι δέν είναι θέμα δικό μας νά “ξέρουμε τόν χρόνο καί τίς εποχές” (Πράξεις α,7) Ἄλλά θυμόμαστε ότι τό Βασίλειό του δέν βρίσκεται σ’αυτόν τόν κόσμο καί ότι

καμία γήινη άγάπη καί στοργή άκόμη καί οί πλέον προσφιλείς ὅπως είναι ή άγάπη για τήν πατρίδα μας καί για τήν πόλη πού γεννηθήκαμε, δέν θά πρέπει νά επισκιάζει για μās τόν Χριστό. Διαφορετικά έμεις, έξ άνάγκης θά φθάσουμε στην θεοποίηση τής δημιουργίας, δηλαδή στην ειδωλολατρεία καί στο σημαντικότερο μέσον για αυτήν δηλαδή τόν άποκρυφισμό. Γνωρίζουμε ότι “ὁ κόσμος ὅλος εν τῷ πονηρῷ κεῖται” (Ιωαν. ε’ 19), καί γνωρίζουμε ότι ὅλα, άκόμη καί οί πλέον άγαπημένες πραγματικότητες θά πρέπει νά περάσουν μέσα από τόν θάνατο καί τήν Ἄνάσταση. Ἄλλά επίσης θυμόμαστε καί τά λόγια τοῦ Χριστοῦ: “Εν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε αλλά θαρσεῖτε, ἐγώ νενίκηκα τόν κόσμον”. (Ιωάν. ιστ’ 33).

Καραμέλες τοῦ Μούν μέ κάπως... περίεργη γεύση

Ἡ κυρία ζήτησε πληροφορίες για τά τραῖνα στόν σιδηροδρομικό σταθμό τής Φρανκφούρτης. Ἐλαβε από τήν υπάλληλο, μαζί μέ τίς πληροφορίες, δύο καραμέλες καί μία κάρτα τής «Ὀμοσπονδίας Οἰκογενειῶν για τήν παγκόσμια ειρήνη καί για τήν ένωση». Μέ τήν κάρτα, έκαλεῖτο ή άνύποπτη κυρία νά καταναλώσει τίς δύο καραμέλες μέ τόν σύζυγό της καί τήν οἰκογένειά της «ὡς σημεῖο άγάπης τοῦ ενός για τόν άλλο». Δέν πείσθηκε φαίνεται, καί άπευθύνθηκε σέ κάποιους πιό άρμοδίους.

Έτσι, τό τί σημαίνουν οί δύο καραμέλες αναλύεται σέ άρθρο τοῦ Ἐδουάρδου Τρένκελ, έντεταλμένου για θέματα αἰρέσεων καί κοσμοθεωριῶν τής Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας τής περιοχῆς Kurhessen-Waldeck, στο περιοδικό Berliner Dialog (2/1998).

Ὁ ψευδομεσσίας Μούν, εἶχε ὡς στόχο νά «εὐλογήσει» έντός τοῦ 1998, 36 εκατομμύρια οἰκογένειες. Αυτό γίνεται εν μέρει σέ ὁμαδική τελετή ὁπαδῶν του σέ κάποιο στάδιο, εν μέρει μέ νοητή συμμετοχή άλλων ζευγαριῶν. Ἐπρεπε επομένως νά «εὐλογηθοῦν» ὀρισμένα πρόσθετα ζευγάρια, άκόμη καί λίγο εν άγνοία τους!

Ἄλλά νά ἦταν μόνο αυτό! Γιατί κατά τίς θεωρίες τοῦ Μούν, «εὐλογία» γάμου από αυτόν καί τήν γυναίκα του, σημαίνει ότι πρέπει νά έμφυτευθεῖ τό ζεῦγος στην άγία οἰκογένεια, δηλαδή στην οἰκογένεια τοῦ Μούν καί τής τετάρτης συζύγου του. Για νά γίνει αυτό, πρέπει κατά τόν Μούν νά λάβουν τά ζευγάρια αυτά αίμα από τόν ἴδιο καί τήν γυναίκα του.

Έτσι, δοκιμάστηκε ή ιδέα τοῦ «άγίου οἴνου» στόν ὁποῖο περιείχετο λίγο αίμα τοῦ ψευδομεσσία καί τής γυναίκας του, ή ὁποία ιδέα ὅμως προσέκρουσε στις δυσκολίες τής μεταφορᾶς καί κυρίως στην άηδία τών ὑποψηφίων θυμάτων.

Γι’ αυτό λοιπόν, άφοῦ πολύ λίγοι θά ἦσαν πρόθυμοι νά άποκτήσουν τέτοιους φρικτούς «δεσμούς αίματος» μέ τόν Νοτιοκορεάτη ψευδομεσσία, έπινοήθηκαν οί... καραμέλες! Περιέχουν 21 συστατικά, μεταξύ τών ὁποίων - τί άλλο; - καί αίμα τοῦ ψευδομεσσία καί τής γυναίκας του.

Μετά από αυτά, παρακαλοῦμε ὅποιον άντληφθεῖ ότι καραμέλες, τσίχλες κ.ο.κ. προσφέρονται κάπου δωρεάν καί για νά αναλωθοῦν ὡς σύμβολο ένότητας τών συζύγων, τής οἰκογένειας καί τά ὅμοια, νά μās ενημερώσουν. Γιατί έφθασαν στην Ἐκκλησία ερωτήματα από χριστιανούς στους ὁποίους δόθηκαν καραμέλες καί καρτοῦλες ὅπως οί παραπάνω καί στην Ἑλλάδα! Μοιράζονταν μάλιστα έξω από ναούς! Εμείς πάντως προτιμάμε καί προτείνουμε τίς άπλές, τίς άνευ οἰαοδήποτε συμβολικῆς σημασίας, καραμέλες από τό περίπτερο τής γειτονιάς.

«Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με»

τοῦ Ἀθανασίου Νεοφωτίστου,
ὁμοτίμου Προέδρου τῆς ΠΙΕΓ

Ἡ «μονολόγιση» αὐτή προσευχή, ἡ «εὐχή τοῦ Ἰησοῦ», ἀποτελεῖ τὴν ἀκατάπαυστη κραυγή τοῦ πιστοῦ Ὁρθόδοξου Χριστιανοῦ πρὸ τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία του. Μ' αὐτὴ τὴν προσευχή μπορούμε νὰ προσευχόμεσθε παντοῦ καὶ πάντοτε σὲ κάθε δουλειά καὶ σὲ κάθε περίσταση. Μπορεῖ νὰ τὴ λέγει κανεὶς νοερά καὶ τὴν ὥρα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκολουθιῶν, ἀλλὰ κυρίως ὅταν ἐργασία ἢ ἀρρώστια, σὲ κρατοῦν, μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Μ' αὐτὴ τὴν «νοερά» προσευχή, ἡ φλεγόμενη ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Κυρίου ψυχὴ, ἀναζητᾷ ἐπίμονα Αὐτόν πού μπορεῖ νὰ τὴν σώσει.

Εἶναι ἡ «εὐχή» «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με» ἡ ζωντανὴ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας, πού ρεεὶ ἀπὸ γενιὰ σὲ γενιὰ μέσα στοὺς αἰῶνες καὶ συνοψίζει ὁλόκληρη τὴ δογματικὴ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας.

Στὴν σύγχρονη ὁμως ἐποχὴ, ἐποχὴ τῆς ἀσύστολης προπαγάνδας καὶ τῆς ἀπάνθρωπης «ἐπιχείρησης» «διανοητικοῦ χειρισμοῦ» τῶν ἀτόμων ἀπὸ μέρους ὀργανώσεων καὶ ὁμάδων, πού σάν ἐπιδημία ἀναπτύσσονται καὶ δραστηριοποιοῦνται στὴν χώρα μας, παρατηρεῖται καὶ τὸ φαινόμενο τῆς παραπλάνησης τῶν χριστιανῶν καὶ τῆς βλασφημίας ὅτι δηλ. ἡ «εὐχή» τοῦ Ἰησοῦ εἶναι ἓνα εἶδος διαλογισμοῦ, εἶναι τὸ «μάντρα» τῶν χριστιανῶν κατὰ τὴν ὥρα τῆς «προσευχῆς-διαλογισμοῦ». Τὸ φαινόμενο αὐτό, τελευταῖα, ἔχει πάρει ἀνησυχητικὲς διαστάσεις κι ἔχει παρασύρει στὴν πλάνη ἀκόμη καὶ ποιμένες κυρίως χριστιανικῶν ὁμολογιῶν τῆς Δύσεως. Οἱ φίλοι ἀναγνώστες πού θὰ μοῦ κάνουν τὴν τιμὴ νὰ διαβάσουν τὸ ἄρθρο μου αὐτό, τοὺς παρακαλῶ νὰ διαβάσουν καὶ τὰ σχόλια τοῦ «Διαλόγου 13»: «ἓνα βιβλίον» καὶ «Τσακρὰ ἢ ζωτικά κέντρα» στίς σελ. 24 καὶ 26 τοῦ περιοδικοῦ.

Θεωροῦμε σκόπιμο, γιὰ νὰ ἀποδείξουμε τὴν ἀνέντιμη παραπλάνηση ἀπὸ μέρους κυρίως τῆς παραθρησκείας νὰ «στηρίξει» ἡ βλάσφημη αὐτὴ ταύτιση ν' ἀναφέρουμε ὅσο ὑποστηρίζει σὲ περιοδικό «Ἀρμονικὴ ζωὴ» (τεῦχος 1) ὁ Ρόμπερτ Νάτζεμυ ἰδρυτῆς τοῦ ὁμώνυμου «φιλοσοφικοῦ» του Κέντρου. Γράφει σὲ ἄρθρο του ὁ Νάτζεμυ: «παρ' ὅλο πού πίστευα, πὼς ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία θὰ πρέπει νὰ ἔχει μιὰ ἀντίστοιχη μέθοδο μὲ τὸ διαλογισμό μὲ «μάντρα» ὅταν ἦρθα στὴν Ἑλλάδα συνειδητοποίησα τί

ἀκριβῶς ἦταν αὐτό. Ἡ προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ εἶναι ἡ τελεία τεχνικὴ διαλογισμοῦ γιὰ τοὺς Χριστιανούς καὶ γιὰ τοὺς μὴ Χριστιανούς πού θὰ ἐνδιαφερόνταν».

Ὁ Νάτζεμυ μὲ αὐτὰ πού διδάσκει προσπαθεῖ νὰ ἐπιφέρει ἀμηχανία, ἀναστάτωση καὶ σύγχυση σὲ ἀστήρικτους κυρίως ἀνθρώπους πού ἔχουν ὑπαρξιακά κενὰ καὶ ἐπιδιώκουν νέες ἀναζητήσεις καὶ ἀνθρώπινες ἐπιβειβάσεις. Προσεῖτε, ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες τί «ὑποστηρίζει» σὲ ἄλλο σημεῖο τοῦ ἄρθρου του: «Δέν ἔχει σημασία (!) ποιὸν ἀκοῦτε, τὸν Χριστό, τὸν Κρίσνα, τὸν Μωάμεθ, τὸ Σάι Μπάμπα, Τὸ Σρί Ραμακρίσνα: ὅλοι αὐτὸ ἐπιβειβάωνουν τὴν ἴδια ἀλήθεια (!)». «Ὅποιο μονοπάτι κι ἂν διαλέξετε, προχωρεῖστε...» προτρέπει σὲ τέλος τοῦ ἄρθρου του.

Θὰ ἔπαιρνε πολὺ χρόνο καὶ θὰ ἤθελε πολλές σελίδες γιὰ νὰ ἀναπτύξουμε σὲ μακρὸς τὸ μέγα χάσμα τὸ ἀδιαπέραστο μεταξὺ τῆς «εὐχῆς» τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ διαλογισμοῦ, μεταξὺ Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἱμαλαίων. Θὰ ὑπογραμμίσουμε πάντως μὲ μεγάλη συντομία τρεῖς βασικὲς ὄντολογικὲς διαφορὲς μεταξὺ τῶν δύο ἀσυμβιβάστων αὐτῶν πραγματικοτήτων.

Ἡ πρώτη, οὐσιαστικὴ διαφορὰ εἶναι ὅτι στὴν «εὐχὴ» τοῦ Ἰησοῦ ἐκφράζεται ἔντονα ἡ πίστη σὲ τὸν προσωπικὸ Θεό, ὁ ὁποῖος δημιούργησε τὸν κόσμον, τὸν κυβερνᾷ καὶ τὸν ἀγαπᾷ. Πατέρας στοργικὸς, ἐνδιαφέρεται νὰ σώσει τὸν ἄνθρωπον, τὸ πλάσμα Του τὸ ἀγαπημένο. Ἡ «εὐχὴ» μᾶς φέρνει σὲ κοινωνία ἀγάπης μὲ τὸ Θεό καὶ ἀποκοτῶμε τὴν συναίσθηση τῆς ὑψίστης τιμῆς πού μᾶς δίδεται μὲ τὴν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματός του «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ» καὶ τὸν παρακαλοῦμε νὰ μᾶς ἐλεήσει: «ἐλέησόν με». Καὶ ὁ Κύριος ἀπαντᾷ μὲ τὸ πλούσιο ἔλεός Του. Γνωρίζει ὁ ἀληθινὰ προσευχόμενος ὅτι ἡ σωτηρία ἐπιτυγχάνεται «ἐν τῷ Θεῷ» γι' αὐτὸ τὸν παρακαλεῖ συνεχῶς καὶ ἀκατάπαυστα νὰ τὸν ἐλεήσει. Ἡ ὄντολογικὴ διαφορὰ μεταξὺ «εὐχῆς» καὶ διαλογισμοῦ τῆς παραθρησκείας εἶναι τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γιὰ τὸν ὀρθόδοξον Χριστιανὸν δέν ὑπάρχει τίποτε τὸ ἀνώτερον ἀπὸ τὴν διαπροσωπικὴν κοινωνία μὲ τὸν Χριστό. Μὲ τὴν προσευχὴ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με» ἐκζητοῦμε τὸ ἔλεος καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ Πατέρα μὲσω τοῦ Υἱοῦ. Ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ μοναδικὴ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ καὶ μέσω Αὐτοῦ ὀδηγοῦμεθα πρὸς τὸν Πατέρα. Δέν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος. «Οὐδεὶς

έρχεται προς τόν Πατέρα, εἰ μή δι' Ἐμοῦ (Ἰω. Ἰδ'6). Αὐτή ἡ πραγματικότητα εἶναι γιά τήν εἰσαγόμενη Ἀνατολική διδασκαλίαν περί διαλογισμοῦ σημείο καί «μέτρο» ὄντολογικῆς διαφορᾶς. Ἡ παραθηροσκεία διακηρύττει τήν ἀποθέωση τοῦ Ἐαυτοῦ, τήν αὐτολύτρωση, τήν αὐτοθέωση «δι' ἑαυτοῦ καί ἐξ ἑαυτοῦ» δηλ. τήν αὐτοσωτηρία. Αὐτό δηλ. πού ἐπιχείρησε ὁ Ἀδάμ καί δοκίμασε τήν ὀδυνηρή πτώση καί τό θάνατο. Ἀπό τά γραπτά τοῦ Ἁγίου Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτη πού μᾶς διέσωσε ὁ μακαριστός γέροντας π. Σωφρόνιος τό κεφάλαιο «ὁ Θρηῖνος τοῦ Ἀδάμ» εἶναι ἕνα ἀπό τά συνταρακτικότερα κείμενα. Γράφει σέ μία παράγραφο ὁ Ἅγιος: «Ὀδυρόταν ὁ Ἀδάμ καί ἔτρεχαν ποτάμι τά δάκρυα ἀπό τό πρόσωπό του καί ἔπεφταν στό στήθος του καί στή γῆ. Μέ δέος ἄκουγε ὅλη ἡ ἔρημος τούς στεναγμούς του. Ζῶα καί πουλιά σιωποῦσαν ἀπό θλίψη. Κι ὁ Ἀδάμ ὀδυρόταν, γιατί μέ τό ἀμάρτημά του στερήθηκαν ὅλοι τήν εἰρήνην καί τήν ἀγάπην». Εἶχε γνωρίσει ὁ Ἀδάμ τόν προσωπικό Θεό καί τήν ἀγάπην Του, γι' αὐτό μετά τήν ἔξωση θλιβόταν πικρά καί ὀδυρόταν μέ βαθεῖς στεναγμούς. Εἶναι λοιπόν ἐντελῶς ξένες πρὸς τήν ὀρθόδοξη πνευματικότητα κάθε «προσπάθεια γιά συνάντηση ἑνός ἀπρόσωπου «εἶναι» καί ἡ ἐπιδίωξη «ἀνύψωσης» στό «ἀπόλυτο μηδέν».

Μία ἄλλη ὄντολογικοῦ περιεχομένου διαφορά μεταξὺ τῆς εὐχῆς καί τοῦ διαλογισμοῦ εἶναι ἡ «στάση» τοῦ ἀσκητοῦ τῆς «εὐχῆς» καί τοῦ διαλογιζομένου, ὅταν ὁ ἕνας προσεύχεται καί ὁ ἄλλος διαλογίζεται. Ὁ ἀσκητῆς τῆς νοερᾶς προσευχῆς ἔχει ταπείνωση, ἀρετή πού ἀποτελεῖ τήν ἀφετηρία καί τό τέρας τῆς ὀρθόδοξης πνευματικῆς πορείας. «Διά ὅποιον μπήκε στήν πορεία τῆς πνευματικῆς ζωῆς» γράφει ὁ γέροντας Σωφρόνιος «γνωρίζει ὅτι ἡ ὑπερηφάνεια καί ἡ κενοδοξία ἐπισύρουν κάθε φθορά καί κάθε πτώση. Θεωρεῖ τήν ὑπερηφάνεια τῆ ρίζα ὅλων τῶν ἀμαρτιῶν καί τό σπόρο τοῦ θανάτου. Γι' αὐτό καταλαβαίνει ἀληθινά ὅτι ἡ ὅλη ἀσκησίη του πρέπει νά ὀδηγεῖ στήν ἀπόκτηση τῆς ταπείνωσης. Βλέπει μέ τά πνευματικά του μάτια πῶς ἡ ὑπερηφάνεια εἶναι ἡ καταστρεπτική δύναμις πού ἀπομακρύνει τούς ἀνθρώπους ἀπό τό Θεό καί εἰσάγει στόν κόσμον ἀναρίθμητες δυστυχίες καί θλίψεις. Εἶναι ἡ μάλιστα τῆς ἀνθρωπότητος, τό διαβολικό σπέρμα τοῦ θανάτου, πού βυθίζει ὅλη τή γῆ στό σκότος τῆς ἀπόγνωσης».

Καί ὁ Ἅγιος Σιλουανός στά γραπτά του μιλάει συνεχῶς γιά τό πνεῦμα τῆς ταπείνωσης. Λέγει στό

κειμένο του μέ τίτλο «Δίψα Θεοῦ»: «Ὁ Κύριος, ἀποκαλύπτει τά μυστήριά Του στήν ταπεινή ψυχή. Σ' ὅλη τή ζωή τους οἱ Ἅγιοι ἐταπεινῶν τόν ἑαυτό τους καί ἐπάλευαν ἐναντίον τῆς ὑπερηφάνειας». Καί προσεύχεται ὁ Ἅγιος Σιλουανός: «Κύριε δῶσε μου τή δύναμις νά ταπεινωθῶ μπροστά στό μεγαλεῖο Σου. Κύριε ἀξιῶσέ μας τῆς δωρεᾶς τῆς Ἀγίας σου ταπεινώσεως». Κάθε ὑπερηφάνεια, λοιπόν, εἶναι ξένα πρὸς τόν ἀθλητή τῆς «εὐχῆς» τοῦ Ἰησοῦ. Ἀντίθετα ὁ διαλογιζόμενος «φουσκώνει» σάν παγώνι. Δέν λέγει «Σὺ Κύριε ἐλέησόν με», ἀλλά «Ἐγώ εἶμαι Αὐτός», δηλαδή ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος, «ἡ θεότητα στήν ἀνεκδήλωτη μορφή». Ρώτησαν τόν Σάι Μπάμπα γιατί λέγει ὅτι εἶναι ὁ ἴδιος Θεός. «Καί σεῖς, θεοί εἴστε» ἀπάντησε. «Μόνο πού ἐγώ τό ξέρω (!) ἐνῶ ἐσεῖς δέν τό ξέρετε!...» Ἡ ἀλαζονία στό ἔπακρον... Ὁ διαλογιζόμενος ἀντιστρέφει τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐφαρμογή στόν ἑαυτό του: «Ἐγώ εἰμί Κύριος ὁ Θεός ὁ ἑαυτός μου...»

Ἐπάρχει καί μία τρίτη οὐσιαστική διαφορά μεταξύ τῆς «εὐχῆς» τοῦ Ἰησοῦ καί τοῦ διαλογισμοῦ πού εἶναι καί αὐτή ὄντολογική. Εἴπαμε παραπάνω ὅτι ὁ ὀρθόδοξος ἀσκητῆς τῆς «εὐχῆς» τοῦ Ἰησοῦ προσεύχεται καί παρακαλεῖ τόν Κύριό Του, τόν προσωπικό Θεό Του, καί αἰσθάνεται ὅτι βρῖσκεται σέ κοινωνία ἀγάπης μέ τόν Δημιουργό Του, ἐνῶ στό διαλογιζόμενο ἀποδέκτης τῆς «προσευχῆς» εἶναι ὁ «Ἐαυτός» δηλ. ἡ αὐτοῦ μεγαλειότης ὁ ἑαυτοῦλης του.

Ἡ κατεύθυνση ὅμως τῆς προσευχῆς καί τοῦ διαλογισμοῦ τῶν δύο δηλ. αὐτῶν πραγματικότητων δέν ἐστιάζεται μόνο σ' αὐτό τό βασικότατο σημείο.

Στόν ἄνθρωπο τῆς «εὐχῆς», στόν ὀρθόδοξο Χριστιανό δέν ὑπάρχει ἀδιαφορία γιά τό γύρω κόσμον. Οἱ Χριστιανοί προσεύχονται διαρκῶς γιά ὅλους. Ὁ ὅσιος ἀσκητῆς Παρθένιος τοῦ Κιέβου ἐπιθυμοῦσε νά διεισδύσει στό μυστήριο τοῦ μοναχικοῦ σχήματος. Καί ἡ Θεοτόκος τοῦ εἶπε: «Μοναχός εἶναι αὐτός πού ἰκετεύει γιά ὅλο τόν κόσμον». Ὁ Ἅγιος Σιλουανός ἀναφωνεῖ σ' ἕνα γραπτό του. «Καλότυχη ἡ ψυχή πού ἀγαπᾷ τόν ἀδελφό της, γιατί ὁ ἀδελφός μας εἶναι ἡ ζωή μας. Καλότυχη ἡ ψυχή πού ἀγαπᾷ τόν ἀδελφό. Μέσα της ζεῖ αἰσθητά τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου καί τήν γεμίζει εἰρήνη καί χαρά καί αὐτή θρηνεῖ γιά ὅλο τόν κόσμον. Ἄν ὅμως δέν ἀγαπᾷμε τόν ἀδελφό, τότε δέν ἔρχεται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή». Καί σέ ἄλλο σημείο τῶν γραπτῶν του θά πεῖ: «Νά προσεύχεσαι γιά τούς ἀνθρώπους, σημαίνει νά χύνεις αἷμα».

Η ΔΑΙΜΟΝΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ (MIND CONTROL) ΣΤΙΣ ΝΕΟΦΑΝΕΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΑ ΣΤΗΝ «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ»

*του Νικολάου Σταυριανίδη Πρωτοδίκη Δ.Δ.,
DEA Δημοσίου Δικαίου καί DEA Φιλοσοφίας του Δικαίου*

Προσφάτως, μέ τήν «εὐκαιρία» τῶν βομβαρδισμῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας ἀπό τό ΝΑΤΟ, ὅσοι ἀπό ἐμᾶς ἔχουμε συγγενεῖς στίς ΗΠΑ, κατάπληκτοι ἀκούσαμε ἀπό ἀρκετούς ἀπό αὐτούς ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Γιουγκοσλαβίας Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς (κουμμουνιστής ἀλλά καί ἐκλεγμένος Πρόεδρος κατά τίς πρῶτες μετακουμμουνιστικές ἐκλογές) εἶναι κάτι λιγώτερο ἀπό ἄνθρωπος, μόνος ὑπαίτιος γιά ὅ,τι κακό συμβαίνει στήν περιοχή, ἕνας τρελλός δικτάτορας, ἕνας «χασάπης» καί ὅτι οὐσιαστικῶς καμία εὐθύνη δέν βαρύνει κανέναν ἄλλον γιά ὅσα συμβαίνουν στήν Γιουγκοσλαβία. Γιά ὅποιον στοιχειωδῶς γνωρίζει τήν ἱστορία τῆς περιοχῆς, γεννῶνται εὐλογα ἐρωτήματα: Τί εἶδους θρησκευτικό ἢ παραθρησκευτικό φρόνημα ἐκφράζουν οἱ κατηγορίες αὐτές, ἔστω στηριζόμενες ἐνδεχομένως σέ κάποιες ἀποχρῶσες ἐνδείξεις, ὄχι γιά τήν ἔναρξη μιᾶς δίκης ὅπου θά ἐλέγχονταν οἱ ἐνδείξεις αὐτές, ἀλλά παρανόμων κατά τό διεθνές δίκαιο βομβαρδισμῶν ἐναντίον μιᾶς ὁλόκληρης χώρας; Πῶς οἱ διατάξαντες τούς βομβαρδισμούς περιμένουν ἐπί δεκαετίες τήν Τουρκία νά σεβασθῆ τά ἀνθρώπινα δικαιώματα καί δέν μποροῦν νά περιμένουν γιά τόν ἴδιο λόγο οὔτε στιγμή μία Εὐρωπαϊκῆ χώρα μέ ὀρθόδοξο χριστιανικό πληθυσμό; Πρόκειται λοιπόν, μόνο γιά ὑπερβάλλοντα ζῆλο δημοσιογράφων μέ στόχο νά καθουχασθοῦν ἔνοχες συνειδήσεις ὑπεύθυνες γιά ἀδικαιολόγητους βομβαρδισμούς;

Ὅμοιως, στόν πόλεμο τῆς Βοσνίας, μόνον ὑπαίτιοι γιά ἐγκλήματα πολέμου εἶχαν θεωρηθῆ ἀπό τά δυτικά ΜΜΕ οἱ Ὀρθόδοξοι, δηλαδή οἱ Σέρβοι, ὁ δέ ἀρχηγός τους Κάρατζιτς εἶχε καί ἔχει δαίμονοποιηθῆ, μέ τήν. . . συμβολή τῆς Σαηεντόλοτς (!!!), κατά τήν ὁποία κάθε ψυχίατρος εἶναι ἐγκληματίας, ὁ Κάρατζιτς εἶναι ψυχίατρος, ἄρα εἶναι ἐγκληματίας. Τήν ἐν λόγω θεωρία ἡ Σαηεντόλοτς προώθησε μέσω τῆς θυγατρικῆς τῆς ὀργανώσεως στήν Γερμανία «Ἐνωση γιά τήν προστασία των ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἀπό τά ἐγκλήματα τῆς Ψυχιατρικῆς».

Πολλές νεοφανεῖς αἰρέσεις, χρησιμοποιοῦν τήν ἴδια τεχνική τῆς δαίμονοποιήσεως τῶν ἀντιπάλων τους καί δή ὅσων τίς ἐπικρίνουν. Ὁ «ἀποστάτης»

πού ἀποσιώρησε ἀπό τήν αἴρεση, χαρακτηρίζεται «μαῦρο πρόβατο», ἐνίοτε «μαῦρος μάγος», καταγγέλεται ὅτι προσχώρησε στό «στρατόπεδο τοῦ διαβόλου». Ὁ ἐπικριτής τῆς αἰρετικῆς ὀργανώσεως τήν ἐπικρίνει ἐπειδή δῆθεν εἶναι «καταπιεστικό ἄτομο», «καταπιεστής τρίτου βαθμοῦ», ἐπειδή «ἔχει μίσος», ἐπειδή ἀνήκει σέ «αὐτούς γιά τούς ὁποίους καμία ἐλπίδα θελιώσεως δέν ὑπάρχει» καί μποροῦν ἄρα νά ἐξολοθρευθοῦν μαζί μέ τό ὑπόλοιπο ποσοστό τῆς ἀνθρωπότητας πού ποτέ δέν θά ἀποδεχθῆ τήν ἐπικράτηση τῆς ὀργανώσεως (ἔτσι, ἡ διδασκαλία τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Σαηεντόλοτς Λαφαγιέτ Ρόν Χάμπαρντ).

Ἡ τεχνική τῆς δαίμονοποιήσεως συνεπάγεται τό λεγόμενο στήν Σαηεντόλοτς «Νόμο τοῦ Fair Game». Κατ' αὐτόν, ὁ ἄνθρωπος-στόχος μπορεῖ νά γίνη ἀντικείμενο χλευασμοῦ, ἐξαπατήσεως, ἀκόμη καί ἐξολοθρεύσεως. Ἡ διαφορὰ ἀπό τίς προαναφερθεῖσες περιπτώσεις δαίμονοποιήσεων γιά πολιτικούς λόγους, εἶναι ὅτι στήν Σαηεντόλοτς, γιά λόγους τακτικῆς τῆς καί μυστικο-ὑπηρεσιακῆς λειτουργίας τῆς, στόχο ἀποτελοῦν «μόνο» ὅλα τό «καταπιεστικά ἄτομα» κάθε λαοῦ καί ὄχι κάποιος λαός ὁλόκληρος. Ἀκόμη, ἡ διαφορὰ τῆς μεθόδου τῆς νεοεποχίτικης δαίμονοποιήσεως ἀπό τήν «κλασσική» προπαγάνδα, εἶναι ὅτι, ἐνῶ στήν «κλασσική» πολιτική ἢ καί στρατιωτική προπαγάνδα, τό θῦμα γελοιοποιεῖται ἢ καταγγέλεται μέν, ἀλλά ὡς ἄνθρωπος, στήν νεοεποχίτικη δαίμονοποίηση τό ἀντικείμενο-ἄνθρωπος μετατρέπεται σέ ὑπάνθρωπο, σέ ὑπαρξη ἀνάξια νά ὑπάρχη. Γι' αὐτό, στήν μέν ἀπλή προπαγάνδα ὑπάρχουν ὅρια εἰς τό μέχρι πού μπορεῖ νά φθάσῃ ἡ ἀντιπαράθεση, ἐνῶ στήν δαίμονοποίηση ἀνθρώπων τό θῦμα δέν δικαιούται οὔτε νά ὑπάρχη!

Ἡ τεχνική τῆς δαίμονοποιήσεως, συνδυάζεται συχνά μέ τήν «δαίμονοποίηση κατ' ἐπέκταση»! Πρόκειται γιά τήν συνειρμική δαίμονοποίηση: Ἐπιλέγεται ὅ,τι τό χειρότερο στήν πρόσφατη ἱστορία. Ὁ Χίτλερ, οἱ ναζί, οἱ κουμμουνιστές, οἱ χουντικοί, ἀνάλογα τί θά φανεῖ πιό ἀποκρουστικό στόν μέσο ἀποδέκτη τοῦ μηνύματος. Βρίσκονται δύο-τρία ἀληθοφανῆ στοιχεῖα καί ἐν ἀνάγκη κατασκευάζονται ἐκ τοῦ μή ὄντος. Ὁ

ἐπικριτής τῶν αἰρέσεων χαρακτηρίζεται ἔτσι «χουντικός», «συνεργάτης τῶν ναζί» «ρατσιστής», ἢ ἀντιθέτως «φιλοκουμμουνιστής». Ἕνας χαρακτηρισμός πού πάντα συντελεῖ στήν δαιμονοποίηση, εἶναι ὁ δημόσιος χαρακτηρισμός τοῦ ἀνθρώπου-στόχου ὡς «ψυχροπαθοῦς». Καλοῦ-κακοῦ, κάθε καθὼς πρέπει ἄνθρωπος θά τόν ἔχει πλέον σέ ἀπόσταση.

Ἄκόμη, ὁ χαρακτηρισμός κάποιου, ἄνευ ἀληθινῶν στοιχείων καί μέ ἀπλές ἐνδείξεις καί εἰκασίες, ὡς «ὑπερβολικοῦ» ἢ ὡς «φανατικοῦ», δέν φτάνει μέν μέχρι τήν δαιμονοποίηση τοῦ προσώπου του, ἀλλά δαιμονοποιοῦνται στά μάτια τῶν ἀποδεκτῶν τοῦ μηνύματος ὅλες οἱ ἐνέργειές του καί τά λεγόμενά του. Τόσο, ὥστε ὁ ἄνθρωπος αὐτός νά συναντᾶ ψυχρούς τούς μέχρι πρό τιнос γνωστούς του καί ἔτσι νά ἀπομονώνεται σταδιακά ἀπό τό περιβάλλον του. Εἶναι καί αὐτό μία μέθοδος χειραγωγήσεως πού χρησιμοποιοῦν οἱ νεοφανεῖς αἰρέσεις, ἰδίως γιά νά κάμψουν τίς ἀντιστάσεις ἐκκλησιαστικῶν φορέων στήν δράση τους. Στόχο τέτοιων «μαλακῶν» ἀλλά πολύ ἐπικίνδυνων χαρακτηρισμῶν, ἀποτελοῦν οἱ πλέον εἰδήμονες καί πλέον ἀξιόλογοι ἀπό τούς ἐπικριτές τῆς δράσεως τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων. Καί ἡ μέθοδος προωθήσεως αὐτῶν τῶν φαινομενικά ἀθῶων «ἐκτιμήσεων», συνίσταται στήν διοχέτευσή τους μέ πρόσωπα πού βρῖσκονται κοντά ἢ καί μέσα στήν Ἐκκλησία καί παριστάνουν τούς «καλοθελητές», τούς «διαλεκτικούς», τούς «γιά τήν ἐνημέρωσή σας καί μόνον!».

Πιά τήν εὐρύτερη χειραγώγηση τοῦ κοινοῦ καί τῆς λεγομένης κοινῆς γνώμης, παρομοίως δημιουργοῦνται ἔννοιες ἢ πρόσωπα ταμποῦ, πού δαιμονοποιοῦνται στά μάτια τοῦ μέσου ἀποδέκτη τοῦ μηνύματος. Ὁ τάδε πολιτικός, ἢ ὁ τάδε ἐκκλησιαστικός ἄνδρας, ταυτίζονται μέ τό κακό. Χρησιμοποιεῖται μία συμμετοχή τους, ἀληθῆς ἢ ψευδῆς ἢ ἐν μέρει μόνο ἀληθῆς, σέ κάποιο ἱστορικό περιστατικό. Καί ὀρίζονται αὐτοί ὡς ἐνσάρκωση τοῦ κακοῦ γιά τούς ὀπαδοῦς κάποιων πολιτικῶν ἢ ἰδεολογικῶν παρατάξεων.

Σέ πολλές παραθηρησκευτικές ὁμάδες, τοῦ ἀποκρυφιστικοῦ χώρου, δαιμονοποιεῖται ἡ κριτική σκέψις τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι, αὐτός ἀυτολογοκρίνεται καί ὑποτάσσεται πλήρως στήν ὀργάνωση, νομίζοντας μάλιστα ὅτι μόνος του δέχθηκε ὅσα τοῦ ὑποβάλλουν. Πῶς τά δέχθηκε; Μέ ὅ,τι λειτουργεῖ στόν ἄνθρωπο ἀκόμη, ὅταν αὐτός ἔχει πεισθῆ νά μήν χρησιμοποιεῖ τήν κριτική του ἰκανότητα, δηλαδή μέ τήν καρδιά του καί μέ τίς θετικές μόνο σκέψεις του γιά ὅ,τι τοῦ λέγεται ἀπό τήν ὀργάνωση.

Ἡ τεχνική τῆς δαιμονοποιήσεως κάποιου δέν ταυτίζεται μέ τήν δημιουργία «τοῦ ἐχθροῦ» μιᾶς κοινωνίας, μιᾶς ὁμάδας. Ὁ «ἐχθρός» εἶναι αὐτό πού συ-

σπειρώνει ἰδεολογικά καί συναισθηματικά σέ μία ψευδή ἐνότητα τήν ὁμάδα, εἴτε ἀποκρυφιστική ὀργάνωση εἶναι αὐτή, εἴτε ὀλόκληρη κοινωνία. Ἐνῶ τό δαιμονοποιημένο ἄτομο εἶναι ἡ ἐνσάρκωση τοῦ «ἐχθροῦ», τό πρόσωπο πάνω στό ὁποῖο μπορεῖ νά ξεσπάσει ἐλεύθερα ἡ ὀργή τῆς ὁμάδας ἢ ἐνός κράτους, πέραν τῶν ὁποίων ρυθμίσεων τοῦ δικαίου, χωρίς ἠθικούς κανόνες, χωρίς τύψεις, χωρίς κριτική σκέψη.

Ἡ τεχνική τῆς δαιμονοποιήσεως συνιστᾶ μία παραθηρησκευτική μέθοδο χειραγωγήσεως καί ἐλέγχου τοῦ νοῦ, πού ἐν τινι μέτρῳ ἀνταποκρίνεται σέ κάποια βαθύτερη τάση τοῦ ἀνθρώπου: Ὁ ἄνθρωπος πάντα ζεῖ μέ τήν συναίσθηση ὅτι νικάται ἀπό τήν φθορά καί τόν θάνατο, καί συνεπῶς θέλει προσδιορισμό τοῦ «ἐχθροῦ» μέ σαφήνεια. Ἀληθῆς ὅμως ἐχθρός τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως ξέρουμε ἀπό τήν διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου πίστεώς μας, εἶναι ἡ τάσις γιά ἁμαρτία καί ὁ Διάβολος, πού φέρουν στήν φθορά καί στόν θάνατο.

Στήν Ὁρθοδοξία, δέν ἐφευρίσκουμε ἐχθρούς, οὔτε δαιμονοποιοῦμε ἀνθρώπους. Γι' αὐτό, πολύ ρεαλιστικά ἀντιμετωπίζουμε τόσο τήν ἁμαρτία ὅσο καί τίς μεθοδεῖς τοῦ ἀνθρωποκτόνου Διαβόλου. Ὅσα συστήματα σκέψεως, ἀντιθέτως, καλλιεργοῦν τήν ἀντίληψη ὅτι δέν ὑπάρχει Διάβολος, κάποιον ἢ κάποιους ἀνθρώπους βρῖσκουν γιά νά τόν ὑποκαταστήσουν στήν συνείδηση τῶν πιστῶν-χειραγωγομένων. Καί ὀρίζουν αὐθαίρετα τήν ἔννοια τῆς ἁμαρτίας ταυτίζοντάς τιν συνήθως μέ τήν ἀνυπακοή στίς ἐντολές τῆς ἡγεσίας. Γι' αὐτό στίς μεθόδους ἐλέγχου τῆς σκέψις (mind control), πού μετέρχονται οἱ νεοφανεῖς αἰρέσεις, χρησιμοποιεῖται ἡ δαιμονοποιήσις προσώπων, ἰδεῶν καί συμπεριφορῶν, κατά κόρον.

Οἱ δαιμονοποιήσεις τῶν Σέρβων, τῶν Ὁρθοδόξων ἐν γένει, ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν, τῶν ἐπικριτῶν τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων, ὅσων ἐγκαταλείπουν νεοφανεῖς αἰρέσεις, πολιτικῶν ἀντιπάλων, ἢ ἀκόμη (ἰδίως παλαιώτερα, πρό τῆς λεγομένης «νέας τάξεως πραγμάτων») τῶν Ἑβραίων, τῶν Ἀράβων, κ.ο.κ., συνιστοῦν μεθόδους παραθηρησκευτικῆς χειραγωγήσεως, ἀκόμη καί τῆς εὐρύτερης κοινῆς γνώμης. Κανένα δικαστήριο δέν μπορεῖ νά ξεπλύνει τό «ἄγος» πού τέτοιες μέθοδοι προκαλοῦν σέ βάρος τῶν θυμάτων τῆς προπαγάνδας διά δαιμονοποιήσεως. Καί κανεῖς δέν μπορεῖ νά σταματήσει τήν φυσική καταστροφή τῶν θυμάτων, ὅταν χωρίς κριτική πλέον σκέψη, κάποιιο ἀναλάβουν τό «ξεκαθάρισμα» τοῦ κόσμου ἀπό τά «μιάσματα».

Μόνον ἡ ἐνημέρωση καί ἡ ἀντίστασις τῶν ἐνημερωμένων ἀρμοδίων μπορεῖ νά ἀναχαιτίσει τήν ἀνετη

παγκόσμια επικράτηση τών συγχρόνων «Γκαϊμπελς», είτε νεοφανεῖς αἰρέσεις εἶναι αὐτοί, είτε ἄνθρωποι πού στηρίζονται σέ νεοφανεῖς αἰρέσεις καί στίς μεθόδους τους.

Γιά ποιόν ἄλλο λόγο ἄλλωστε, θά διεμαρτύρετο ἡ ἀξιότιμη πλὴν σαφέστατα ἀντι-ὀρθόδοξη καὶ Ὡλ Μπράιτ πρὸς τὴν Γερμανικὴ Κυβέρνηση, ὅτι «καταπιέζονται» οἱ Σαηεντολόγοι στὴν Γερμανία, παρὰ γιὰ νὰ διευκολυνθῆ ἡ επικράτηση τών γκαϊμπελικῶν «ἰνστρουκτόρων» τῆς «Νέας Ἐποχῆς»; Γιατί, βέβαια, δέν διεμαρτύρετο οὔτε ἀπὸ «ἄδολη ἀγάπη» γιὰ τὴν θρησκευτικὴ ἐλευθερία, οὔτε ἐπειδὴ ἐκάμφθη ἡ θέλησή της ἀπὸ τὴν προπαγάνδα ἢ τὴν πίεση τῆς Σαηεντόλοτζυ.

Ἄφου, κατὰ τίς ΗΠΑ, ὅπως ὁ κ. Μπέρνς δήλωσε τὸ 1996 ὡς ἐμπρόσωπος τύπου τότε τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως, τὸ ἐνδεχόμενο μετατροπῆς σέ τζαμί τῆς Ἁγίας Σοφίας ἀποτελεῖ «θρησκευτικὸ ζήτημα σὸ ὅποιο οἱ ΗΠΑ δέν ἀναμιγνύονται», τότε, πολλῶ μᾶλλον, καί ἡ ἀνάμιξη τών ΗΠΑ σὸ θέμα τῆς Σαηεντόλοτζυ σίγουρα δέν ἦταν οὔτε εἶναι ἀνάμιξη σέ θρησκευτικὸ ζήτημα.

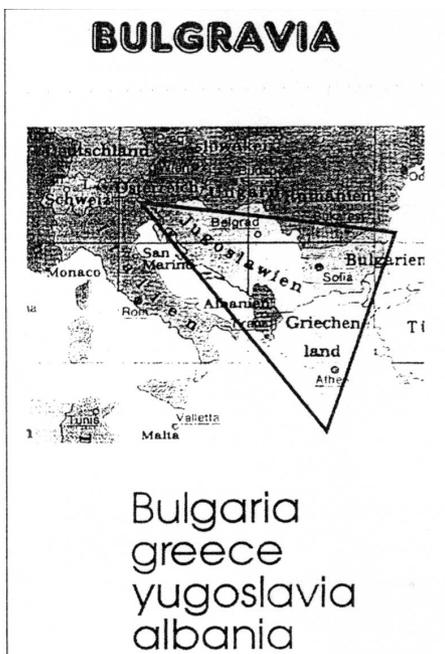
Ἀκριβῶς ὅπως καί ἡ «δαμιονοποίηση» τοῦ Μιλόσεβοτς καί περσαιτέρω τών Σέρβων δέν συνιστᾶ τόσο ἀνάμιξη σέ ἓνα ἀνθρωπιστικὸ ζήτημα, αὐτὸ τῆς προστασίας τών κατοίκων τοῦ Κοσσυφοπεδίου, ἀλλὰ

κυρίως συνιστᾶ χρῆση τοῦ νόμου τοῦ Fair Game τῆς Σαηεντόλοτζυ ἀπὸ ὑποστηρικτῆς τῆς διαβρωτικῆς ἐπεκτάσεως τῆς ὁργανώσεως αὐτῆς καί γιὰ ἓναν ὅμοιο σκοπὸ, αὐτὸν τῆς **ὀλοκληρωτικῆς παγκοσμίου ἐπικρατήσεως** (πολιτικῆς, οἰκονομικῆς, στρατιωτικῆς)..

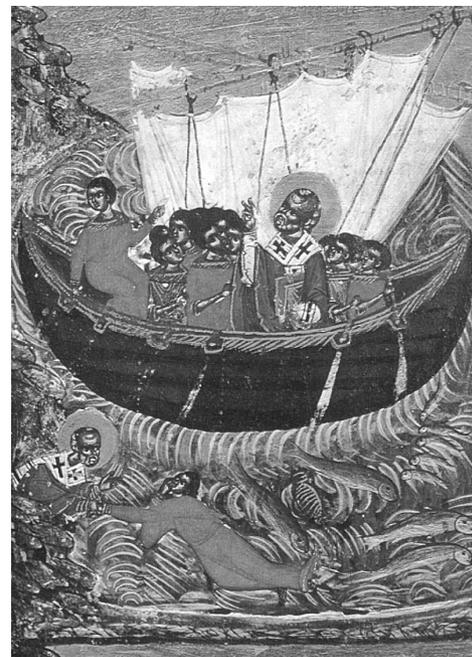
Μέ ἄλλα λόγια, τὸ βαθύτερο πρόβλημα τών σχέσεων μεταξύ τών νεοφανεῶν αἰρέσεων καί πολιτικῆς, εἶναι ἡ ταυτότης μεθόδων, ἰδεῶν καί στόχων μεταξύ ἡγεσιῶν αἰρέσεων καί πολιτικῶν ἡγετῶν - καί δὴ ὄχι περιστασιακῶς, ἀλλὰ μέ μακροπρόθεσμη προοπτικὴ κοινῆς τους, ἐπικρατήσεως.

Ἡ - ἐκ μέρους τών δύο αὐτῶν χώρων, δηλ. τών αἰρέσεων καί τῆς πολιτικῆς - τεχνικὴ τῆς δαμιονοποίησης τών ἀντιπάλων ἢ καί τών δυναμένων ἀπλῶς νὰ ἀντισταθοῦν σὸ «θέλημα» τοῦ φορέως παραθρησκευτικῆς ἢ πολιτικῆς ἐξουσίας, εἶναι κοινὴ πρακτικὴ ἀποτελεσματικῆ καί ἐπικινδύνου «ἐλέγχου τοῦ νοῦ» ἀνθρώπων πού ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δέν φαντάζονται τί φρικτὴ χειραγώγηση ὑφίστανται στίς ἀντιλήψεις τους ὡς πρὸς τὸ τί εἶναι ὀρθὸ καί τί ὄχι, ἢ ἀκόμη καί ὡς πρὸς τὸ τί εἶναι πραγματικὸ καί τί δέν εἶναι πραγματικὸ.

Ἄπαιτεῖται ἐπαγρύπνηση γιὰ τὴν ἐπισήμανση τών περιπτώσεων καί τών τεχνικῶν δαμιονοποιήσεως καθῶς καί τών ἀνόμων στόχων ἐκείνων πού χρησιμοποιοῦν τέτοιες ἀνήθικες μεθοδεύσεις.

Μπουλγαρία εἶναι τὸ σχέδιο τῆς Σαηεντόλοτζυ γιὰ τὰ Βαλκάνια. Στόχος ἡ δημιουργία ἐνός «σαηεντολογικῆς κράτους» στὴν περιοχή μας μέσω διαβρώσεως τῆς πολιτικῆς καί οἰκονομικῆς ἐξουσίας, τών Μ.Μ.Ε. κτλ. μέ μεθόδους μυστικῶν ὑπηρεσιῶν. Ὁ παραπάνω χάρτης-σχεδιάγραμμα δημοσιεύεται σὸ βιβλίον τών δημοσιογράφων Νορντχάουζεν καί Μπύλλερμπεργκ «Ψυχοαιρέσεις» (Psychosekten), Βερολίνο 1997.

Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀπὸ τὴν Ἱερά Μονή Ντεκάνι τοῦ Κοσσυφοπεδίου. Ἡ ἱερά Μητρόπολις Δεκανί ἔχει σελίδα σὸ Internet μέ πλούσια καί ἀντικειμενικὴ ἐνημέρωση γιὰ τὴν ἱστορία καί τὰ γεγονότα σὸ Κοσσυφοπέδιο

ΣΧΟΛΙΑ

Ὁ κεντρικός πυρήνας τοῦ φαινομένου τῆς διαδρώσεως: Ἡ οικονομική διείσδυση τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων

Στὴν Γαλλία δύο βουλευτές, ὁ Jacques Goyard (σοσιαλιστικό κόμμα) καὶ ὁ Jean-Pierre Brard (κομμουνιστικό κόμμα) ἐτοιμάζουν δύο σχέδια γιὰ τὴν σύσταση ἐιδικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς πού θά ἐξετάσει τὴν οικονομική διείσδυση τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων στὴν Γαλλία.

Προβλέπεται ὅτι δεδομένης τῆς διεισδύσεως τῶν αἱρέσεων στὴν οἰκονομία, ὀρισμένοι βουλευτές θά βρεθοῦν σέ δύσκολη θέση γιὰ οικονομικές ἐνισχύσεις πού ἔλαβαν ἀπὸ ἐπιχειρήσεις πού ἐλέγχονται ἀπὸ νεοφανεῖς αἱρέσεις. Ἀκόμη, πρέπει νά φοβάται κανεὶς ὅτι οἱ αἱρέσεις ἔχουν ἤδη ἐπιτύχει τέτοιας ἐκτάσεως διάδρωσης, ὥστε ἐνδέχεται νά καταφέρουν νά ἐμποδίσουν ἐρευνες ἀπὸ τὴν Βουλή, ἀπὸ τὴν ἀστυνομία ἢ καὶ ἀπὸ τίς δικαστικές ἀρχές (Ecoute, Oct. 1998).

Μαφιόζικες μέθοδοι καταστροφικῶν λατρείων

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς γιὰ τίς «σέκτες» ἐντὸς τοῦ 1996 δημοσίευσε ἐιδική ἐκθεση πού ἐγινε παγκοσμίως γνωστή.

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς, ὁ καθηγητὴς Ζέ-στ κατέθεσε μὴνυση κατ' ἀγνώστων διότι ἐμπιστευτικά ἐγγράφα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξαφανίσθηκαν ἀπὸ τὸν χῶρο φυλάξεώς τους (στὴν γαλλικὴ Ἐθνοσυνέλευση). Τὰ ἐγγράφα αὐτὰ περιεῖχαν τὰ ὀνόματα ὄσων κατέθεσαν στὴν Ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς καθὼς καὶ τὴν κατάθεση μιᾶς πρώην σαηντολόγου, ἡ ὁποία ἤδη ὑφίστατο πένες ἀπὸ σαηντολόγους (Berliner Dialog 4/1996).

Κακόβουλες κατηγορίες κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ μιὰ γεωγραφία στά μέτρα τοῦ παπισμοῦ

Στό πρόσφατο βιβλίο τοῦ Otto Kallscheuer: Das Europa der Religionen. Ein Kontinent zwischen Saekularisierung und Fundamentalismus (Fischer Verlag, Frankfurt, 1996), ἀναφέρονται πολὺ περίεργα πράγματα. Ὁ Otto Kallscheuer εἶναι πολιτολόγος καὶ φιλόσοφος, σήμερα ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπιφανέστερους διανοούμενους γιὰ τὸν ρωμαιοκαθολικό «ἐπανευαγγελισμό» τῆς Εὐρώπης. Στό βιβλίο αὐτό κατηγορεῖ τὴν Ρωσικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ὅτι εὐθύς μετὰ τὸ

ἄνοιγμα τοῦ «σιδηροῦ παραπετάσματος» προσπάθησε νά ἐμποδίσῃ τὴν πνευματικὴ ἐπίδραση τῆς Δύσης. Ἔτσι, ἂν καὶ μποροῦσε νά δρᾷ στὴν Ρωσσία καὶ νά ἀποκτᾷ ὀπαδούς ὀλοκληρωτικὴ καὶ ἐπικίνδυνη ἰαπωνικὴ αἵρεση, ἀντίθετα μέχρι σήμερα στὴν Ρωσσία, κατὰ τὸν συγγραφέα αὐτόν, τίθεται σέ κίνδυνο ἡ θρησκευτικὴ ἐλευθερία «τῶν λεγομένων αἱρέσεων» τῆς Δύσεως ὅπως οἱ βαπτιστές, οἱ πεντηκοστιανοί, οἱ μορμόνοι κ.ο.κ. Καὶ ὁ Otto Kallscheuer συνεχίζει μὲ διακρίσεις ὅπως Ἀνατολὴ καὶ Δύση, Πολιτικὴ καὶ Θρησκεία, Ἐκκοσμίκευση καὶ μοντέρνο, ἀνφέροντας στὴν σελ. 60:

«Ἡ παράδοξη σχέση πού ὑπάρχει μεταξύ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν πηγῶν τοῦ πολιτισμοῦ της, φαίνεται πολὺ χαρακτηριστικὰ ἀπὸ ἕνα ἀπλό γεωγραφικό δεδομένο: Καμία ἀπὸ τίς δύο πόλεις πού συμβολίζουν τίς πηγές τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ - ἡ Ἀθήνα καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ - δέν βρίσκεται στὴν Εὐρώπη. Αὐτὸ τὸ ἀπλό γεγονός ἀντικατοπτρίζει κατάλληλα τὴν εὐρωπαϊκὴ πολιτιστικὴ ταυτότητα: μιὰ κατὰ τὴν φύση της παράδοξη ταυτότητα».

Τὰ κείμενα τοῦ βιβλίου αὐτοῦ περιεῖχοντο σέ εἰσηγήσεις μιᾶς ἡμερίδος πού ἐγινε ἀπὸ τὴν ρωμαιοκαθολικὴ ἐκκλησία τὴν ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος τοῦ 1994 στὴν Βιέννη μὲ θέμα τὴν θρησκευτικὴ κατάσταση στὴν Εὐρώπη. (Berliner Dialog 4/1996).

«God and Religion»

Ὁρισμένα περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες, προωθοῦν τὴν ἀλλοίωση τοῦ Ὁρθοδόξου φρονήματός μας, ὥστε ὄχι μόνο νά γίνουμε «Εὐρώπη» καὶ νά ἐνωθοῦμε μὲ τὸν παπισμό ὅπως «ἀφίνεται νά διαρρεύσει», ἀλλὰ καὶ γιὰ νά ἀφομοιοθοῦμε πρὸς ὅ,τι ἄλλο θρησκευτικό ἢ καὶ παραθρησκευτικό: Τὸ περιοδικό «God and Religion» (Θεὸς καὶ Θρησκεία), πού φαίνεται ὅτι χρηματοδοτεῖται ἀπὸ τοὺς ἴδιους ἀνθρώπους πού ἐκδίδουν τὸ περιοδικό Κλίμ, ἀφοῦ ἐξασφάλισε, ἄγνωστο πῶς ἀκριβῶς, τίς εὐλογίες πατριαρχῶν καὶ ἱεραρχῶν, προχωρεῖ ἀκάθεκτο καὶ δείχνει τὸ ἀληθινὸ πρόσωπό του, μετατρέπόμενο σέ φόρουμ ψευδο-διαλόγου νεοπεσοχιτῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Τὸ περιοδικό κυκλοφορεῖ σέ κάθε τεῦχος του μὲ δύο ἐξώφυλλα. Ἦδη, στό πρῶτο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ (τ. 0, τεῦχος δηλ. Μηδέν!!!) ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀρθρογράφους του δέν ἀπέκρυψε τὸ βιογραφικό του: Ἔχει σπουδάσει τίς τεχνικές τοῦ Ρόν Χάμπαρντ, δηλα-

δή δηλώνει σαηεντολόγος. Καί τό ἄρθρο του εἶναι μία ἐπίθεση κατά τῆς Ψυχιατρικῆς καί τῆς Ψυχολογίας, σύμφωνα μέ τά δόγματα τῆς Σαηεντόλοτζυ ὅτι ὅλοι οἱ ψυχίατροι εἶναι ἐγκληματίες.

Στό ἴδιο τεύχος (τ. 0/1998), γίνεται μία ἀήθης ἐπίθεση κατά τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου ἀπό ἐπιτελικό στέλεχος τοῦ περιοδικοῦ.

Στό ἐπόμενο τεύχος (τ. 1/1999) δημοσιεύεται συνέντευξη τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, δοθεῖσα προφανῶς πρὶν ἀπό τήν δημοσιοποίηση τοῦ ὑβριστικοῦ ἄρθρου γιά τόν Ἀρχιεπίσκοπο, καί προβάλλεται μέν ἡ μορφή τοῦ Πατριάρχου στό ἐξώφυλλο ἀλλά μουντή, σέ ἀσπρόμαυρη φωτογραφία.

Σέ ἄλλο ἄρθρο (τοῦ τεύχους 2/1999) προβάλλεται ὅτι στό Ἅγιο Ὄρος οἱ μοναχοί μας εἶναι... περιῖπου βουδιστές, ἀφοῦ λέγεται, σέ τίτλο μάλιστα, ὅτι ἀρκοῦνται στήν ζωή τους στήν σιωπή καί στό «ἀπλό τίποτα».

Ἐρᾶ κείμενα, εἶναι κατά τό ἐν λόγῳ περιοδικό ἡ Βίβλος, τό Κοράνι, οἱ Βέδες, ταοϊστικά καί βουδιστικά κείμενα πού ἐκτίθενται πλαϊ-πλαϊ ὥστε οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί νά κατηχηθοῦμε στήν πανθηροκεία τῆς νέας ἐποχῆς.

Ὁ σταυρός ἐκτίθεται στό ἐξώφυλλο τοῦ περιοδικοῦ (τ. 2/1999) στό κέντρο μέν, ἀλλά τί κέντρο; Πρόκειται γιά ἕνα κέντρο πού θρῖσκεται σέ ἕνα πλαίσιο πού μοιάζει μέ ὀθόνη κομπιούτερ ὅπου παρελάνουν διάπτοντες ἀστέρες, ἀνάμεσα ἀπό τούς ὁποίους, σέ ὅποιον ἔχει δεῖ πῶς κινοῦνται τά ἀστέρια στήν ὀθόνη ἐνός κομπιούτερ, μοιάζει νά περνᾷ ὁ «κομπιουτεράς». Μόνο πού ἀντί γιά ἀστέρες στό περιοδικό τέθηκαν τά σύμβολα διαφόρων θρησκειῶν, ἔτσι ὥστε νά δίδεται ἡ ἐντύπωση ὅτι σέ λίγο ὁ σταυρός θά πλησιάσει, θά παρῆλθει καί στή θέση τοῦ σταυροῦ κάποιον ἄλλο θρησκευτικό σύμβολο θά πάρει τό κέντρο τῆς ὀθόνης.

Στό ἴδιο τεύχος (2/1999) ὑπάρχουν δύο φωτογραφίες, μία πού ἀπεικονίζει τήν καταστροφή τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐνός κτιρίου καί ἀπό κάτω τῆς μία φωτογραφία ἐνός σέρβου στρατιώτη πού ἔχει στό λαίμῳ του κρεμασμένους σταυρούς καί σφίγγει τά χεῖλη του πολύ σκεπτικός καί στενοχωρημένος. Τό περιοδικό σχολιάζει τό κατεστραμμένο κτίριο μέ ἀναφορά στά δεινά πού φέρνει ὁ θρησκευτικός φανατισμός, καί τόν στρατιώτη μέ ἀναφορά στήν... ἐνοχή αὐτοῦ καί κατ' ἐπέκταση τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν (!!!): «Μέ τή ματιά προσηλωμένη στόν σκοπό πού τοῦ ὑπαγορεύει ἡ θρησκεία του». Τά σχόλια περιττεύουν.

Ἐνῶ τό παρόν τεύχος εὐρίσκετο εἰς τό τελικό στάδιο ἐκδόσεως, ἐκνκλοφορήθη τό τρίτο τεύχος τοῦ περιοδικοῦ God and Religion. Μεταξύ ἄλλων, σημειώνουμε τήν ἰδεολογική ταύτιση τοῦ σχολιαζομένου περιοδικοῦ μέ ὅσους κύκλους (σαηεντόλοτζυ κλπ) χα-

ρακτηρίζουν ὡς φανατικούς ὅσους ἐπισημαίνουν τούς κινδύνους γιά τήν σωτηρία τῶν χριστιανῶν, ἀπό τήν συνεργασία πιστῶν τοῦ Χάμπαρντ (δηλ. φοιτησάντων στό σεμινάριο τῆς Σαηεντόλοτζυ) μέ περιοδικά ὅπως τό God and Religion.

Ἀκόμη, διαβάσαμε μέ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τήν αὐτοπαρουσίαση τοῦ ἐκδότου τοῦ περιοδικοῦ κ. Τερζόπουλου. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὀρμώμενος, ὄνειροπωλεῖ μία νεοταξική-νεοεποχική εἰρήνη ὑπό τίς εὐλογίες τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, γιά οἰκονομικούς λόγους, μεταξύ Ἑλλάδας καί Τουρκίας, πού πλέουν στόν φυσικό πλοῦτο καί δέν τό γνωρίζουν οὔτε τό ἐκμεταλλεύονται γιά τό κοινό τους συμφέρον, μία Κύπρο-τραπεζίτη τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου... Ὁ ρεαλισμός ἀπαιτεῖ νά σημειώσουμε, ἀπό τήν προοπτική πού ἐνδιαφέρει τό δικό μας περιοδικό, ὅτι τά ὄνειρα θερινῆς νυκτός εἶναι κακοί ἰδεολογικοί σύμβουλοι μέ ὀλέθρια ἀποτελέσματα. Γιατί, δέν ἀμφισβητοῦμε τίς καλές προθέσεις του - ἄλλωστε μέ τέτοιες εἶναι σπαρμένος ὁ δρόμος γιά τήν κόλαση, ὅπως λένε μερικοί - ἀλλά τό πρόβλημα γιά τήν πραγματοποίηση τέτοιων ψευδο-ρεαλιστικῶν λύσεων εἶναι ἡ ὑπαρξη μουσουλμανικοῦ φουνταμενταλισμοῦ, πού ἡ ἀγνοία ἰσορροπεῖ τήν σημασία τῆς μέ τούς «φανατικούς ὀρθοδόξους».

Κατά τήν ἀντίληψη αὐτή, τό πρόβλημα θά λυνόταν ἂν παράλληλα μέ τόν ἀκραῖο μουσουλμανισμό κατεπολεμεῖτο ἡ ἀκρίβεια τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς. Ἀμφότερα καταγγέλλονται ὡς φανατισμός. Ἀλλά ὁ μέν φουνταμενταλισμός μουσουλμάνων ἔχει ἀπόλυτη ἀπαίτηση στήν πολιτική καί κοινωνική ζωή καί εἶναι συνεπής τήρηση τῆς ἀρχῆς ὅτι ὅποιος ἀπό μουσουλμάνους γίνε χριστιανός πρέπει νά θανατωθῆ (δόγμα πού ἀντίστοιχό του ἀπαντᾷ μόνο στόν σατανισμό). Ἐνῶ «φανατικοί ὀρθόδοξοι χριστιανοί» εἶναι καί αὐτοί πού μέ ἀκρίβεια ἀγωνίζονται πνευματικά γιά νά τηρήσουν τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ - καί ἀγιάζουν.

Ταυτίζοντας τά δύο «ἄκρα», τόν μέν μουσουλμανικό φουνταμενταλισμό δέν τόν πολεμᾷ κανεῖς ἀποτελεσματικά γιατί τά προαναφερθέντα χαρακτηριστικά του εἶναι ριζωμένα στό κοράνιο, τούς δέ «φανατικούς» τῆς Ὀρθοδοξίας τούς ὀδηγεῖ στό μαρτύριο καί τήν ὁμολογία. Τά ἀποτελέσματα εἶναι ἡ πολιτική ἐπικράτηση τῶν ἀκραίων μουσουλμάνων ἐν μέσῳ φρικτῶν ἐγκλημάτων σέ βάρος τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Τελικά, ἕνα περιοδικό μέ τήν θεματολογία τοῦ σχολιαζομένου περιοδικοῦ, μόνο μέ μεγάλη ποιμαντική ἀγωνία καί ἱεραποστολικό ζῆλο γιά τήν σωτηρία τῶν ψυχῶν μέσα στήν Ὀρθοδοξία, ὀρθοδόξων χριστιανῶν καί μή τῆς περιοχῆς μας, μπορεῖ νά ἀποβῆ πράγματι ἐπωφελές. Ἄν ξεκινᾷ ἀπό ὀράματα, ἀπό ἐμπορικές ἐπιδιώξεις, ἀπό συνθηκολογήσεις μέ συμφέροντα πού

θέλουν ακόμη και την εξαφάνιση της Ὁρθοδοξίας, τότε οἱ ὅποιες καλές προθέσεις ἑνός τῶν ἐκδοτῶν, συριστοῦν ἀπλῶς ὑποκειμενικῆς χρήσεως ἄλλοθι.

Πάγκο πανθησκείας στήν Κωνσταντινούπολη. Μέ τίς εὐλογίες τοῦ Βατικανοῦ;

Καί ἐνῶ οἱ Τοῦρκοι σφάζουν κατά ἑκατοντάδες τοῦ Κούρδους καί ἀπειλοῦν μέ πόλεμο τήν Ἑλλάδα, ἔχουν τό θράσος καί δημιουργοῦν στήν Κωνσταντινούπολη «πάγκο τῶν προσευχομένων γιά τήν... παγκόσμια εἰρήνη», μέ πρωτοβουλία τοῦ Δήμου τῆς Πόλης καί τοῦ... ΟΗΕ - ναί, καλά τό διαβάσατε, δέν εἶναι τυπογραφικό λάθος. Στά ἐγκαίνια πού ἐγιναν στίς 11 Ἰουνίου 1996, παραβρέθηκαν πολιτικοί, στρατιωτικοί, ἐκπρόσωποι θρησκείων, κυβερνήσεων καί διεθνῶν ὀργανισμῶν. Τιμήθηκε ἔτσι ἡ προσφορά τῆς Τουρκίας στήν ὑπόθεση τῆς... εἰρήνης. Ἐκεῖνος ὅμως πού... συγκινήθηκε περισσότερο ἀπ' ὅλους ἀπό αὐτή τήν... τουρκική προσφορά, ἦταν ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Πάπα στήν Πόλη, ρωμαιοκαθολικός κληρικός Τζόρτζ Μάροβιτο, ὁ ὁποῖος ἔσκυψε καί φίλησε, σέ ἐνδειξη... εὐγνωμοσύνης, τό... χέρι τοῦ ἰσλαμιστή δημάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ τελευταῖος αἰφνιδιάστηκε ἀπό τήν ἐνέργεια αὐτή καί γέλασε ἀμήχανος...

Ὁ αἰφνιδιασμός ὅμως ἦταν γενικότερος γιά τοὺς παρισταμένους, ἐκτός βέβαια τῶν φωτογραφικῶν μηχανῶν πού ἀποθανάτισαν τό... ἱστορικό γεγονός.

Ὅσο γιά τοὺς Τοῦρκους, μετά τό ἀρχικό σόκ, χειροκρότησαν ὅπως ἦταν φυσικό... Σχετική φωτογραφία ἀπό τήν τουρκική ἐφημερίδα «Χουριέτ» συνοδεύεται ἀπό ἀνάλογα σχόλια (Καθημερινή 7-7-96).

Μορμόνοι: Πολυγαμίες, αἰμομιξίες καί νόμος τῆς σιωπῆς

Βλέπουμε ὀλοένα συχνώτερα στή χώρα μας, τοὺς Μορμόνους. Πηγαίνουν δύο-δύο, πάντα νέοι (ὄχι νέες) στήν ἡλικία τῶν 19 ὡς 25 χρόνων, ντυμένοι μέ τό ἴδιο μπλέ σκοῦρο κουστοῦμι καί γραβάτα τόν χειμῶνα ἢ ποκαμισσάκι μέ γραβάτα τό καλοκαίρι καί πάντα μέ ἕνα σακίδιο στόν ὦμο. Ἀπό τό σακίδιο βγάζουν βιβλία πού προσφέρουν ἐν μέρει δωρεάν. Στόχος ὁ προσηλυτισμός μας.

Τό τελευταῖο πρᾶγμα πού θά ἤθελαν οἱ Μορμόνοι στό χρονικό διάστημα ἀπό σήμερα μέχρι τό 2002, ὅποτε οἱ χειμερινοί Ὀλυμπιακοί ἀγῶνες πρόκειται νά γίνουν στό Σάλτ-Λεϊκ-Σίτυ, τήν πόλη Μέκκα των Μορμόνων, εἶναι ἀκριβῶς αὐτό πού συνέβη ἤδη, δηλαδή ἕνα σκάνδαλο γιά πολυγαμία Μορμόνων.

Ἡ κοπέλλα πού μέ πληγιασμένο σῶμα κατέφυγε στήν ἀστυνομία τῶν ΗΠΑ ἦταν μόλις 17 ἐτῶν. Πριν δύο χρόνια, ὁ πατέρας τῆς Τζόν Κίνγκστον τήν ἀνάγκασε νά γίνει ἡ δεκάτη-πέμπτη γυναίκα τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Ντέιβιντ Κίνγκστον. Τά κτυπήματα προήρχοντο ἀπό μία δερμάτινη ζώνη μέ τήν ὁποία τήν κτύπησε ἄγρια ὁ πατέρας τῆς ὅταν αὐτή προσπάθησε νά δραπετεύσει ἀπό τόν ἐφιάλτη τῆς ἐγγαμῆς ζωῆς μέ τόν ἀδελφό τῆς.

Οἱ ἐφημερίδες, μεταδίδει τό γερμανικό πρακτορεῖο εἰδήσεων (14-8-1998), ἀναφέρουν ὅτι μετά τό περιστατικό ὁ κυβερνήτης τῆς Πολιτείας τῆς Οὔτα Μάϊκ Λίβιτ δήλωσε ὅτι θεωρεῖ τοὺς πολυγάμους «σκληρά ἐργαζόμενους καί ἐντιμους ἀνθρώπους», ὅτι τυγχάνουν τῆς προστασίας του καί ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ πολυγαμία μπορεῖ νά θεωρηθεῖ ὡς μία προστατευομένη συνταγματικῶς ἔκφραση τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Αὐτό φυσικά ξεσήκωσε θύελλα ἀντιδράσεων ἀπό τίς ὀργανώσεις ὑπερασπίσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν γυναικῶν.

Οἱ γυναῖκες πού πέφτουν θύματα πολυγαμίας ἀπό τοὺς Μορμόνους, διατηροῦνται σέ ἄγνοια σχετικά μέ τά ἀπλούστερα θέματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς ὅπως εἶναι τό ἄνοιγμα ἑνός τραπεζικοῦ λογαριασμοῦ τους. Χάνουν τήν ἐλευθερία τους ἐντελῶς καί σχηματίζεται μία συνομοσία σιωπῆς σέ βάρος τῆς καταστάσεώς τους.

Μόνο στήν Πολιτεία τῶν ΗΠΑ Οὔτα, ὑπολογίζεται ὅτι ὑπάρχουν περίπου 30.000 Μορμόνοι πού ἀνήκουν σέ πολυγαμικές οἰκογένειες. Καί τοῦτο παρά τήν ἀπό ἑκατονταετίας ἐπίσημη ἀπαγόρευση τῆς πολυγαμίας ἀπό τήν Πολιτεία καί τήν ἀποστασιοποίηση ἀπό τήν πολυγαμία τῆς κεντρικῆς ὀργανώσεως τῶν Μορμόνων. Στήν πραγματικότητα, ἐξακολουθοῦν νά ἔχουν πολυγαμία, πλήν ὀρισμένων παραφυάδων τῶν Μορμόνων, καί ἀρκετοί κανονικοί Μορμόνοι. Ἡ πρακτική τους αὐτή συνεχίζεται λόγω τοῦ ὅτι οἱ ἀρχές κάνουν τά στραβά μάτια ἀλλά καί γιατί τά θύματα δέν τολμοῦν νά μιλήσουν. Οἱ δυσκολίες τῆς 17χρονης πού ἤγειρε δικαστικό ἀγῶνα «ἐναντίον» τῆς «οἰκογενείας τῆς» τώρα ἀρχίζουν.

Εἶναι χαρακτηριστικό, ὅτι ἐνῶ ἡ ὑπαρξη πολυγαμίας στοὺς Μορμόνους ἀποτελεῖ κοινό μυστικό στήν Πολιτεία Οὔτα, ἐδῶ καί 50 χρόνια οὔτε μία ὑπόθεση πολυγαμίας δέν ἔχει φτάσει στά δικαστήρια! Ὅπως ἡ ἐφημερίδα Ἑβδομαδιαία τῆς Σῶлт-Λεϊκ-Σίτυ τό διατυπώνει, «Οἱ πολύγαμοι πρέπει νά ἀγνοοῦνται σάν ἕνα ἀγκαθάκι στήν προσεκτικά φτιαγμένη ὠραία εἰκόνα τῆς Πολιτείας Οὔτα καί τῆς ἐκκλησίας τῶν Μορμόνων».

Οἱ κατηγορίες πού ἀντιμετωπίζουν οἱ Κίνγκστον, εἶναι γιά αἰμομιξία καί ἀποπλάνηση ἀνηλίκου ὁ ἀδελφός-σύζυγος καί γιά κακοποίηση ἀνηλίκου ὁ πατέρας...

(Ν.Σ.)

«ΑΝΟΡΘΟΔΟΞΕΣ» ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

Μέ τον παραπάνω τίτλο αναφέρθηκε στο πρόβλημα των λεγομένων εναλλακτικῶν θεραπειῶν ἢ «Θ' Συνδιάσκεψις Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων διά θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας» πού ἔγινε στόν Ἁγ. Ἰωάννη τόν Ρῶσο, στό Προκόπι Εὐδοίας, ἀπό 8 ὡς 13 Ὀκτωβρίου 1997. Γενικό θέμα τῆς συνδιασκέψεως ἦταν τά «Κοσμοθεωριακά ρεύματα στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας - Ποιμαντικά καί νομικά προβλήματα». Διαλέξαμε τά σχετικά μέ τίς «ἀνορθόδοξες» θεραπείες κρίσιμα ἀποσπάσματα Α) ἀπό τά γενικά Πορίσματα τῆς Συνδιασκέψεως αὐτῆς καί Β) ἀπό τά πορίσματα τῆς Ἐπιτροπῆς Νομικῶν τῆς Συνδιασκέψεως:

- Α) «1. Πάρα πολλές Ἀποκρυφιστικές καί Παραθρησκευτικές ὁμάδες ἐμπλέκουν μέ ἓνα πολύ ἐπι-

ας ἀνάμεσα στόν Θεό καί στόν ἄνθρωπον· ὁ Θεός δέν ὑπάρχει ἔξω ἀπό τόν ἄνθρωπο.

3. Μέ βάση αὐτή τή θεώρηση οἱ ἀποκρυφιστές διδάσκουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀνακαλύπτοντας τόν «Θεό - Ἐαυτό» του καί ἐνεργοποιώντας τίς ἀπόκρυφες δυνάμεις πού κρύβει μέσα του μπορεῖ νά αὐτοθεραπεύεται.

4. Οἱ «ἀνορθόδοξες (κατά τόν Ἱατρικό Σύλλογο Ἀθηνῶν) θεραπευτικές μέθοδοι», γνωστότερες εὐρύτερα ὡς ἐναλλακτικές θεραπείες, ἐπαναφέρουν τόν γιατρό-μάγο στήν σύγχρονη κοινωνία.

5. Τά τελευταῖα χρόνια οἱ ἀποκρυφιστικές καί παραθρησκευτικές ὁμάδες, χρησιμοποιοῦν τίς «ἀνορθόδοξες θεραπευτικές μεθόδους» καί ἄλλες ἀποκρυφιστικές τεχνικές γιά νά ἐξαπλώσουν τίς δοξασίες τους

Στιγμιότυπο ἀπό τή Θ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη πού ἀσχολήθηκε ιδιαίτερα μέ τίς λεγόμενες «ἐναλλακτικές θεραπείες»

κίνδυνο τρόπο, μέσα στίς διδασκαλίες τους καί θέματα πού ἀφοροῦν στήν υγεία.

2. Βασική διδασκαλία τῶν ὁμάδων αὐτῶν εἶναι ἡ «ὀλιστική θεώρηση τοῦ κόσμου». Σύμφωνα μέ τήν θεωρία αὐτή ὑπάρχει ἓνας ἀπρόσωπος θεός, ὁ ὁποῖος εἶναι μιά παγκόσμια δύναμη ἢ ἐνέργεια πού ταυτίζεται μέ τό σύμπαν. Τά πάντα εἶναι ἐκδήλωση αὐτῆς τῆς ἀπόλυτης ἐνέργειας. Δέν ὑπάρχει διάκριση οὐσί-

μέσω ἀρθρογράφων - δημοσιογράφων σέ ἐφημερίδες καί περιοδικά, ραδιοφωνικούς καί τηλεοπτικούς σταθμούς, προμηθευτές δι' ἀλληλογραφίας, καταστήματα υγιεινῆς διατροφῆς, διά θεραπευτικῶν «θρησκευτικῶν» πρακτικῶν, βοτανολογίας, ὁμοιοπαθητικῆς, ψυχοθεραπευτικῆς κ.ἄ.

Οἱ πλείστες ἀπό τίς μεθόδους καί τεχνικές αὐτές, θεμελιώνονται σέ ἀσυμβίβαστη μέ τήν Ὁρθόδοξη Πί-

στη καί ζωή κοσμοθεωριακή τοποθέτηση καί ἐμπλέκουν μέσα στίς διαδικασίες τους τόν ἀνατολικό μυστικισμό, τήν μαγεία - σαμανισμό καί τίς ἀντιχριστιανικές ἀντιλήψεις τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

- Β) «Διαπιστώνεται ὅτι ἡ πλανημένη ὀλιστική-ἐξωχριστιανική θεώρηση τοῦ Θεοῦ καί τῆς δημιουργίας ἀπό πολλά παρακλάδια τῶν λεγομένων ἐναλλακτικῶν θεραπειῶν, δημιουργεῖ τίς προϋποθέσεις γιά ἀθέμιτο προσηλυτισμό, ἀλλά καί γιά δημιουργία ὀλοκληρωτικῶν νεοφανῶν αἰρέσεων πού ὀδηγοῦν τά μέλη τους στό ἔγκλημα ἢ καί τήν αὐτοκτονία.

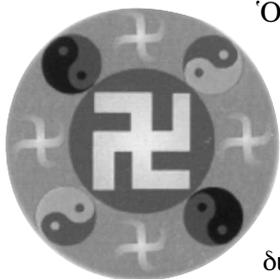
Σχετικά μέ τήν δῆθεν κάλυψη τῆς υἰείας ἀπό τίς ἐναλλακτικές ἀποκρυφιστικές θεραπείες οἱ ὁποῖες ἀληθινό στόχο ἔχουν τόν προσηλυτισμό σέ νεοφανῆ αἵρεση ἢ σέ ἀλλοτριες θρησκευτικές δοξασίες ἐν ἀγνοία τοῦ προσηλυτιζομένου: Πρέπει νά μελετηθῆ καί νά εἰσαχθῆ λεπτομερῆς ρυθμισ τῶν θεραπευτικῶν ἀγωγῶν καί τῶν ἀντιστοίχων φαρμάκων, πού δέν ἔχουν ἀκόμη κατοχυρωθῆ ἀπό τήν ἰατρική ἐπιστήμη ἀλλά παρουσιάζουν ἀποδεδειγμένως, κατὰ τά κριτήρια τῆς ἰατρικῆς καί φαρμακευτικῆς ἐπιστή-

μης, κάποιες εὐλογες πιθανότητες ἐπιτυχίας. Πρέπει ὅμως καί νά ἀπαγορευθῆ μέ αὐστηρές κυρώσεις ἢ ἄσκηση μὴ ἀνεγνωρισμένων ἀπό τήν ἰατρική ἐπιστήμη τέτοιων θεραπευτικῶν ἐπαγγελημάτων ὡς καί ἡ χορήγηση ἢ ἐμπορευματοποίηση ἢ διακίνηση φαρμάκων χωρὶς τήν ἀνάληψη τῆς οἰκείας ἐπιστημονικῆς εὐθύνης ἀπό ἰατρό».

Ἄς σημειώσουμε ὅτι τέτοια νομοθεσία προωθεῖται ἤδη στίς χώρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Στήν Ὁμοσπονδική Δημοκρατία τῆς Γερμανίας ἤδη ψηφίσθηκε νόμος περί τῶν κατ' ἐπάγγελμα «ψυχοθεραπευτῶν», ἐνῶ στήν Γερμανική Βουλή, κατετέθη καί ἐκκρεμεῖ νομοσχέδιο περί τῶν προϋποθέσεων παροχῆς «βοηθείας στήν ζωή» (Lebensbewaeltigungshilfe). Ἀκόμη, σημειώνουμε ὅτι ἡ ἀλλαγὴ στίς ἀντιλήψεις περί τῆς ἀνθρώπινης «φυσιολογίας», προκειμένου νά ἐπιτευχθῆ ὁ ἀποχριστιανισμός τοῦ κόσμου, εἶναι στόχος διατυπωμένος ἀπό τά τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος ἀπό τήν μαντάμ Μπλαβάτσκυ, πνευματίστρια καί θεμελιώτρια τῆς «Θεοσοφίας», ὀργανώσεως-κλειδί γιά τήν ἐτοιμασία τῆς Νέας Ἐποχῆς.

ΤΑΧΥΤΑΤΗ ΕΞΑΠΛΩΣΗ ΝΕΑΣ ΑΙΡΕΣΕΩΣ

Ὁ Li Hongzhi, κινεζικῆς καταγωγῆς, κάτοικος τῶν ΗΠΑ, συνδυάζοντας βουδισμό, ταοϊσμό καί ἰνδουισμό, ἴδρυσε τό 1992 τήν μέθοδο Falun Gong ἢ Falun Dafa καί σέ ἐπτὰ χρόνια ἔχει ἤδη ἑκατό ἑκατομμύρια ὀπαδούς στόν κόσμο, ἀπό τοὺς ὁποῖους ἐβδομήντα ἑκατομμύρια στήν Κίνα (περιοδικό Focus, 3-5-1999, σ. 344). Ὑποστηρίζει ὅτι ὁ Χίτλερ μιμήθηκε τόν ἀγκυλωτό σταυρό τοῦ ἀποκρυφισμοῦ. Ἀκόμη, διδάσκει ὅτι οἱ Ἕλληνες, πρὶν ἀπό τόν κατακλυσμό τοῦ Νῶε, πίστευαν στίς Βέδες τοῦ Ἰνδουισμοῦ καί ὅτι μετὰ τόν κατακλυσμό Ἕλληνες Βοῦδες διασώθηκαν μεταξύ Ἰνδίας καί Πακιστάν. Ἡ αἵρεση ἔγινε γνωστή ὅταν δέκα χιλιάδες ὀπαδοί του διαδήλωσαν μπροστά σέ κυβερνητικό κτίριο τῆς Κίνας.

Ὁ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ἐκδίδεται καί ἀποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

Εἴμεθα πάντοτε ἐκτεθειμένοι στήν «τρομοκρατία» μηνύσεων νεοφανῶν αἰρέσεων πού δέν θέλουν ἀντικειμενική ἐνημέρωση περί αὐτῶν.

Παράλληλα, στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, παρέχουμε βοήθεια σέ θύματα νεοφανῶν αἰρέσεων.

Προαιρετικές εἰσφορές γιά τή συνέχιση τῆς ἐργασίας μας γίνονται μέ εὐγνωμοσύνη δεκτές μέ ταχυδρομική ἐπιταγή

(ΠΕΓ Μεσογείων 429, 153 43 Ἁγία Παρασκευή, Ἀθήνα, Ἀττική) ἢ μέ τραπεζική ἐπιταγή

(ΠΕΓ Ἐθνική Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὑποκατάστημα Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἀριθ. Λογ. 180/296004-44)